

မြတ်မဂ်လာ

စာစောင်

အတွဲ - ၂၉ ၊ အမှတ် - ၄ ၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ၊ အောက်တိုဘာလ

ဟင်္သာတမြို့၊ မိုးကောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် စာသင်သားရဟန်းတော်များ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မရမ်းကုန်းမြို့နယ်

ကိုးမိုင်မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ

ပဓာနနာယကဆရာတော်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တ ကဝိဓဇမဟာထေရ်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကဝိဓဇသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိုးညိုမြို့နယ်၊ ပတ်တော်ကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးဖိုးခ၊ မယ်တော် ဒေါ်စိန်ညွန့်တို့က ၁၂၉၇-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင် မုန်းလဆန်း ၃-ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၇-နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ၁၃၁၇-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်တော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ပတ်တော်ရွာကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသာယ၊ ကြို့ပင်ကောက်မြို့ တိုက်ကျောင်း ပါဠိတက္ကသိုလ်မှ စာချဆရာတော်များ၊ မန္တလေးမြို့ စာသင်တိုက်ကြီးများမှ စာချဆရာတော်များနှင့် ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသောဘနတို့ထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ အစိုးရသာသနဓဇမ္မာစရိယ ဘွဲ့ကို ရရှိတော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရရှိပြီးသောအခါ ၁၃၂၃-ခုနှစ်တွင် ပြည်မြို့ ဒက္ခိဏာရုံ ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ စာသင်သားရှင်ရဟန်းတို့အား ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားပို့ချတော်မူသည်။ ၁၃၂၅-ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည်သာသနာရိပ်သာသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံး၍ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးထံ နည်းနိဿယ ခံယူကာ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ၁၃၃၃-ခုနှစ်တွင် ကိုးမိုင် မဟာစည်ရိပ်သာ တည်ထောင်သော အခါ မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တော်တိုင် ဖွင့်လှစ်ပေးတော်မူသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အချိန်ပြည့် ယောဂီ ၈၀-ကျော်နှင့် အချိန်ပိုင်းယောဂီ ၁၃၀-ကျော်တို့ကို သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား ဟောကြားပြသတော်မူလျက်ရှိ သည်။ မဟာစည် နယ်လှည့်ဓမ္မကထာအဖွဲ့ကြီးတွင်လည်း ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူ၍ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကြီး ထွန်းကားပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူလျက်ရှိသည်။ အမေရိကန်၊ အိန္ဒိယ၊ ဂျပန်၊ အင်္ဂလန်၊ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံများသို့ လည်း အခါအားလျော်စွာ ကြွရောက်၍ ဝိပဿနာတရားတော်များ ဟောကြားတော်မူလျက်ရှိသည်။ သံဃာ့အဖွဲ့အစည်း အဆင့်ဆင့်တွင်လည်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သံဃနာယကအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၁၉၉၈-ခုနှစ်တွင် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့၊ ၁၉၉၉-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂ မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့၊ ၂၀၀၇-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇဘွဲ့နှင့် ၂၀၀၈-ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်တို့ကို ဆက်ကပ်လျှာဒါန်းခဲ့သည်။

ဩဝါဒ

- * သည်းခံခြင်းသည် မြတ်သောအကျင့်ဖြစ်၏။ မြင့်မြတ်ခြင်းအတွက်သည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏။
- * မကောင်းမှုကိုရှောင်ပါ။ ကောင်းမှုကိုဆောင်ပါ။ စိတ်ဓာတ်ကို ဖြူစင်ပါစေ။
- * ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ ဆင်းရဲစေကြောင်းကို ရှောင်ပါ။ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲ ဆင်းရဲစေကြောင်းကို ရှောင်ပါ။
- * သီလ သိက္ခာကို စောင့်စည်းပါ။ အစားအစာ၌လည်း အတိုင်းအတာရှိပါ။

ဘဒ္ဒန္တကဝိဓဇမဟာထေရ်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

အယ်ဒီတာချုပ်

ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ

ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)

ဇာတ်ဝင်္ကန်းအယ်ဒီတာ

ဦးဉာဏ်လင်းအောင်(ပထမကြီး)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ

ကိုစောမောင်မောင်လွင်(ဘီအေ)

အယ်ဒီတာ

ကိုအောင်ထက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ခ/ငှ၊ ပထမထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(ခ-လမ်း)၊

၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆ (ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၄-နာရီ)

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ဒေါ်ယဉ်အိ

ဖြန့်ချိရေးဌာန

မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေဖြန့်ချိရေး

အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(ပဲ)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊

၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၁-၃၇၄၉၃၂ (ဆိုင်)

(ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၅-နာရီ)

ယခုလ ဖျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံ

ဟင်္သာတမြို့ မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်

ဓာတ်ပုံ

သစ္စာဝါဒီ-ဦးမြင့်အောင်

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ

ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)

ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်

၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ကွန်ပျူတာစာစီ

ခင်ချိုဆက်

စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းက ထုတ်ဝေသည်။

ခြေဝါဒ

ဘဒ္ဒန္တ ကဝိဓမ္မဟာလေရ်

... ၁

ခေါင်းကြီး

BURMESE CLASSIC

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သဘောထားကြေညာချက်ကို

အထူးထောက်ခံပါသည်

... ၄

ယခုလ ဖျက်နှာဖုံး

ဟင်္သာတမြို့ မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး

...သစ္စာဝါဒီ-ဦးမြင့်အောင် ၁၅

ထူးခြားသိဖွယ် အသွယ်သွယ်

ညောင်တုန်းမြို့နယ် ရွှေရစ်တန် ဖားကရစ်စေတီ ...နေထွန်း ၆

ထိုင်နိုင်ငံ မြဘုရား ...ဦးမြင့်စော (ပါမောက္ခ-ငြိမ်း) ၈

ကျောင်းဆောင်အလှူရှင် ကိုသိန်းထွန်း...ညွန့်ဝင်း(နတ်တလင်း)၀၀

သုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဦးမောင်ယု ...ကြံတောဖိုးရွေး ၁၂

အသက် ၁၀၁-နှစ် အဘွားဒေါ်ထိုက် ...နေလရောင် ၁၄

ဆောင်းပါး

ကျွန်တော်သိသော ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်

...မောင်ရွှန်းသစ် ၂၀

နွားထိုးကြီးမြို့နယ် စာဖတ်ကျင့်ပျိုးခင်း ...သန်းသန်းတင့် ၂၃

ရခိုင်ပညာရှိ မဟာပညာကျော် ...ဦးဖိုးကျား ၂၅

ပုဂံဘုရားမှ ခိုးယူသွားသောစိန်ကြီး ...လှတိုး ၂၈

မေတ္တာပို့ရာ သိမှတ်စရာ ...ဌေးလွင်(ဆားလင်းကြီး) ၃၀

သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ။

အတွဲ-၂၉၊ အမှတ်-၄။

၁၃၇၅-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ။

မြတ်မင်္ဂလာစာဖတ်ပရိသတ်အမေ

မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်အဖြေ ...ဘဒ္ဒန္တကုမာရ ၃၃

သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်နေသဘောထား (၄)

...ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ ၃၇

တုံ့လှည့်စေတနာ ...စည်သူထက် ၄၀

အချို့ရည်အသောက်များလျှင် အရိုးပွလွယ်သည်

...ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ(မြင်းခြံ) ၄၂

မွေရတနာသုတ္တန်ဒေသနာ(အာနန္ဒသုတ္တန်)

...အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ ၄၄

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၇)

...မင်းယုဝေ ၄၇

မြတ်မင်္ဂလာသိမှတ်စရာ ...မင်းစောထက် ၆၆

မြတ်မင်္ဂလာစာအုပ်စင် ...ဦးမင်္ဂလာ ၇၄

ကံ ကံ၏အကျိုး ...မောင်ထွန်းမြင့်အေး ၂၂

လက်တွေ့လက်ငင်းအကျိုး ...သက်လှိုင်မျိုး ၅၃

အံ့ဩဖွယ် သရဏဂုံအစွမ်း ...မွေးမွေး ၅၄

အသက်မသေသူ ၇-ယောက် ...လင်းထက် ၅၆

ကံကြီးထိုက်သူ ...ရန်အောင် ၅၇

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း ...ပန်းတောင်းဇမောဇ် ၆၁

ဘဝသံသရာ ...ဒေါက်တာဝေဝေမြင့် ၆၄

ကန်တော့ခြင်း

ဗိုက်နာရောဂါသက်သာစေသော

ဆေးစွမ်းကောင်း

သတင်း

ကုသိုလ်ပြုကြသူငါ ပြည်မြန်မာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်သတင်းလွှာ

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်သတင်း

✧ စာစောင်နာယကအဖွဲ့

✧ ၁။ ဘဒ္ဒန္တ သိရိန္ဒာဘိဝံသ
(တိပိဋကဓရ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

✧ ၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမသာရ
[အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ

✧ သာသနဓမ္မောစရိယ၊
ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ၊ ဘီအေ(မြန်မာစာ)]

✧ သာသနာရေးဦးစီးဌာန
အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊

✧ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း၊ နည်းပြဆရာတော်
✧ ၃။ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသိရိလင်္ကာရ

✧ (ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်၊
✧ (မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ)

✧ (တိပိဋကဒီပဉာဏက၊ ဒီပနိကာယကောဝိဒ၊
✧ ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ)

✧ ၄။ ဦးကြည်တွဲ
✧ (မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

✧ ၅။ ဦးစိုးသန်း
✧ (မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

✧ အတွင်းရေးမှူး)

✧ ထုတ်ဝေသူ

✧ ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
✧ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

✧ အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း
✧ ရန်ကုန်မြို့။

✧ တန်ဖိုး

✧ ရန်ကုန်-၃၀၀/-၊
✧ နယ်-ကား ၃၀၀/-+ကားခ။ ရထား ၃၁၅/-။

✧ နယ် စာတိုက် V.P.P ရွေးယူစနစ်
✧ ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊

✧ ၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့် မပို့ပါ။
✧ နယ် စာတိုက် R.L ကြိုတင်ငွေပေးစနစ်

✧ ၁၀-အုပ်နှင့်အထက် တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊
✧ ၁၀-အုပ်အောက် ယူလိုသူများအတွက် စာအုပ်တန်ဖိုး

✧ ၃၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း
✧ ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။ (၆-လစာ ငွေကြိုသွင်းရန်)။

✧ ၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-
✧ ၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၄၀၀/-

✧ ၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၇၀၀/-
✧ ၆-အုပ်မှ ၉-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၁၀၀၀/-

✧ စောင်ရေ-၅၀၀၀

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သဘောထားကြေညာချက်ကို အထူးထောက်ခံပါသည်

၂၉-၆-၂၀၁၃-ရက်နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာနှင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတို့တွင် ဖော်ပြထားသော သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သဘောထားကြေညာချက်ကို ယခုလ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် ခေါင်းကြီးပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ အထူးထောက်ခံ၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ယင်းကြေညာချက်အပြည့်အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁-ရက်နေ့ထုတ် တိုင်းမဂ္ဂဇင်း အတွဲ-၁၈၂၊ အမှတ်(၁)တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓ၏သားတော် ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်သည့် ဦးဝိရသူအား မျက်နှာဖုံးတင်၍ "THE FACE OF BUDDHIST TERROR" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် "When the Buddhist go bad" (ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဆိုးသွမ်းလာသောအခါ) ဆောင်းပါးကို ဖော်ပြခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံသားအများစုက ယုံကြည်လေးမြတ်စွာ ကိုးကွယ်ကြသည်။ “ဗုဒ္ဓမြတ်သိမ်မွေ့ပြီး ငြိမ်းချမ်းသောဘာသာအဖြစ် နိုင်ငံတကာမှ သတ်မှတ်ထားသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ” နှင့် ဗုဒ္ဓသားတော် ရဟန်းသံဃာတော်များအပေါ် ဘာသာရေးအစွန်းရောက် အကြမ်းဖက်ဝါဒီများအဖြစ် စွပ်စွဲဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ငါးပါးသီလကို အခြေခံလျက် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးကို လက်ကိုင်ထားသော သတ္တဝါအားလုံးအပေါ် မေတ္တာအရင်းခံစိတ်ဖြင့် ပြုမူပြောဆိုဆက်ဆံပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြံပွားများသည့် ဘာသာဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓသားတော်၊ ရဟန်းသံဃာတော်များအနေဖြင့် ဗုဒ္ဓအဆုံးအမတရားတော်များကို နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ၍ လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်နာ ထိန်းသိမ်းကျင့်ကြံပွားများပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအားလုံး လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်အောင်လည်း ထပ်ဆင့် ဖြန့်ဝေဟောပြောညွှန်ပြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မွန်များဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အထွတ်အမြတ်ထားရာ ရတနာသုံးပါးတွင် ပါဝင်သည့် ဗုဒ္ဓသားတော် ရဟန်းသံဃာတော်ကို စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအပေါ် တစ်ဖက်သတ် စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များအကြား အထင်အမြင်လွဲမှားကာ ပဋိပက္ခများ ပိုမိုဖြစ်ပွားလာစေရန် လှုံ့ဆော်ရေးသား ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးရှိ နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကြုံတွေ့နေရသည့် ဘာသာရေးအစွန်းရောက်မှုများ၊ အကြမ်းဖက်မှုများကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပြည်သူများအနေဖြင့် အလျဉ်းလက်ခံနိုင်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ အပြင်းအထန် တန့်ကွက်ရွတ်ချကြပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ “ဗုဒ္ဓဘာသာ” နှင့် “အကြမ်းဖက်မှု” စကားလုံး

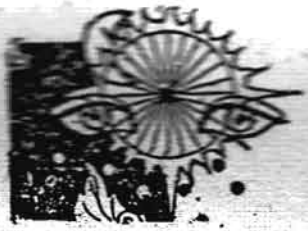
နှစ်ရပ်ကို ယှဉ်တွဲရေးသားဖော်ပြထားခြင်းသည် ဆီလျော်မှုမရှိဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိပါးပုတ်ခတ်ရာရောက်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒ သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေးရှုသည်။ အကြမ်းဖက်မှုကို ရှေးရှုခြင်းမပြု။ ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သည့် မည်သည့် တရားတော်တွင်မျှ အခြားယုံကြည်သူများအား ထိခိုက်နစ်နာအောင် ပုတ်ခတ်ပြောဆိုခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များသည် ဘာသာရေးနှင့် လူမျိုးရေးအပေါ် အခြေခံ၍ ဖြစ်ပွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ သာမန်ပြစ်မှုဖြစ်သော ဈေးရောင်းဈေးဝယ် အဆင်မပြေမှုကိစ္စ၊ စကား အပြောအဆို ဆက်ဆံမှု အဆင်မပြေခြင်းနှင့် သာမန်လူမှုရေးကိစ္စများ ဖြစ်ပွားရာမှ သွေးထိုးလွှဲဆော်မှု၊ မမှန်မကန် သတင်းဖြန့်ဝေမှု စသော ကောလာဟလသတင်းများကြောင့် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းဖြစ် စဉ်များတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးများအနေဖြင့် အစွလာမ်ဘာသာဝင်များအား အသက်အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ မီးလောင်မှုများအား လိုက်လံငြိမ်းသတ်ပေးခြင်း၊ နေအိမ်အဆောက်အအုံမျိုးစုံ ဖျက်ဆီး သူများကို တားဆီးပေးခြင်းများအပြင် အစွလာမ်ဘာသာဝင် အများစုပါဝင်သည့် ဒုက္ခရောက်နေသူများ အားလုံးကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများတွင် ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းများဖွင့်လှစ်၍ ကယ်ဆယ်ရေးပစ္စည်းများ လှူဒါန်းပေးခြင်းအပါအဝင် ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနအနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ နိုင်ငံ သားတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားပြီး ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းများအကြား ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူ ယှဉ်တွဲနေထိုင်ရေးနှင့် မလိုလားအပ်သော ပဋိပက္ခများ ထပ်မံဖြစ်ပွားမလာစေရေးအတွက် ဘာသာ ပေါင်းစုံ ချစ်ကြည်ရေးအစည်းအဝေးများ ကျင်းပပေးခြင်း၊ ဘာသာအချင်းချင်း အပြန်အလှန် ချစ်ကြည် ရင်းနှီးမှုရရှိစေရေး ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးခြင်း စသော လုပ်ငန်းစဉ်များကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင် ရွက်လျက်ရှိသည်။

သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ မူဝါဒ ၇-ရပ်တွင်လည်း ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြသော နိုင်ငံသားတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်ခွင့်ပြုရန်နှင့် ဘာသာ အချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာနေထိုင်ရန် စသော အချက်များကို ထည့်သွင်းရေးဆွဲ အကောင်အထည် ဖော် ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိသည်။ ယခုဖြစ်ပွားသည့် ဖြစ်စဉ်များတွင် ဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိသူများက ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပွားသည့် နေရာများသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သွားရောက်၍ နှစ်ဖက်ဘာသာဝင်များအား ပဋိပက္ခ ပြေငြိမ်းအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်များကို မျက်ကွယ်ပြု၍ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းက ရေးသားဖော်ပြသည့်အတွက် များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း၏ ရေးသားဖော်ပြချက်များသည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေနိုင်သည့်အပြင် နှစ်ဖက်ဘာသာဝင်များအကြား သံသယနှင့် အာယာတတရားများ တိုးပွားလာပြီး မလိုလားအပ်သော ဘာသာရေးပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပွားလာ နိုင်သည့်အတွက် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနအနေဖြင့် THE FACE OF BUDDHIST TERROR ဆောင်းပါး ဖော်ပြခဲ့သည့် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁-ရက်နေ့ထုတ် တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း အတွဲ-၁၈၂၊ အမှတ်(၁)နှင့် ဆောင်းပါးရေးသားသူ Hannah Beech တို့ကို အလေးအနက်ကန့်ကွက်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထူးခြားသိပ္ပယ် အသွယ်သွယ်

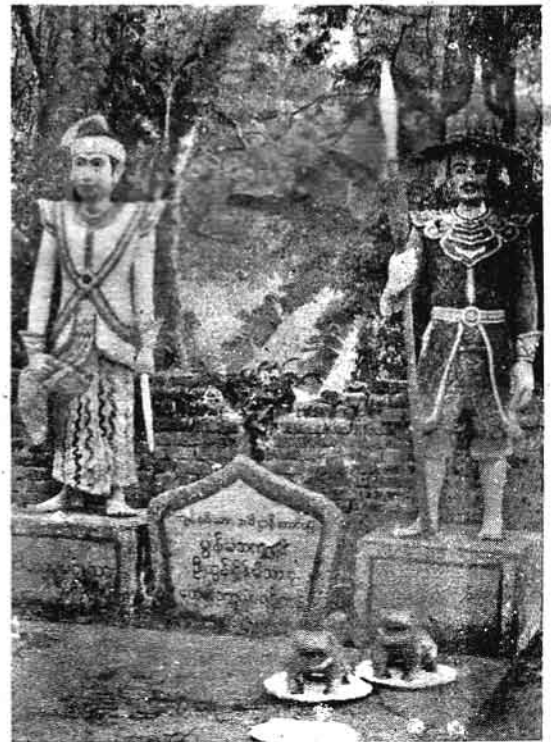
ညောင်တုန်းမြို့နယ် ရွှေရစ်တန် ဖားကရစ်စေတီ

ရွှေရစ်တန် ဖားကရစ်စေတီတော်သည် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ခတ္တိယကျေးရွာတွင် တည်ရှိပါသည်။ ထိုစေတီတော်ကို ခရစ်မပေါ်မီ ဘီစီသုံးရာစုအချိန်တွင် အသောကမင်းကြီး၏ တမန်တော်များဖြစ်ကြသော တိဿနှင့် ညိကန္တတို့က ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်၊ မွေတော် ၂၁-ဆူကို ဌာပနာ၍ တည်ထားခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအချိန်က သကျမုနိ ရွှေရစ်တန်စေတီဟု အမည်တွင်သည်။

ခရစ်တော်ပေါ်ပြီးနောက် အေဒီ ၁၁-ရာစုတွင် ပုဂံရှိ ကျန်စစ်သားသည် ထိုဘုရားသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ရွှေချိန် ၇၅-ကျပ်သားစီရှိသော ရွှေဖားရုပ်နှစ်ခုကို သွန်းလုပ်သည်။ ထိုရွှေဖားရုပ်နှစ်ခုကို ဘုရားလှူပြီး “ဘုရင်ဖြစ်မည့် နိမိတ်ထင်မည်ဆိုပါက ထိုရွှေဖားများမှ သုံးကြိမ် အော်ပါစေသား”ဟု ဘုရားကိုရှိခိုးပြီး ဆုတောင်းလေ၏။ ဆုတောင်းပြီးသည်နှင့် ရွှေဖားများက သုံးကြိမ်ပြိုင်တူအော်ပြီး စေတီတော်ကြီးကို လက်ယာရစ်ပတ်၍ သွားကြောင်း၊ ထိုအခါမှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဖားများက ရစ်ပတ်သွားသည်ကို အစွဲပြု၍ ဖားကရစ်

စေတီဟု အမည်တွင်ကြောင်း ဘုရားသမိုင်းက ဆိုထားပါသည်။

ထိုစေတီတော်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၆၀-ကျော်ခန့်က စေတီကြီးတစ်ဆူလုံး ချဲ့နွယ် ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးအုပ်နေသည်။ တစ်နေ့တွင် ခတ္တိယကျေးရွာသားဖြစ်သူ ကရင်တိုင်းရင်း

စေတီဝင်းအတွင်းရှိ တိဿမင်းသားရုပ်တုနှင့် ကျန်စစ်သားရုပ်တု

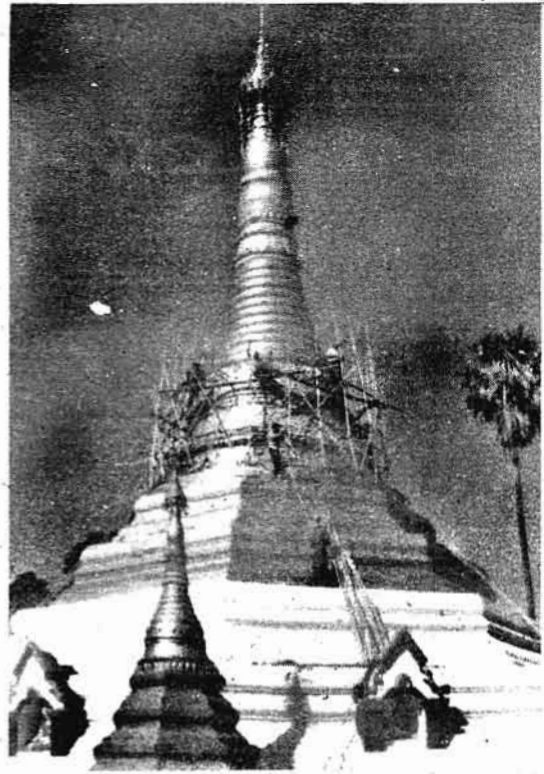
သား စောမူဟဲသည် ထိုစေတီအနီး တောခုတ်ရာမှ အမှတ်မထင် စေတီကြီးကို တွေ့ရှိသည်။

ထိုအခါ ရွာသို့ပြန်လာပြီး စေတီအကြောင်း ပြောပြရာ ယခင်အခါက ခတ္တိယကျေးရွာ ကျောင်းဆရာတော်နှင့် ရွာသူရွာသားများ စေတီရှိရာသို့ သွားရောက်ကြပြီး ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကြသည်။ စေတီတော်ကိုလည်း ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် မွမ်းမံပြုပြင်ကြသည်။

ထိုသို့ မွမ်းမံပြုပြင်ပြီး ဖူးမြော်ခဲ့ကြရာမှ ၂၀၁၁-ခုနှစ်တွင် လှိုင်သာယာမြို့နေ ဦးမြင့်ထွန်း+ဒေါ်ဖြူဖြူဝင်း (ဒို့ခေတ်ဆန်ရောင်းဝယ်ရေး)မိသားစုနှင့် လှိုင်သာယာမြို့ အမှတ်(၁) ရပ်ကွက် ရွှေစေတီဘုရား ဝေယျာဝစ္စလူငယ်အဖွဲ့တို့က စေတီတော်ကြီးကို ရွှေဆေး ရွှေသင်္ကန်းများ ကပ်လှူခြင်း၊ အဆောက်အဦများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ သစ်ပင်ပန်းပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်း စသည်ဖြင့် ထပ်ဆင့်ပြုပြင်မွမ်းမံကြသည်။

ထို့အပြင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဝါဝါဝင်းကုမ္ပဏီကလည်း စေတီတော်ဝင်းအတွင်း မင်္ဂလာကန်တော်များ တူးဖော်၍ ကုသိုလ်ပြုကြပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ၁၁၃-ပေ ရှိသည်။ စေတီတော်ကြီးကို ယခုလက်ရှိ ခတ္တိယကျေးရွာ မင်းကျောင်းဆရာတော် ဦးကဝိန္ဒ ဦးဆောင်သော ရွာသူရွာသားများက ကြည်ညို စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။

ရွှေရစ်တန် ဖားကရစ်စေတီ

စေတီတော်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။ ဝါတွင်းကာလတွင် ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းနှင့် သင်္ကြန်ကာလတွင် ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။

ယခုအခါ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ကုသိုလ်ရှင်များက စေတီတော်ကြီးကို ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်မွမ်းမံထားကြသောကြောင့် ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်ကားသာယာလျက် ရှိနေပါသည်။

နေထွန်း (နဝရတ်)

၇ * မြတ်မင်္ဂလာ

ထိုင်းနိုင်ငံ မြေဘုရား

ထိုင်းနိုင်ငံ မြေဘုရားသည် ဘီစီ ၂၇၀-ခန့်တွင် အသောကမင်းလက်ထက် အိန္ဒိယပြည် မြောက်ပိုင်း ခေါမကျောက်ဆစ် ပန်းပုဆရာများသည် ဥရောပနယ်စပ်ရှိ ကောကေးဆပ် (caucasus) တောင်ထွတ်ကျောက်စိမ်းကို ထုလုပ်ခဲ့သည်။ မြေဘုရား၏ သင်္ကန်းတော်အနေအထားမှာ ထိုခေတ် ခေါမပြည်သူများ ဆင်မြန်းသော ခြံလွှာများနှင့် ဆင်တူနေသဖြင့် မြေဘုရားသည် ခေါမကျောက်ဆစ် ပန်းပုဆရာများ၏ လက်ရာဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်များက ယူဆကြသည်။

မြေဘုရားသည် ပထမအိန္ဒိယပြည်မြောက်ပိုင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ဒေါက်တာထင်အောင်၏ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ရေးသော “မြန်မာရာဇဝင်သစ်” စာအုပ်ကို ၁၉၆၇-ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်၌ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယင်းစာအုပ်တွင် မြေဘုရားကို သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)မင်းက မြန်မာဘုရင် အနော်ရထာထံသို့ သင်္ဘောဖြင့် တင်ပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသင်္ဘောသည် ပုသိမ်မြို့သို့ သွားရာတွင် လေမုန်တိုင်းမိကာ မာလာယုကမ်းခြေ ကရာကျွန်းဆွယ်သို့ ရောက်သွားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ မဲနမ်မြစ်နီးတစ်လျှောက် အမြတ်တနိုး

ကိုးကွယ်လာခဲ့ကြသည်။ အနော်ရထာမင်းကိုယ်တိုင် မြေဘုရားရှိရာသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်သည်။ ခရစ်နှစ် ၁၄၃၆-ခုနှစ်အထိ မြန်မာနိုင်ငံပိုင် ဇင်းကရဲ (Chingrai)မြို့တွင် စံပယ်တော်မူသည်ဟု ပါရှိသည်။

ဇင်းကရဲမြို့သည် လောနိုင်ငံ၊ ဇင်းမယ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသောကြောင့် ဇင်းမယ်မင်းက မြေဘုရားကို ဇင်းမယ်သို့ ပင့်ဆောင်သွားသည်။ ၁၅၅၁-ခုနှစ်တွင် ဇင်းမယ်ဘုရင် နတ်ရွာစံ၍ သမီးတော်တစ်ပါး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သမီးတော်သည် လောဘုရင်နှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ ချိုင့်ချက်ထအမည်ရှိ သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားသည်။

၁၅၅၂-ခုနှစ်တွင် လောဘုရင် နတ်ရွာစံ၍ သားတော် ချိုင့်ချက်ထသည် လောနိုင်ငံသို့ ပြန်သွားကာ မြေဘုရားကိုပင့်ဆောင်ပြီး လွမ်ပရာတန်တွင် စံတော်မူသည်။ ၁၅၆၄-ခုနှစ်တွင် လောဘုရင်ကို ဘုရင့်နောင်က တိုက်ခိုက်သည်။ လောဘုရင် ချိုင့်ချက်ထသည် မခံနိုင်၍ ဗီယမ်ရှင်းမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့၏။ ထိုအခါ မြေဘုရားကိုပါ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီး ထိုမြို့တွင် မြေဘုရားသည် ၁၇၇၈-ခုအထိ ၂၁၄-နှစ်ကြာ စံတော်မူသည်။

မြဘုရား

၁၇၇၈-ခုနှစ်တွင် ထိုင်းစစ်ဗိုလ်ချုပ် ချာကရီသည် ဗီယမ်ရှင်းကိုတိုက်ခိုက်၍ မြဘုရားကို ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၇၈၂-ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ချာကရီသည် ပထမမြောက် ရာမဘုရင်အဖြစ် ထိုင်းထီးနန်းကို ဆက်ခံသည်။

၁၇၈၂-ခုနှစ်တွင် ရာမဘုရင်သည် ဗန်ကောက်မြို့ကို တည်ဆောက်သည်။ နန်းတော်ပရိဝုဏ်အရှေ့ဘက်တွင် မြဘုရားကျောင်းတော်ကိုပါ တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ၁၇၈၄-ခု၊ မတ်လ ၂၂-ရက်တွင် မြဘုရားကို ဗန်ကောက်မြို့ ယခုလက်ရှိနေရာသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့

သည်။ ပထမရာမဘုရင်လက်ထက်တွင် နွေရာသီသင်္ကန်းတော်နှင့် မိုးရာသီသင်္ကန်းတော်တို့ကို ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။ တတိယမြောက် ရာမဘုရင်လက်ထက်တွင် ဆောင်းရာသီသင်္ကန်းတော် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဤသို့ တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ် သင်္ကန်းတော်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲတော် ကျင်းပခဲ့သည်။

မြဘုရားသည် ခေါမကျောက်ဆစ်ပန်းပုဆရာတို့၏ လက်ရာဖြစ်ပြီး ကောကေးဆပ်တောင်ထွတ်ကျောက်စိမ်းတစ်လုံးတည်းကို ထုလုပ်ထားသည်။ ထိုင်လျက်အနေအထားဖြစ်သည်။ တင်ပျဉ်ခွေအလျားသည် ၄၈. ၃-စင်တီမီတာရှိ၏။ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ၆၆-စင်တီမီတာရှိသည်။ ယာဘက်ခြေထောက်ကို ဝဲဘက်ခြေထောက်ပေါ်သို့တင်၍ ထားသော ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးမြင့်စော (ပါမောက္ခ-ဇွဲမ်း)

ဘုရားဂုဏ်တော်ပွားများ

အားထုတ်ခြင်းအကျိုး

စေတီနှင့်တူခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်ခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ ကောင်းရာသုဂတိရောက်ရှိခြင်း၊ သစ္စာလေးပါး အလွယ်တကူသိခြင်း၊ အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ လူအများရိုသေခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှ မွှေးကြိုင်သောအနံ့ ယုံ့လှိုင်ခြင်း၊ ထက်မြက်၊ နက်နဲ၊ လျင်မြန်ဆန်းကြယ်သော ပညာရှိခြင်း၊ ကောင်းမွန်သော စကားပြောဆိုခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အရှင်ဂန္ဓမာလာဘိဝံသ၏ ဒုလ္လဘကျင့်စဉ်ကျမ်းမှ

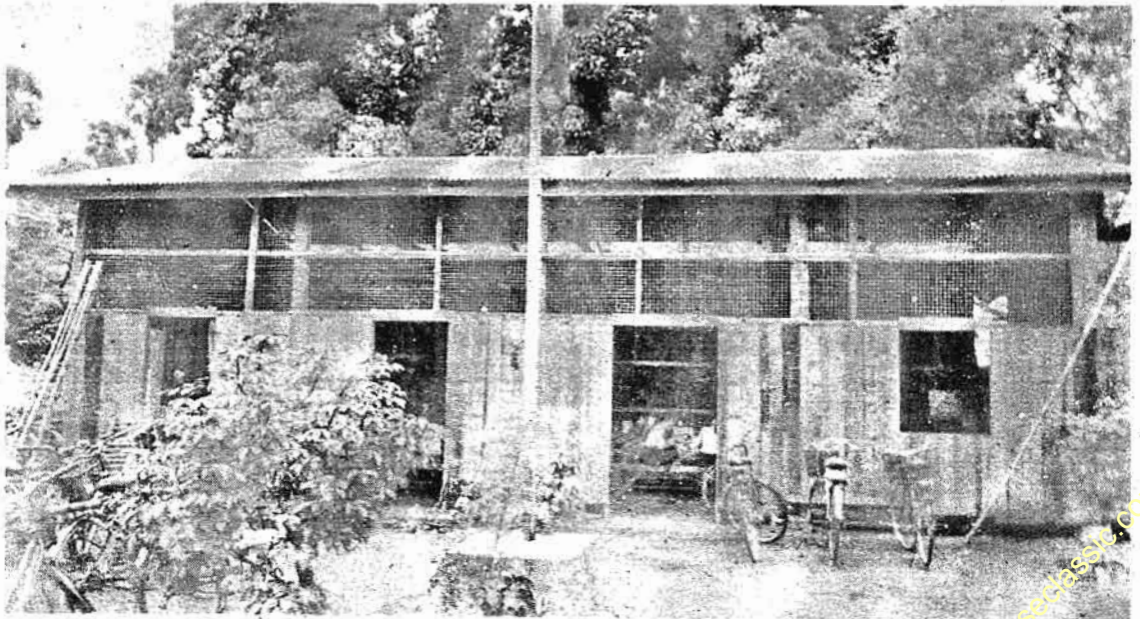
ကျောင်းဆောင်အလှူရှင် ကိုသိန်းထွန်း

ကျောင်းကြီး အခြေခံပညာမူလတန်းလွန် ကျောင်းသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်၏အနောက်ဘက် နှစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။ မူလတန်းလွန် ကျောင်းဖြစ်၍ အလယ်တန်းပညာကို သတ္တမတန်းအထိ တက်ရောက်ပညာသင်ယူနိုင်ပေရာ အနီးအနားဝန်းကျင်ရွာများမှ စတုတ္ထတန်းအောင်မြင်သော ကျောင်းသားကျောင်းသူအားလုံး တက်ရောက်ပညာဆည်းပူးကြပေသည်။

ကျောင်းကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းကြီးရွာအပါအဝင် ရွာပေါင်းခုနစ်ရွာမှ လာရောက်ပညာသင်ယူကြသော ကျောင်းသားကျောင်းသူပေါင်း ၃၅၀-ကျော်ရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူဦးရေနှင့် ဒေသလိုအပ်ချက်အရ အလယ်တန်းကျောင်းခွဲ ဖွင့်လှစ်ခွင့်ရရှိ

ခဲ့သည်။ ဤတွင် အဌမတန်းကျောင်းသားကျောင်းသူများအတွက် စာသင်ဆောင်တစ်ခုအရေးတကြီး လိုအပ်လာပါသည်။ လိုအပ်သော ကျောင်းဆောင်အတွက် နိုင်ငံတော်သို့ လျှောက်ထားတင်ပြထားသော်လည်း အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးရန် မလွယ်ကူသေးသည့်အခြေအနေတွင် ရှိနေသည်။ မေလ ပထမပတ်အထိ ကျောင်းဆောင်သစ်ဆောက်လုပ်ရန် မဆောင်ရွက်နိုင်သေးပေ။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းဖွင့်ချိန်အမီ ကျောင်းဆောင်သစ် ဖြစ်မြောက်ရေးကို ကျောင်းအုပ်ကြီးနှင့်တကွ မိဘဆရာမာသင်းအဖွဲ့ဝင်များ ခေါင်းချင်းရိုက်ဆွေးနွေးကြရလေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ထူးထူးခြားခြား ကျောင်းဆောင်အလှူရှင်တစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာသည်။

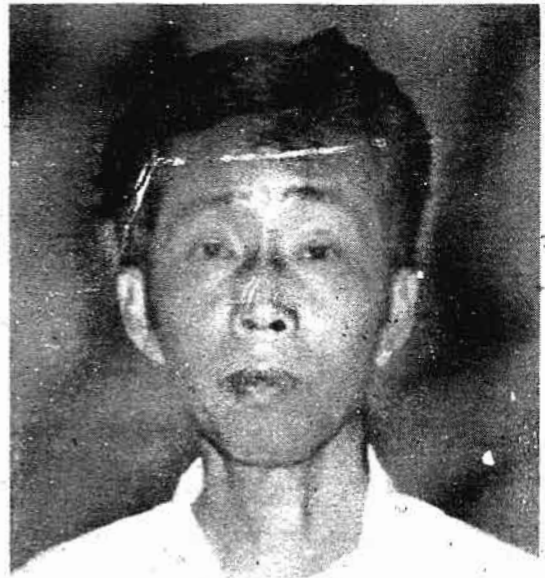

ကိုသိန်းထွန်း လှူဒါန်းခဲ့သော ကျောင်းဆောင်သစ်

ထိုသူမှာ မြို့ခြံကျောင်းကြီးရွာသား ကိုသိန်းထွန်းဆိုသူ ဖြစ်သည်။ ကိုသိန်းထွန်းသည် မြို့ခြံကျောင်းကြီးရွာနေ အဖဦးတင်မောင်နှင့် ၁၁ ခေါ် ရင်ရွှေ(မူလတန်းပြ)တို့၏ သားသမီး ၆-ဦးအနက် စတုတ္ထမြောက်သားဖြစ်ပါသည်။ ကိုသိန်းထွန်းမှာ မိဘများထံမှ အမွေဆက်ခံ ရရှိသည့် သွပ်မိုး၊ ဖျဉ်ထောင် ဖျဉ်ခင်းအိမ်တွင် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ တစ်ကိုယ်တည်းဘဝဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်ခဲ့သည်။

ကျောင်းတွင် လိုအပ်နေသော စာသင်ဆောင်အတွက် ကိုသိန်းထွန်းက ငွေကြေးလှူဒါန်းခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူနေထိုင်ရာအိမ်ကို ကျောင်းဆောင်အဖြစ် ယူငင်ဆောက်လုပ်ရန် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအိမ်ကို ကျောင်းဆောင်အဖြစ် ရွှေ့ပြောင်းဆောက်လုပ်ချိန်၌ ကိုသိန်းထွန်းမှာ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကျန်ရစ်သူ မွေးချင်းများက ကိုသိန်းထွန်း၏ ဆန္ဒနှင့် အလှူဒါနကို ဆက်လက်အကောင်အထည်ဖော်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

ယခုဆိုလျှင် ကိုသိန်းထွန်း လှူဒါန်းခဲ့သော အိမ်သည် ကျောင်းကြီး အခြေခံပညာအလယ်တန်းကျောင်းခွဲ၏ ကျောင်းဆောင်သစ်တစ်ခုအဖြစ် တည်ဆောက်ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်သည်။ ကျောင်းဆောင်သစ်ကို ဇွန်လ ကျောင်းဖွင့်ချိန်အထိ တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသားမိဘများအားလုံး ဝမ်းသာကြည်နူးကြရသည်။

အလှူရှင် ကိုသိန်းထွန်း

စာရေးသူက ကိုသိန်းထွန်း၏ မွေးချင်းများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ကိုသိန်းထွန်း၏ဆန္ဒနှင့် အလှူ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မေးမြန်းခွင့်ရခဲ့သည်။ ကိုသိန်းထွန်းသည် ဘဝပေးအခြေအနေအရ ပညာစုံအောင် မသင်ကြားခဲ့ရကြောင်း၊ မိဘများဆုံးပါးပြီးနောက်ပိုင်း မိမိဘဝကို မိမိဘာသာ ထိန်းကျောင်းရင်း ပညာအထုံပါရမီ ရရှိစေရန် ပညာရေးအတွက် တတ်နိုင်သည့် ဘက်မှ ကူညီရန်ဆန္ဒရှိခဲ့ကြောင်း၊ ငွေကြေးမပြည့်စုံသောကြောင့် မိမိနေထိုင်သော အိမ်ကို ကျောင်းအတွက် လှူဒါန်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

စာကြွင်း ။ ။ ယခုအခါ အလယ်တန်းကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်ရန် နိုင်ငံတော်က ပံ့ပိုးငွေ ကျပ်သိန်းနှစ်ရာကျော် ခွင့်ပြုထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)

သုဓမ္မမင်္ဂလောတရေ ဦးမောင်ယု

စာရေးသူသည် မြိတ်မြို့မှ ထူးချွန်တင်ရှားသော ဦးမောင်ယုကို တွေ့ဆုံလိုသဖြင့် သူနေထိုင်ရာ မြိတ်မြို့၊ ကန်ဖျားရပ်၊ ရိပ်သာလမ်းသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဦးမောင်ယုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မြိတ်မြို့၌ ကြွရောက်ဟောပြောကြသည့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ တရားပွဲများသို့ မလွတ်တမ်း သွားရောက်တရားနာယူသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဦးဆောင်၍ တရားပွဲကြီးများ ကျင်းပပေးသည်။

ထို့ပြင် လောက၌ မိမိတစ်ဦးတည်း ပြည့်စုံနေရုံမျှဖြင့် ဘဝပြည့်စုံသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ဒုက္ခရောက်နေသူ၊ ချို့တဲ့နေသူများကိုလည်း လှူဒါန်းပေးကမ်း၊ ထောက်ပံ့မှသာ ဘဝအဓိပ္ပါယ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ခံယူချက်ရှိသဖြင့် ဆင်းရဲချို့တဲ့သူများကို ထောက်ပံ့လှူဒါန်းနေသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဦးမောင်ယုနှင့်ကျွန်တော် စကားပြောနေစဉ် သူ့ထံ ဖုန်းလာသည်။ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦး မြို့ထဲအသွား မော်တော်ဆိုင်ကယ်တိုက်မိ၍ မြိတ်ဆေးရုံတွင် တက်ရောက်ကုသခဲ့သည်။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်သဖြင့် မြိတ်ဆေးရုံက ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်ကုသရန် ညွှန်ကြားသည်။ သက်ဆိုင်ရာက ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ပို့ရန် ဦးမောင်ယုကို တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားသည်။

စာရေးသူက “ဆိုင်ကယ်အတိုက်ခံရသူအမျိုးသမီးငယ်နှင့် ဦးမောင်ယု သိသလား” ဟု မေးကြည့်ရာ ဦးမောင်ယုက “ကျွန်တော်မသိပါ။ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတင်နိုင်အောင် ငွေသွားလှူမှာပါ” ဟု ပြောပါသည်။

ဦးမောင်ယုကို ၁၃၁၃-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄-ရက်နေ့တွင် ထားဝယ်ခရိုင်၊ သရက်ချောင်းမြို့နယ်၊ ဂုံညှင်းဆိပ်ကျေးရွာ၌ မွေးဖွားသည်။ မိဘနှစ်ပါးမှာ ဦးတင်စွမ်း၊ ဒေါ်ခင်သိန်းတို့ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က ဂုံညှင်းဆိပ်ကျေးရွာ၊ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်းတွင် စတုတ္ထတန်း အောင်မြင်သည်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

အသက် ၃၂-နှစ်အရွယ်တွင် ဘုတ်ပြင်းမြို့၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်နေ ဦးအိုဖြူ၊ ဒေါ်ရွှေမြတို့၏သမီး ဒေါ်နီနီဝင်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရာ သားသမီးငါးယောက် ထွန်းကားသည်။

၁၉၉၉-ခုနှစ်တွင် ကော့သောင်းမြို့တွင် နေထိုင်၍ ဝါလပ်၊ ဝါတန်းငါးဖမ်းစက်လှေများကို တည်ထောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၂-ခုနှစ်တွင် မြိတ်မြို့၊ ကလွင်ကျေးရွာအုပ်စု၊ တက္ကသိုလ်ရပ်သို့ မိသားစုနှင့်အတူ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။ ၂၀၀၉-ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်မိရ်ရေခဲစက်ကို တည်ထောင်၍ ဝါလပ်၊ ဝါတန်း ငါးဖမ်းစက်လှေ ၁၇-စီးကိုလည်း လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။

ဦးမောင်ယုသည် ၁၁-၁၁-၂၀၁၁-နေ့တွင် မြိတ်တက္ကသိုလ်ရပ်ကွက်၌ သာသနာ့ နှုတ်အသင်းကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပြီး အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူထားသည်။ မြိတ်မြို့ သံသရာအေးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက တည်ထောင်သော AIDS ဝေဒနာသည်များ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း၌လည်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

ဦးမောင်ယု လှူဒါန်းခဲ့သော အလှူဒါနများမှာ ရဟန်းသာမဏေ၊ သီလရှင်များကို ရှင်ပြုရဟန်းခံပေးခြင်း၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်များ အသစ်ဆောက်လုပ်၊ အဟောင်းပြုပြင်မွမ်းမံလှူဒါန်းခြင်း၊ သာသနာ့နှုတ်အသင်း ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူ

လှူဒါန်းခြင်း၊ ဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတည်ထောင်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်များနှင့် မြိတ်မြို့၊ ဘိုးဘွားရိပ်သာအဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ရာ၌လည်းကောင်း အလှူငွေများ ပါဝင်လှူဒါန်းခြင်း၊ အောင်မြင်မိရ်ဆေးကုခန်း ဖွင့်လှစ်၍ မကျန်းမာသူများကို အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးခြင်း၊ နာရေးကူညီမှုအသင်း တည်ထောင်ကာ နာရေးထောက်ပံ့ငွေများ ကူညီခြင်း၊ ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ရေဘေးသင့်ဘုန်းတော်ကြီးသင်ကျောင်းအတွက် အလှူငွေလှူဒါန်းခြင်း၊ မြိတ်မြို့၊ တက္ကသိုလ်ရပ်ကွက်၌ ဓမ္မာရုံ၊ မီးသတ်၊ စာကြည့်တိုက်များ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ မြိတ်မြို့၊ ကန်ဖျားရပ်၊ ရိပ်သာလမ်းကို ကတ္တရာလမ်းခင်း လှူဒါန်းခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

အလှူရှင်ဦးမောင်ယု လှူဒါန်းခဲ့သော အလှူငွေစုစုပေါင်းမှာ ယနေ့အထိဆိုလျှင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်းခြောက်ထောင်ကျော် ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းများအရ သိရပါသည်။

ဦးမောင်ယုသည် သာသနာတော်ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးနှင့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများတို့တွင် လူအား၊ ငွေအားတို့ဖြင့် အားသွန်ခွန်စိုက် ပါဝင်လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်က ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် သုဓမ္မဓဏိဇောတဓရ ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။

ဦးမောင်ယု သုဓမ္မဓဏိဇောတဓရဘွဲ့တံဆိပ် လက်ခံယူနေစဉ်

ကြံတောဖိုးခွေး

အသက် ၁၀၁-နှစ် အဘွားဒေါ်ထိုက်

စာရေးသူသည် အဘွားဒေါ်ထိုက်ကို တောင်သာမြို့နယ်၊ သံဒန်းအုပ်စု၊ ရွာတန်းရှည် မြောက်ရွာတွင် သွားရောက်ကန်တော့၍ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

အဘွား ဒေါ်ထိုက်

အဘွားကို တောင်သာမြို့နယ်၊ သံဘိုကျေးရွာအုပ်စု၊ သံဘိုရွာနေ အဖ ဦးဓာဒင်၊ အမိ ဒေါ်ငွေတင်တို့က ၁၂၇၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၂-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်သည်။

အဘွားဒေါ်ထိုက် ငယ်စဉ်ကပင် မိဘနှစ်ပါးလုံး ကွယ်လွန်သွားကြသောကြောင့် လက်ရှိနေထိုင်ရာအရပ်မှာပင် မွေးစားမိဘများနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ဦးအောင်သိန်းဆိုသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ သမီးလေးယောက်၊ သားသုံးယောက် မွေးဖွားခဲ့သည်။

အဘွားသည် ယောက်ျားဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မုဆိုးမဘဝဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ စားသောက်ခဲ့ရသည်။ ယခုအခါ ဒုတိယသမီးနှင့်အတူ တောဓလေ့အသီးအရွက်များ ရှာဖွေရောင်းချ၍ နေထိုင်စားသောက်နေသည်။ အဘွားသည် သမီးဖြစ်သူ ပြင်ပသို့ သွားရောက်နေချိန်တွင် ထန်းလက်တဲအိမ်က လေးထဲတွင် ကိုယ်တိုင် ထမင်းချက်၍ ရေခပ်၊ ထင်းခွဲ လုပ်ကိုင်နေသည်များကို မျက်မြင်တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကျေးရွာသားများကလည်း အဘွားကို တုတ်အားသရွေ့ ကဲ့သိုလ်ပြုထောက်ပံ့နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

နေလရောင် (တောင်မြို့)

ယခုလမျက်နှာဖုံး

ဟင်္သာတမြို့

မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး

သစ္စာဝါဒီ ဦးမြင့်အောင်

ယခုလ မျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသော ပုံမှာ ဟင်္သာတမြို့၊ မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးမှ စာဝါလိုက်နေသော စာသင်သား သံဃာတော်များပုံ ဖြစ်ပါသည်။

မိုးကောင်းပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီးသည် သံဃာတော် ၅၀၀-တို့ကို ပရိယတ္တိစာပေ သင်ကြားပို့ချနေသော ကျောင်းတိုက်ကြီးဖြစ်သည်။ ထိုကျောင်းတိုက်ကြီးကို မင်းတုန်းမင်းကြီးလက်ထက် ဂန္ဓမာဘိသိရိကဝိဇယ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂူရှုဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ၊ မန္တလေး မိုးကောင်းကျောင်းတိုက် တတိယမြောက်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဂန္ဓမာက တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၁၂၄၁-ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်ခဲ့ရာ ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၁၃၄-နှစ် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်သည်။

ဟင်္သာတမြို့၊ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် အစဉ်အဆက် သာသနာပြုခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးများမှာ (၁) ဘဒ္ဒန္တ ဂန္ဓမာ၊ (၂) ဘဒ္ဒန္တ တိလောက၊ (၃) ဘဒ္ဒန္တ သောပါက၊ (၄) ဘဒ္ဒန္တ ဂန္ဓသာရ၊ (၅) ယခုလက်ရှိဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ သုဗ္ဗေဒဝါဒရဟန်း ဖြစ်ကြသည်။

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကောင်းဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တ သုဗ္ဗေဒဝါဒရ

ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးဖြစ်အောင်

အားထုတ်ခြင်း

၁၃၃၅-ခုနှစ်မှစ၍ စတုတ္ထမြောက် မိုးကောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသဖြင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်

ဆွမ်းခံကြနေသော စာသင်သားသံဃာတော်များကို ဖူးတွေ့ရစဉ်။

ယူနေရသော ဘဒ္ဒန္တသုဓမ္မာစာရသည် သံဃာအသစ် လက်ခံခြင်းကို လျှော့ချပြီး ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဂိလာနဝတ်ကို မလစ်ဟင်းရအောင် ပြုစုနေခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၃၃၆-ခုနှစ်၌ စာသင်သံဃာ ၁၉-ပါးသာ ရှိတော့သည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော အခါ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဓမ္မာစာရသည် ရဟန်းတို့ ပြုလုပ်ရမည့်အလုပ်မှာ ပရိယတ်နှင့် ပဋိပတ်သာဖြစ်သည်။ ရဟန်းမှန်လျှင် ဤအလုပ်နှစ်ခုကိုသာ အားထုတ်ရမည်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ပြတ်သားစွာ ခံယူလိုက်သည်။

ထိုစကားအရ ဆရာတော်သည် ထိုကိစ္စနှစ်ခုမှတစ်ပါး အခြားကိစ္စများကို ပဓာနမပြု၊ မြတ်မင်္ဂလာ * ၁၆

တော့။ စာသင်သားတပည့်များကို တစ်နေ့လျှင် စာဝါ ၈-ဝါ၊ ၉-ဝါထိအောင် ပို့ချတော်မူသည်။ သာသနာတော်တွင် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်အညီ အနေအထိုင်ဟတ်အောင်လည်း သင်ကြားပေးတော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ပဉ္စမပဓာနနာယကဖြစ်၍ ၃-နှစ်အကြာတွင် သံဃာတစ်ရာကျော်သွားသည်။ နောက်နှစ်များတွင် သံဃာ ၄၀၀-ကျော်၊ ၅၀၀-ရှိလာကာ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၌ သံဃာအများဆုံး နေထိုင်သော ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုသံဃာများထဲမှ ပရိယတ္တိဂုဏ်ဆောင် သာသနာ့အာဇာနည် ရှင်ရဟန်းတို့ကိုလည်း များစွာ ဖွဲ့ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့သဖြင့် မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်

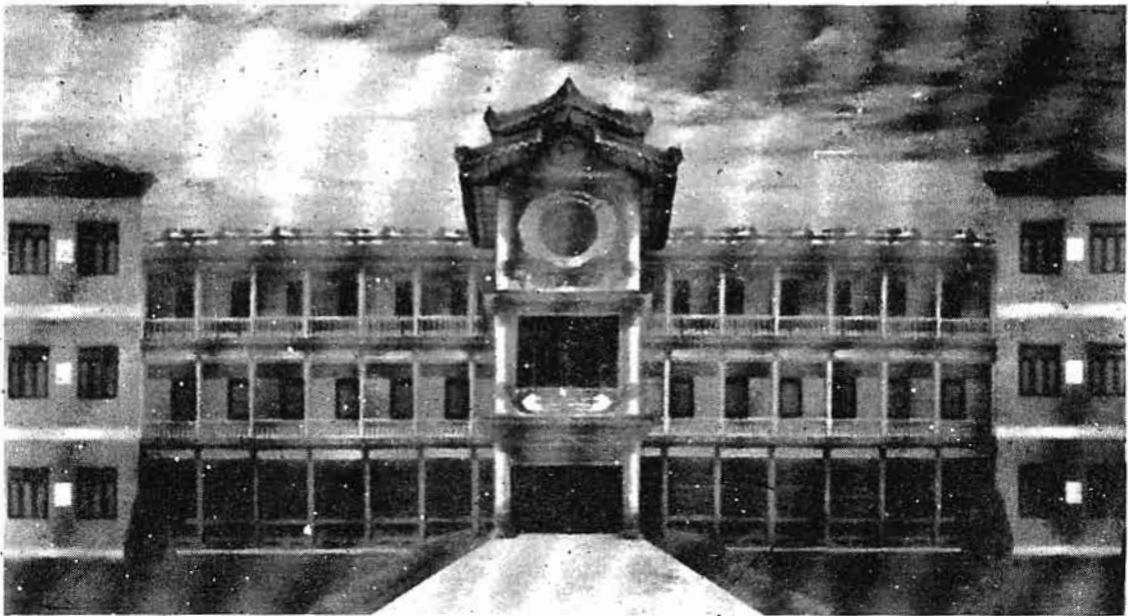
တိုက်ကြီး၏ တိုးတက်မှုသည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ယခုအခါ သက်တော်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သည့် တိုင် တစ်နေ့လျှင် စာဝါ ၃-ဝါ ပို့ချနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြုစိတ်ဓာတ်မှာ လွန်စွာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရရှိခဲ့သောဘွဲ့များ

ဆရာတော်ကြီး ရရှိခဲ့သောဘွဲ့များမှာ - သာသနဓဇသိရီ ပဝရဓမ္မာစရိယ (၁၃၁၇-ခုနှစ်)၊ သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယပါဠိပါရဂူ (၁၃၂၂-ခုနှစ်)၊ သာသနဇောတိပါလဓမ္မာစရိယ (သထုံ) (၁၃၂၈-ခုနှစ်)၊ ပရိယတ္တိသာသနဟိတ ဂဏဝါစကာစရိယ (သထုံ) (၁၃၃၁-ခုနှစ်)၊ ပိဋ

ကတ္ထယပါရဂူ (သထုံ) (၁၃၃၃-ခုနှစ်) စာချဘွဲ့များနှင့် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ (၁၃၅၃-ခုနှစ်)၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ (၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်)၊ ပဉ္စနိကာယ ပါရဂူ (သထုံ) (၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်)၊ ပရိယတ္တိ သာသနဟိတဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌ (မန္တလေးအသင်း) (၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်) ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များဖြစ်ပါသည်။

ဟင်္သာတမြို့သူ၊ မြို့သားတို့၏ ကြည်ညိုမှုကြောင့် ယခုအခါ မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်ကြီးသည် ၁၂-ဧကခန့် ကျယ်ဝန်းသော သာသနာ့မြေပေါ်၌ တိုက်ကျောင်း ၁၁-ကျောင်း၊ ပေ ၂၀၀ x ၃၆-ပေရှိသော သုံးထပ်တိုက်ကျောင်း ၁-ကျောင်း၊ သစ်သားကျောင်း ၆-ကျောင်းတို့ဖြင့် စည်ကားလှက်ရှိနေပါသည်။

မိုးကောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးအတွင်းရှိ ရတနာဂုဏ်ရည်ကျောင်းဆောင်

ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ့ဂုဏ်သည်

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်ရွယ်တော်

ကြီးရင့်လာသည့်တိုင် ဝါသနာထုံလှသော စာပေ ပို့ချမှုကို ကြိုးစားသောလုံ့လထား၍ မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်တော်မူလျက်ရှိသည်။ ထို့အပြင် သာသနာရေးရာ တာဝန်များကိုလည်း ဦးလည်မသုန် ကျေပွန်စွာ ရွက်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယက (ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ) အဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

ကျမ်းဂန်များ ပြုစုရေးသားခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် စာသင်သားသံဃာတော်များအတွက် မူလတန်းမှစ၍ ဓမ္မာစရိယတန်းအထိ စာဝါများကို နည်းရလောက်အောင် ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ ထိုပို့ချချက်များမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကျမ်းစာများမှာ - (၁) အမြန်သင် ကစွည်းသဒ္ဒါ၊ (၂) အမြန်သင် သင်္ဂဟ၊ (၃) အမြန်သင် ယမက၊ (၄) အမြန်သင် မာတိကာဓာတုကထာ၊ (၅) ဝါစဝါစကနှင့် သံဝဏ္ဏနာပို့ချချက်များ၊ (၆) ဂါမသီမာဒိဝိနိစ္ဆယကျမ်းတို့ ဖြစ်သည်။

ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေး

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် ၈၀-နီးနေပြီဖြစ်ခြင်း၊ သာသနာရေးကိစ္စများကိုလည်း ဆောင်ရွက်တော်မူရခြင်းတို့ကြောင့် စာသင်တိုက်ကြီးကို အောက်ပါ ဂဏဝါစကနာယကအဖွဲ့ကို လွှဲအပ်၍ အုပ်ချုပ်စေတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုနာယကအဖွဲ့ ဆရာတော်များမှာ -

(၁) ဒေါက်တာဘဒ္ဒန္တသီလာစာရ (ဓမ္မာစရိယပါဠိပါရဂူ) (B.A, M.A, Ph.D)၊ (၂) ဘဒ္ဒန္တ

ကောဝိဒ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလဓမ္မာစရိယ) (၃) ဘဒ္ဒန္တအင်္ဂါစိန္တာ (သာသနတက္ကသိုလဓမ္မာစရိယ၊ B.A၊ သာသနတက္ကသိုလမဟာဓမ္မာစရိယ M.A) (၄) ဘဒ္ဒန္တဥက္ကမ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၅) ဘဒ္ဒန္တနန္ဒောဘာသ (ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၆) ဘဒ္ဒန္တဉာဏာလင်္ကာရ (သာသနတက္ကသိုလဓမ္မာစရိယ၊ B.A၊ သာသနတက္ကသိုလ မဟာဓမ္မာစရိယ M.A)၊ (၇) ဘဒ္ဒန္တဉာဏိန္ဒ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၈) ဘဒ္ဒန္တ အဝေရာနန္ဒ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၉) ဘဒ္ဒန္တခန္တိဝါဒ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၁၀) ဘဒ္ဒန္တကေလာသ (အစိုးရဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)၊ (၁၁) ဘဒ္ဒန္တစန္ဒပိယ (သာသနဓမ္မာစရိယနှင့် ပရိယတ္တိသာသနပါလကဓမ္မာစရိယ)တို့ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်များက စာသင်တိုက်ကြီး၏ ပရိယတ္တိစာပေသင်ကြားပို့ချခြင်း ဂန္ထဝရလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်၌ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓတည်းဟူသော သာသနာတော်သုံးရပ်တို့တွင် သာသနာတော်အတွက် အဓိကအချက်ကား ပရိယတ္တိသာသနာတော် တည်တံ့ခိုင်မြဲခြင်းသည်သာ လိုရင်းပဓာနဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိပညာရှိသောသူသည် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကြားနာရသောကြောင့် ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓနှစ်ပါး

ကိုလည်း ပြည့်စုံစေနိုင်သည်ဟု (ပါထိကဝဂ်အဋ္ဌကထာ-၈၂)၌ လာရှိပါသည်။

ပရိယတ္တိဟူသော ပိဋကတ်စာပေ သင်ကြားပို့ချမှုရှိနေသမျှ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်မြတ်ကြီးသည် ထွန်းကားနေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိသည် ကန်ပေါင်ရိုးနှင့် တူ၍ ပဋိပတ္တိသည် ကန်ရေနှင့်တူပြီး ပဋိဝေဓသည် ကြာပွင့်နှင့်တူပါသည်။ ကန်ပေါင်စည်းရိုးမရှိလျှင် ရေမရှိနိုင်။ ရေမရှိက ကြာပွင့်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ပရိယတ်မရှိက ပဋိပတ်ကွယ်မည်။ ပဋိပတ်ကွယ်က ပဋိဝေဓမှာလည်း အလိုလိုကွယ်ပျောက်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပရိယတ္တိသည် သာသနာတော်သုံးရပ်တွင် အဓိကပဓာနကျကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခုလက်ရှိ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဆောင်ပုဒ်ကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ထိုဆောင်ပုဒ်မှာ -

သာသနာသုံးရပ်

- (၁) ပရိယတ်မှ ကင်းကွာသော ပဋိပတ်သည် ပြည့်စုံမှန်ကန်ခြင်း မဖြစ်နိုင်။
 - (၂) ပဋိပတ်မှ ကင်းကွာသော ပရိယတ်သည်လည်း သာသနာတော်၌ အကျိုးမရှိနိုင်။
 - (၃) ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်တို့မှ ကင်းကွာ၍ကား ပဋိဝေဓကို လုံးဝမရနိုင်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။
- မိုးကောင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၌ သံဃာတော် ၅၀၀-ကျော်တို့၏ နေ့စဉ် ရေ၊ မီး၊ ဆွမ်းစသည့် ကုန်ကျစရိတ်များ အလွန် များပြားလှပါသည်။ သို့သော်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိဂုဏ် ကြီးမြတ်မှု၊ တပည့်စာသင်သားတို့၏ စည်းကမ်းသေဝပ်မှု၊ စောင့်စည်းမှု၊ ပရိယတ္တိ ထူးချွန်မှုတို့ကြောင့် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏ တိုးတက်မှုသည် ရှင်သန်ကြီးမားလျက် ရှိနေပါသည်။

သစ္စာဝါဒီ-ဦးမြင့်အောင်

ပန်းပင်တည်းဟူသော ကျောင်းတိုက်ကြီး

ဆရာသမားများ မကြည်ညိုသောတပည့်သည် ရေသောက်မြစ်ပြတ်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့ မကြီးပွား၊ မတိုးတက်ပါ။

ဆရာသမားများ ကြည်ညိုသောတပည့်သည် ရေသောက်မြစ်ရှင်သန်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့ ရှင်သန်ကြီးပွား တိုးတက်ရ၏။

ပျားပိတုန်းတို့သည် ပန်းဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူ၍ ပန်းများကို မဖျက်ဆီးဘဲ လိုရာသွားသကဲ့သို့

ထို့အတူ ကျောင်းတိုက်နေတပည့်တို့သည်လည်း ပျားပိတုန်းများကဲ့သို့ ပညာတည်းဟူသော ပန်းဝတ်ရည်ကို စုပ်ယူ၍ ပန်းပင်တည်းဟူသော ကျောင်းတိုက်ကြီးကို မဖျက်ဆီး၊ မထိခိုက်၊ သိက္ခာမကျစေဘဲ လိုရာသို့ သွားကြဖို့ဖြစ်သည်။

ပဉ္စမစံကျောင်းဆရာတော်

(ညောင်တုန်းမြို့၊ ရွှေဟင်္သာတောရ ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၊ ရာပြည့်မော်ကွန်းတင်စာစောင်)

ကျွန်တော်သိသော

ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်

မောင်ရွန်းသစ်

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလနှင့် ဖေဖော်ဝါရီလများအတွင်း သန်လျင်မြို့ရှိ အောင် ဗောဓိမြေဇင်းတောရ ဓမ္မရိပ်သာ ပဉ္စမအကြိမ် ရက် ၆၀-တရားစခန်းတွင် ဝင်ရောက်အားထုတ် ခဲ့ပါသည်။ ရိပ်သာ၌ ယောဂီများ ဆွမ်းစားချိန် တွင် ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်(ကွယ်လွန်) ဟောကြားခဲ့သော တရားများကို အသံချဲ့စက် ဖြင့် ဖွင့်ထားပေးစေပါသည်။ ဆရာကြီး၏ တရား များကို နာကြားရင်း ယခင်က ဆရာကြီးနှင့် တွေ့ ဆုံခဲ့ပုံများကို ပြန်လည်အမှတ်ရမိပါတော့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဆရာကြီးမင်းယုဝေ (ယခု အသက် ၈၅-နှစ်)တို့ ပူးတွဲ၍ ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် လတွင် မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို စတင်ထုတ်ဝေ ခဲ့ရာ ပထမနှစ်တွင် ရှုမဝပုံနှိပ်စက်၌ ပုံနှိပ်ခဲ့ပြီး ဒုတိယနှစ်တွင် ၃၉-လမ်းရှိ ဆရာကြီးဦးဌေးလှိုင် ပိုင်သော ပုံနှိပ်စက်၌ ပုံနှိပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤတွင် ဆရာကြီးဦးဌေးလှိုင်နှင့် စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ရပါ သည်။

ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံစဉ်က ဆရာကြီး ကို ဆရာမင်းယုဝေထက် အသက်ကြီးသည်ဟု

မြတ်မင်္ဂလာ * ၂၀

ထင်မိပါသည်။ သို့သော် ဆရာမင်းယုဝေက သူ ထက် အသက်ငယ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ဆရာ ကြီးသည် ပုံနှိပ်တိုက်သို့ လာရောက်လေ့မရှိ သဖြင့် တစ်နှစ်အတွင်း နှစ်ကြိမ်ခန့်သာ ဆုံမိပါ သည်။ ထိုနှစ်တွင် ဝိပဿနာဆရာကြီး ဦးဂိုအင် ကာ၏ ဖိတ်ကြားချက်ဖြင့် ဆရာပါရဂူ၊ ဆရာကြီး ဦးအောင်သိမ်း (မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်း ရာသက် ပန်ဥက္ကဋ္ဌ)၊ ဆရာမင်းယုဝေ၊ ဆရာဦးဌေးလှိုင်နှင့် ဆရာဦးကျော်ခင်မြင့်တို့သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး တရားစခန်းဝင် အားထုတ်ကြ ကာ ဝိပဿနာဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီးဦးဌေးလှိုင်ကို လူ ချင်းမတွေ့ဘူးမိကပင် သူ၏စာအုပ်များကိုဖတ် ၍ ကြည်ညိုနေခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးရေး သားသော ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီး တရားအားထုတ်လိုစိတ်များ ထက်သန် လာခဲ့ပါသည်။ 'အနာဂါမ်ဆရာသင်ကြား' စာအုပ် ကို ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ ခုနစ်ရက်အားထုတ်ရုံမျှ နှင့် ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် ဓါတ်ပေါက်သိမြင် နိဗ္ဗာန် ဝင်နိုင်ကြောင်း ပါရှိသဖြင့် ဒလဘက်ကမ်း သမ္မတ ကမ်းခြေရှိ တရားစခန်းသို့ နှုတ် လုပ်သက်ခွင့်ယူ

ပြီး သွားရောက်အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထို ကျေးဇူးကြောင့်ပင် နောက်ပိုင်းတွင် ဝိပဿနာ တရားကို စွဲစွဲမြဲမြဲ အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို ဗိုလ်အောင်ကျော် လမ်းရှိ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ပုံနှိပ်သောအခါ ကျွန်တော်သည် ဆရာကြီး ဦးဌေးလှိုင်နှင့် အလွမ်းဝေးသွားခဲ့ပါသည်။ သို့ သော် ဆရာကြီးရေးသော စာများကိုမူ ဆက်လက် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

သီတဂူဆရာတော်ကြီးက 'သူ၏ သာသနာ ပြုလုပ်ငန်း၊ ပရဟိတလုပ်ငန်းများကို ပြသရန် ရန်ကုန်မြို့မှ စာနယ်ဇင်းသမားများကို ၁၉၉၈-

အသက် ၅၀-အရွယ်ခန့်က
ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင် (၁၂၉၃-၁၃၆၆)

ခုနှစ်တွင် စရိတ်ခံ၍ စစ်ကိုင်းသို့ ခေါ်ယူပြသ သောအခါ ကျွန်တော်တို့မြတ်မင်္ဂလာအယ်ဒီတာ အဖွဲ့လည်း လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ စစ်ကိုင်းရှိ ကမ္ဘာ့ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်အဆောင်များတွင် တည်းခိုကြ သောအခါ ဆရာကြီးဦးဌေးလှိုင်လည်း လိုက်ပါ လာကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဆရာကြီးရှိရာ အဆောင်သို့ ကျွန်တော် သွားရောက်ပြီး ဆရာ ကြီးကို လက်အုပ်ချီကန်တော့ခဲ့ပါသည်။ ဆရာ ကြီး ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုရ ခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်း ကျေးဇူးကို ဖော်ညွှန်းပြီး ကန်တော့ရခြင်းဖြစ် ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးက ကျွန်တော် ကို အသေအချာ ဆုပေးစကား ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ တွေ့ဆုံခြင်းကား ဆရာကြီးနှင့် နောက်ဆုံး အကြိမ် တွေ့ဆုံခြင်းပေတည်း။

ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်ကို အဖ ဦးဖိုးကဲ၊ အမိ ဒေါ်ဗျော့တို့က ၄-၅-၁၉၃၁ နေ့ တွင် ဘုတလင်မြို့နယ်၊ ညောင်ကန်ကျေးရွာ အုပ်စု၊ ရေကန်စုရွာ၌ ဖွားမြင်ပါသည်။ ၁၂- နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ အသက် ၂၀-အရွယ်တွင် ရဟန်းဖြစ်ခဲ့သည်။ အသက် ၂၃-နှစ်တွင် ဓမ္မာစရိယတန်းကို ပါဠိ ဘာသာဖြင့် ဖြေဆို၍ မဇ္ဈိမနိကာယ်ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်သည်။ သာသနာ ၂၅၀၀-ပြည့် သင်္ဂီ ယနာတင်သောအခါ ရဟန်းပျိုဘဝဖြင့် မစိုးရိမ် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသူရိယာဘိဝံသ၏ နောက် ပါးတွင် ကျရာတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ သည်။ အသက် ၃၃-နှစ်အရွယ် ၁၃-ဝါအရတွင် ကျန်းမာရေးကြောင့် လူဝတ်လဲခဲ့သည်။ ဒေါ်ကြင်

မြင်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပြီး သမီးနှစ်ဦးနှင့် သား နှစ်ဦး ထွန်းကားခဲ့သည်။

၁၉၆၅-ခုနှစ်မှ ၁၉၈၅-ခုနှစ်အထိ သာသနာရေးဦးစီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိသာသနာ့တက္ကသိုလ်တွင် တွဲဖက်ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သာသနာရေးဦးစီးဌာန အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အသက် ၇၀-အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

မောင်းထောင်မြေဇင်းတောရ ဆရာတော်ကြီး၏ ညီအငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ အလုပ်တာဝန်များမှ အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် အစ်ကိုဖြစ်သူထံ ကနွီမြေဇင်းတောရနည်းဖြင့် တရားအားထုတ်ခဲ့ပြီးနောက် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ တရားပြသသော လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့သည်။ ၁၁-၃-၂၀၀၄ နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် သန်လျင်အောင်ဗောဓိ မြေဇင်း

တောရ တရားစခန်းတွင် တရားအားထုတ်စဉ် နာကြားခဲ့ရသော ဆရာကြီးဦးဌေးလှိုင်၏ တရားများမှာ အစ်ကိုဖြစ်သူ မြေဇင်းတောရဆရာတော်ကြီး၏ တရားစခန်းများတွင် ကူညီရင်း ဟောကြားခဲ့သော တရားများပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် အသက် ၃၀-ကျော်အရွယ်တွင် ဆရာကြီးရေးသားသော စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုပြီး ဝိပဿနာတရားကို (လွန်ခဲ့သော နှစ်သုံးဆယ်ကျော်မှ) စတင်အားထုတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုမှ အသက် ၆၀-ကျော်အရွယ်တွင် မြေဇင်းတောရ ဝိပဿနာရှုနည်းဖြင့် အားထုတ်ဖြစ်သောအခါ ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ဆရာကြီး၏ တရားများကို နာကြားနေရပြန်သည်။ ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယဦးဌေးလှိုင်နှင့် ကျွန်တော်၏ ထူးခြားသော ရေစက်ကို တွေးတောရင်း ဆရာကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို အောက်မေ့တသမိပါသည်။

မောင်ရွှန်းသစ်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင် မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများ ပိတ်ခေါ်ခြင်း

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးများတွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် အဆောက်အအုံများ၊ ရှင်ပြုပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ စသည့် ဘာသာရေး ပွဲတော်များ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်း၊ ယွန်းထည်လုပ်ငန်း၊ အိုးလုပ်ငန်း၊ ပုသိမ်ထီးလုပ်ငန်း စသည့် ရိုးရာမြန်မာမှုလုပ်ငန်းများကို အခါအားလျော်စွာ ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၏ မျက်နှာဖုံးဓာတ်ပုံများကို မည်သူမဆို အထက်ပါအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်သော ရောင်စုံဓာတ်ပုံများကို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ပေးပို့သော ဓာတ်ပုံ၏အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်ကိုလည်း ပူးတွဲရေးသား ပေးပို့စေလိုပါသည်။ ဓာတ်ပုံအရွယ်အစားမှာ ၄-လက်မ x ၆-လက်မ (ပို့စကတ်ဆိုဒ်)အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။

ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော ဓာတ်ပုံများအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ ချီးမြှင့်ပါမည်။

အယ်ဒီတာ

နွားထိုးကြီးမြို့နယ် စာဖတ်ကျင့်ပျိုးခင်း သန်းသန်းတင့်

တစ်နေ့တွင် နွားထိုးကြီးမြို့နယ် အသင်း(ရန်ကုန်)သည် အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ အစည်းအဝေးပြီးသည့် တိုင် အသင်းသားများ မပြန်နိုင်ကြ သေးဘဲ ဇာတိမြို့စလေ့စရိုက်နှင့် လွမ်း မောစရာ အဖြာဖြာတို့ကို ပြောဆိုမိ ကြသည်။ ထိုသို့ပြောဆိုကြရာမှ “ကိုယ့် မြို့နယ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ ဘာတွေလုပ် ပေးရင် ကောင်းမလဲ” ဟု စဉ်းစားတွေး တောမိကြသည်။ ထို အခါ ကျောင်း သူ၊ ကျောင်းသားများအတွက် ပညာ ရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် အထောက် အပံ့များပြုရန် ဆန္ဒရှိကြပါသည်။

ထိုသို့ ဆန္ဒရှိသည့်အလျောက် နွားထိုးကြီးမြို့နယ်အသင်း (ရန်ကုန်) သည် ၂၀၀၇-ခုနှစ်မှ ၂၀၁၁-ခုနှစ် အထိ နွားထိုးကြီးမြို့နယ် အထက်တန်း၊ အလယ်တန်း၊ မူလတန်းကျောင်း အသီးသီး သို့ အင်္ဂလိပ်စာလေ့ကျင့်ခန်း Student's Com-

ဒေါသန်းသန်းတင့် (နွားထိုးကြီးမြို့နယ်အသင်း(ရန်ကုန်)ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ)နှင့် ၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင်များဖြစ်သော မဟေမာဝင်း၊ မသူထက်အောင်တို့ကို ဆုယူအပြီးတွေ့ရစဉ်။

panion များကို ၅-နှစ် ဆက်တိုက် ပေးပို့ခဲ့ကြ ပါသည်။

“လူတစ်ယောက်ဟာ ၁၀-နှစ်၊ ၁၂-နှစ်

အရွယ်လောက်ကမှ စာမဖတ်ခဲ့ရင် နောင်
ဘယ်တော့မှ ဖတ်တော့မှာမဟုတ်ဘူး” ဟု
အမေရိကန်စာရေးဆရာကြီး ဂိုးဗီဒယ်(Gore
Vidal) က ဆိုထားပါသည်။

ထိုအဆိုအရ စာရေးသူ၏ သားသမီးသုံး
ယောက်လုံးကို စာအုပ်စာပေများ ဖတ်စေခြင်း
ဖြင့် ကြီးပြင်းစေခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ သား
သမီးသုံးယောက်လုံး စာဖတ်ဝါသနာပါနေကြ
ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် စာရေးသူတို့ နွားထိုး
ကြီးမြို့နယ်အသင်း အမှုဆောင်များသည် မြို့
နယ်ရှိ ကလေးများ စာဖတ်ကျင့် ပျိုးထောင်
ပေးရန် အကြံဉာဏ်ရခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအကြံ
ဉာဏ်အရ ၂၀၀၆-ခုနှစ်တွင် ထိုလုပ်ငန်း ပြု
လုပ်နိုင်ရန်အတွက် စာရေးသူတို့ အမှုဆောင်
များကစ၍ အလှူငွေထည့်ဝင်ခဲ့ကြပါသည်။
ထို့နောက် အသင်းဝင်များထံ အိမ်တိုင်ရာ
ရောက် အလှူငွေများ ကောက်ခံကြပါသည်။
ရရှိသော အလှူငွေများကို ဘဏ်တွင် အပ်နှံ
ထားပါသည်။

၂၀၀၉-ခုနှစ်တွင် ထိုလုပ်ငန်းကို စတင်
လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ “ဉာဏ်ရည်ဖွံ့ဖြိုးစေဖို့ စာ
ဖတ်ကြပါ” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်အရ မင်္ဂလာ
မောင်မယ်ရုပ်စုံစာအုပ်များကို နွားထိုးကြီးမြို့
နယ် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း
ကျောင်းများသို့ အရောက်ပေးပို့ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ပေးပို့ရာ၌ ၂၀၀၉-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
မှစ၍ မူလတန်းကျောင်း ၅၀၊ ၂၀၁၀-ပြည့်

နှစ်၊ ဧပြီလမှစ၍ မူလတန်းကျောင်း ၁၀၀၊
၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှစ၍ မူလတန်းကျောင်း
၁၆၀၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှစ၍ နွားထိုး
ကြီးမြို့နယ်အတွင်းရှိ အ-မ-က မူလတန်း၊
ဘ-က၊ အ-လ-က၊ အ-ထ-က စသည်ဖြင့်
ကျောင်းပေါင်း ၁၇၄-ကျောင်းသို့ လစဉ် မင်္ဂလာ
မောင်မယ် ရုပ်စုံစာအုပ်များ ပေးပို့လှူဒါန်း
လျက်ရှိပါသည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် ရုပ်စုံစာအုပ်တွင် ၆-
ဘာသာ၊ ၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင်များနှင့်
အခြားထူးချွန်သူများ၏ အမည်များ၊ အမှတ်
စာရင်းများ ပါရှိသဖြင့် စာဖတ်သူ ကျောင်း
သား၊ ကျောင်းသူများ အားကျအတုယူလိုစိတ်၊
ကြိုးစားချင်စိတ် ဖြစ်စေပါသည်။ ထိုအထဲတွင်
ဆရာဦးအုန်းဝမ်၏ အက်ဆေး၊ လက်တာ၊
အင်္ဂလိပ်စကားပြော စာပိုဒ်တို့ကလည်း
အင်္ဂလိပ်စာလေ့လာသူများအတွက် အလွန်
ထိရောက်စေပါသည်။

ထို့အပြင် မြန်မာစာ၊ သိပ္ပံ၊ သမိုင်း၊ ပထဝီ
ဝင်ဘာသာရပ်တို့အတွက်လည်း အထောက်
အကူဖြစ်စေရုံမက ဘာသာရေးအသိ၊ ကျန်း
မာရေးအသိများနှင့် အခြားဗဟုသုတရဖွယ်
ရာများလည်း ထိုစာအုပ်ထဲတွင် များစွာပါရှိပါ
သည်။

ယခုအခါ အလုပ်ခွင်၌ ရောက်နေကြသော
စာရေးသူ၏ သားသမီးများသည်လည်း မင်္ဂလာ
မောင်မယ်ရုပ်စုံစာအုပ်ကို ဖတ်နေကြဆဲဖြစ်
သည်။ နွားထိုးကြီးမြို့နယ်အသင်း(ရန်ကုန်) ။

ရခိုင်ပညာရှိ မဟာပညာကျော် ဦးဖိုးကျား

(က) တောင်ငူမင်းအားလျှောက်ခြင်း

ရခိုင်ပြည် မင်းဘာကြီးသားတော်၊ ငယ်မည် ချစ်နှောင်းမည်သော မင်းဖလောင်းသည် ၉၁၅-ခုတွင် နန်းတက်တော်မူ၏။ ဤမင်းလက်ထက် ၉၁၇-ခုတွင် တောင်ငူမင်းတရားရွှေထီးနှင့် စစ်ဗိုလ်ကြီး ကျော်ထင်နော်ရထာတို့သည် ရခိုင်ကို တိုက်ရန် ချီလာကြ၍ လောင်းကြက်မြို့ဟောင်းတွင် တပ်ချနေလေ၏။

အတန်ကြာသော် တပင်ရွှေထီးက မိမိ၏ အမတ် ကျော်ထင်နော်ရထာကို ရခိုင်မင်းထံသို့ သံအဖြစ်ဖြင့်လွှတ်ရာ ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား “ရေမရှိသောကန်၊ ဆန်မရှိသောစပါး၊ တရားမရှိသောမင်းမျိုး၊ ဆိုးကောင်းမသိသောမီး၊ ခရီးရောက်ရာသွား၍ ကြွက်ကိုစားသည့် မြွေထိုင်းဦးတို့သည် သူတော်ကောင်းတို့မှီခိုရန်မအပ်၊ အကျိုးအပြစ်ကိုလည်း မသိ၊ ထိုသူတို့ရှိ

သည် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာအုပ်များကို ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများလက်ဝယ် အရောက်ပို့ပြီး စာဖတ်စေသည့် အလေ့အကျင့် ယိုးထောင်ပေးသဖြင့် ယခုအခါ နွားထိုးကြီး မြို့နယ်ရှိ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ စာဖတ်ကျင့် ရရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်ခြင်းဖြင့် ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းအောင်ကြိုးစားကြမည်။ အဖိုးတန် အမျိုးမှန် ရတနာလေးများ ဖြစ်ကြမည်။ ပညာပြည့်ဝ နှလုံးလှသူများ ဖြစ်ကြမည်။ ကောင်းသော အကျိုးဆက်များလည်း ရရှိကြတော့မည်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူတို့ ဇာတိမြို့ရောက်စဉ် ဆရာ၊ ဆရာမအချို့နှင့် တွေ့ဆုံစကားပြောမိကြပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာမများက “ကျောင်းသားကလေးတွေဟာ ကျွန်မတို့ လစာထုတ်အပြန်ကိုစောင့်ပြီး “မင်္ဂလာမောင်မယ်ပါရဲ့လား” မေးကြတယ်။ မင်္ဂလာမောင်မယ်ကို ဖတ်ချင်ကြတယ်။ “ကျွန်တော်တို့ စာစီစာကုံးရေးတတ်တာ မင်္ဂလာမောင်မယ်ဖတ်ထားလို့” ဟု ပြောသော စကားသံများ ပြန်လည်ကြားရတဲ့အခါ အလွန်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရပါတယ်” ဟု ပြောကြပါသည်။

သန်းသန်းတင့်

သော အရပ်ဒေသသည်လည်း အရှည်ကြီးပွား ထွန်းကားနိုင်မည်မဟုတ်။ အစ်ကိုတို့ တောင်ငူ မင်းလည်း လက်ရုံးမာန်အား ကြီးလွန်းသည်။ ပညာရှိတို့နှင့် မှီကပ်ပေါင်းသင်းစေဦး” ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

အပြန်တွင် စစ်တကောင်းမြို့စား မဟာပညာကျော်ကို ထည့်တော်မူလိုက်၍ တပင်ရွှေထီးထံ မဟာပညာကျော် လျှောက်သည်ကား -

“ရေရိုး ရေကြောင်းကို မသိတတ်သော မာလိန်၊ တောစဉ်ကို မသိတတ်သောမုဆိုး၊ မှူးမတ်တို့၏ အရည်အချင်းကို မသိတတ်သော မင်း၊ မင်းရိပ်မင်းခြည်ကို မသိတတ်သောအမတ် ဤလေးဦးတို့သည် သူဇွန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပျက်စီးခြင်း မလှ ပျက်စီးရတတ်ပါသည်။ လက်ရုံးအားကိုး၍ မာန်ထောင်သောမင်းသည် ရန်များတတ်ပါသည်။ ပညာသတိရှိသော မင်းမှသာ သတ္တဝါတို့ချမ်းသာ

ကိုဆောင်နိုင်ပါသည်။ အရှင်မင်းမြတ်သည်လည်း ပညာနှင့် ဆင်ခြင်ပါလော့” ဟု လျှောက်လေ၏။

တပင်ရွှေထီးလည်း အလွန်သဘောကျတော် မူ၍ မဟာပညာကျော်အား ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆုလာဘ် သနားတော်မူ၏။

(ခ) ဥဿလင်းစား

တစ်ရံခါသော် ဥဿလင်းစား ငပေါင်တို့ကို စိန်တင်စားအရာ ပေးမည်ရှိလတ်သော် မဟာပညာကျော်က “ဥဿလင်းစားသည် အကျိုးအပြစ်ကို မသိတတ်၊ စစ်တိုက်မှုလိုလားပါသည်။ စိန်တင်စား အရပ်သားတို့သည်လည်း ကိုက်တတ်သောခွေးနှင့် တူကြပါသည်။ ထိုသူနှစ်ဦးသားတို့ကို အတူမထားသင့်ပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

သို့သော်လည်း ငပေါင်တို့သမီး ဖြစ်သွင်ညိုသည် မင်းကိုယ်လုပ်တော်ဖြစ်လေ၍ အမတ်ကြီး

၏စကားကို မနာယူဘဲ ငပေါင်တိုကို စိန်တင်စား အရာ ပေးလိုက်လေ၏။

ခုနစ်လမျှကြာလျှင်ပင် ခြားနားလေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် နောင်တရတော်မူလေသည်။ “ယခုသော် မည်သို့ပြုသင့်သနည်း” ဟု မေးတော်မူလျှင် အမတ်ကြီးက “အရှင်မင်းမြတ်၊ လူမိုက်တို့ကို နိုင်လိုမူ ချီးမြှောက်ဟူ၍ ရှေးသူဟောင်းတို့ စကားရှိသည့်အတိုင်း ငပေါင်တိုကို ချီးမြှင့်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း မြို့သစ်စားနှင့် စကားထားပြီးလျှင် ရာဇပရိယာယ်ဖြင့် “ငပေါင်တိုကို မြို့သစ်စားအရာ ထပ်၍ပေးသည်” ဟု အမိန့်တော် မှတ်လိုက်လေ၏။ ငပေါင်တိုသည် စိတ်မြောက်လျက် မြို့သစ်ကိုသိမ်းမည်ဟု အသွားတွင် မြို့သစ်စားက ဖမ်း၍ ဆက်လေ၏။

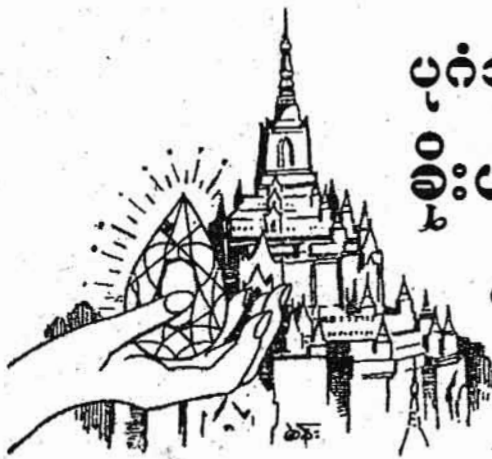
ထိုအခါ ငပေါင်တိုကို စီရင်မည်ရှိသည်တွင် အမတ်ကြီးက “အရှင်မင်းမြတ်၊ ငပေါင်တိုကို တန်ရာတွင်မထားဘဲ အမြောက်လွန်သောကြောင့် ဤသို့ မာန်မြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးကျွန်မကောင်းတိုင်း စီရင်ရသော် ကျေးကျွန်ကုန်ရုံသာ ရှိပါမည်။ သင့်ရာ၌ သုံးနိုင်ရန် အသက်ကို လွှတ်တော်မူပါ” ဟု လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါမှ ငပေါင်တိုကို သားမယားစည်းစိမ်နှင့် တကွ အမတ်ကြီးအား ပေးလိုက်လေ၏။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ဦးဖိုးကျား

(မြန်မာ့ဂုဏ်ရည် ရာဇဝင်ဖတ်စာ၊ ၁၉၃၈)

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ

ပုဂံဘုရားမှ

ခိုးယူသွားသော စိန်ကြီး

လှတိုး

လက်ဝယ်ရှိသူမှန်သမျှ

သေဘေးနှင့်တွေ့ခဲ့ရသော စိန်ကြီး

ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် လူဝီ ၁၄-ဘုရင် နန်းစံစဉ် က ပြင်သစ်ခရီးသည်တစ်ဦးဖြစ်သော တာဘာနီ ယာ ဆိုသူသည် မြန်မာနိုင်ငံ ပုဂံမြို့သို့ ရောက် လာသည်။ သူသည် ပုဂံမြို့ဘုရားတစ်ဆူအတွင်း ရှိ ရုပ်တုတစ်ခုတွင် တပ်ဆင်ထားသော စိန်ကြီး တစ်လုံးကို ခိုးယူထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်ဟု ဆို သည်။

ကျိန်စာသင့်

ထိုစိန်ကြီးကို လက်ခံရရှိသူသည် စိတ်မချမ်း မြေဖွယ်ဖြစ်ရပ်များ၊ ဘေးအန္တရာယ်များ တစ်မျိုး မဟုတ်တစ်မျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဤစိန်ကြီးကို ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီး ဖြစ် ပွားပြီးနောက်ပိုင်းတွင် မစ္စတာသောမတ်စ်ဟုပ် ဆိုသူက ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် စိန်ကြီးကို သုံး စိတ်စိတ်၍ ၄၄-ရတီခွဲရှိသော အကြီးဆုံးအပိုင်း ကို 'ဟုပ်' ဟု အမည်ပေးခဲ့လေသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၂၈

သတ်သေသူ

မစ္စတာ သောမတ်စ်ဟုပ်၏ လက်သို့မရောက် မီက စိန်ကြီးကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ စိန်ကုန်သည် ဖောလ်ဆိုသူက ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ဖောလ်၏ သား ဖြစ်သူသည် စိန်ကြီးကို ဖခင်ဖြစ်သူထံမှ တိတ်တ ဆိတ် ခိုးယူသွားခဲ့သည်။ သူသည် စိန်ကို ခိုးယူပြီး မကြာမီပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့သည်။

သတ်မသေမီ သူသည် စိန်ကို ဖရန်စစ်ဘိုလီ ယူ ဆိုသူထံတွင် ငွေကြေးအနည်းငယ်ဖြင့် ရောင်း ချသွားခဲ့သည်။ ဖရန်စစ်သည် ထိုစိန်ကြီးကို ရတနာ ကုန်သည် ဒင်နီယယ်အယ်လီဆင်ထံ ရောင်းချ လိုက်သည်။ သို့သော် ဒင်နီယယ်ရောက်သွား သောအခါ ဖရန်စစ်မှာ အိပ်ရာထဲတွင် သေဆုံး နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

စည်းစိမ်ပျက်

အယ်လီဆင်သည် ၁၈၃၀-ပြည့်နှစ်အထိ စိန် ကြီးကို ထိန်းသိမ်းထားပြီးနောက် မစ္စတာသော မတ်စ်ဟုပ်အား စတာလင်ပေါင် ၁၈၀၀၀ (တစ် သောင်းရှစ်ထောင်)နှင့် ရောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

သောမတ်စ်ဟုပ် ကွယ်လွန်လျှင် သားဖြစ်သူ လော့ဒ်ဖရန်စစ်ဟုပ်က စိန်ကို အမွေရရှိခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် သူ့အဖွဲ့မှာ မကြာမီ စည်းစိမ်ပျက်စီးဆုံးပါး
ရသော စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များနှင့် ကြုံ
တွေ့ရပြန်သည်။

သေနတ်ပစ်ခံရ

၁၉၀၈-ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ထို
စိန်ကြီးကို ရုရှဘုရင်မျိုးနွယ်မင်းသားကြီး ကနီ
တော့စကီးက ဝယ်ယူခဲ့ပြီး သူ ချစ်ကြိုက်နေသော
ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ ကချေသည်မ လော်ဒီကို လက်
ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ သူမသည် အဆိုပါစိန်ကြီးကို
လက်ခံရယူပြီး မကြာမီ ဇာတ်ခုံပေါ်၌ပင် ခြောက်
လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခံရပြီး
သေဆုံးသွားရလေသည်။

ကချေသည်သေဆုံးပြီး ၂-ရက်အကြာတွင်
ဟုပ်စိန်ကြီးကို ဝယ်ယူပေးခဲ့သူ ရုရှားမင်းသားမှာ
ပါရီမြို့ လမ်းတစ်လမ်းပေါ် ဝယ် လုပ်ကြံသတ်
ဖြတ်ခံရပြီး ကွယ်လွန်သွားပြန်လေသည်။ စိန်ကြီး
ကို ရုရှားမင်းသားထံ ရောင်းချခဲ့သော စိန်ကုန်
သည် ကိုလော့ဆိုသူမှာလည်း စိန်တန်ဖိုးကို မင်း

ပြင်သစ်ခရီးသည် ကာဘာနီယာ

သားထံမှ အပြည့်အဝ မရခဲ့သည့်အပြင် ကိုယ့်
ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့လေသည်။

မြင်းရထားမှောက်သူ

စိန်ကြီးကို ဂရိရတနာကုန်သည်တစ်ဦးက
တူရကီဘုရင် စူလတန်အက်ဗဒူဟာမစ်ထံ ရောင်း
ခဲ့သည်။ ရောင်းသည့်ညမှာပင် ရတနာကုန်သည်
နှင့် သူ၏ဇနီးတို့မှာ မြင်းရထားမှောက်၍ သေဆုံး
သွားခဲ့သည်။ စိန်ကိုဝယ်ခဲ့သူ ဘုရင်စူလတန်မှာ
မူ သွက်သွက်ခါ ရူးသွားသည်။

စူလတန်၏ သားတော် နီမေးဆစ်က စိန်ကြီး
ကို ရယူပြီး ထီးနန်းကို ဆက်ခံစိုးစံသည်။ သို့
သော် မကြာမီ နန်းတွင်းပုန်ကန်မှုဖြစ်ပေါ်ပြီး
နီမေးဆစ်အသတ်ခံရပြန်သည်။

စိန်ကြီးသတင်းမှာ ခေတ္တမျှ တိမ်မြုပ်သွား
သည်။ ၁၉၁၁-ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
တွင် မစ္စစ်မက်ကလင်းဆိုသူသည် ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ
ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဂုဏ်ပြုပွဲ၌ ထိုစိန်ကြီးကို ပထမ
ဆုံးအကြိမ် ဝတ်ဆင်ခဲ့လေသည်။ သူမသည် စိန်
ကြီးကို စတာလင်ပေါင် ငါးသောင်းနှစ်ထောင်
ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကားတိုက်ခံရသူ

၁၉၁၉-ခုနှစ်၊ မေလတွင် မစ္စစ်မက်ကလင်း၏
သားငယ်ကလေးသည် မော်တော်ကားအတိုက်
ခံရပြီး သေဆုံးခဲ့ရှာသည်။

ယခုအခါတွင် ပုဂံဘုရားမှ ခိုးယူသွားသည်
ဟုဆိုသော ဟုပ်စိန်ကြီးကား မစ္စစ်မက်ကလင်း
ထံမှတစ်ဆင့် မည်သူ့ထံ ရောက်သွားသည်ဟု
မသိရပေ။

လှတိုး

(၁-၃-၇၈-နေ့စွဲထုတ် အိုးဆရာနယ်မှ)

မေတ္တာပို့ရာ သိပ္ပတ်စရာ

ဌေးလွင် (ဆားလင်းကြီး)

မေတ္တာပို့ဟုဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း မကြားဖူးသူမရှိပေ။ မေတ္တာပို့သော အလေ့အထ လည်း ပြုကြသည်။ ဘုရားဝတ်တက်ပြီးလျှင် မေတ္တာပို့သလေ့ရှိကြသည်။ ရှေးဆရာများ ရေးသားထားသော “သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေဘူတာ” စသော ပါဠိလိုရေးထားသော မေတ္တာပို့ဖြင့် မေတ္တာပို့ကြသည်။ ဆိုလိုသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်သူရှိသလို နားမလည်သူလည်း များလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

“လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ၊ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ၊ ဥပါဒ်ရန်ဘေး၊ ကင်းစင်ဝေး၊ ငြိမ်းအေး ကြပါစေ” စသည်ဖြင့် တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာ တော်ဘုရားကြီး ရေးသားထားသော မေတ္တာပို့ ကဗျာဖြင့် မေတ္တာပို့သူများလည်း များလှပါသည်။ မေတ္တာပို့သော အကျိုးတရားကလည်း များလှ ပါသည်။

“ထိုဒါန၊ ထိုသရဏာ၊ ထိုသီလထက်လည်း နွားမ၏နို့ကိုကိုင်၍ နွားနို့တစ်ကြိမ်ညှစ် ကာလ မျှလောက်လည်း ဘေးရန်ကင်းစေ၊ ချမ်းသာစေ ဟု သေချာထင်ရှား ပွားများသမှုပြုအပ်သော မေတ္တာဘာဝနာသည် ကြီးကျယ်ဖွံ့ဖြိုး အကျိုး များလှပေ၏” ဟု နဝဂုံတ္ထရအဋ္ဌကထာဝေလာမ

မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၀

သုတ်၌ သံဃိကဒါနထက် သရဏာဂုံတည်မှုက အကျိုးကြီး၏။ သရဏာဂုံထက် သီလက အကျိုး ကြီး၏။ သီလထက် မေတ္တာပို့ခြင်းက အကျိုးကြီး ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပါသည်။

မေတ္တာပို့နည်း၊ မေတ္တာအကျိုးနှင့်ပတ်သက် ၍ ကျမ်းဆရာအများ ရေးသားကြသည်ကို ဖတ်ရှုကြသူ များပေလိမ့်မည်။ မေတ္တာပို့နှင့် ပတ် သက်၍ ပြည့်စုံရေးသားထားသော ကျမ်းကြီး တစ်ဆူကို ဖတ်မိပါသည်။

ထိုကျမ်းမှာ လွန်ခဲ့သော ၉၉-နှစ် (၁၂၇၆- ခုနှစ်)က ရေးသားပြီးစီးသော ကျမ်းဖြစ်ပါသည်။ ရှားပါးသော၊ ရှေးကျသော ကျမ်းဖြစ်၍ တွေ့ဖူး သူ၊ ဖတ်ဖူးသူနည်းမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ထို ကျမ်းကား ပရိယတ္တိဝိသာရဒ ပဋိပတ္တိဆေက ဓမ္မ ကထိကအကျော် မြဝတီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော “ဓမ္မစကြာမဟာဋီကာသစ် ကျမ်းကြီး” ဖြစ်ပါသည်။ စာမျက်နှာ ၉၃၉-မျက်နှာ ရှိသည်။

ဆရာတော်သည် မေတ္တာပို့နည်းနှင့်ပတ်သက် ၍ အပြည့်အစုံ ရေးသားထားသည်။ ရှေးက ပြုစု ရေးသားသော ကျမ်းဖြစ်သော်လည်း စိတ်ပညာ ဆရာတို့၏ အယူအဆကိုလည်း ရေးသားထား

သည်။ ဆရာတော်သည် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ကျမ်းများကို ကိုးကား၍ အပြည့်အစုံ ရေးထားပါ သည်။

ယခုဆောင်းပါးလေး၌ ထိုထိုပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာကျမ်းများကို အပြည့်အစုံ ရေးသားပါက စာဖတ်သူလည်း နားလည်မည်မဟုတ်ပေ။ ဆိုလိုရင်းကိုသာ ကောက်နုတ်တင်ပြပါမည်။

မေတ္တာကို အဘယ်သို့ မှီဝဲပို့သမှ
ထိုအကျိုးကို ရနိုင်ပါသနည်း

မေတ္တာပို့သအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ ဘေးရန် ကင်းကွာ ချမ်းသာပါစေ၊ မေတ္တာမိုးကို သွန်းဖြိုး စေအပ်သည် အစွမ်းအားဖြင့် မေတ္တာခံသူသို့ ရှေးရှုမိမိ တကယ်ထိအောင် ပို့ဆောင်အပ်သော မေတ္တာဓာတ်ကို စွဲမှတ်ကြည်ယုံ ထုံခြင်း၊ မှီဝဲခြင်း ဖြစ်စေခြင်းသည် ရှိရှိသေသေ မှီဝဲခြင်းမည်၏။

ယခုကာလ ပေါ့ပေါ့ဆဆ အချိုးမကျ ဝတ် ကုန်ဝတ်ကျေ လူရှိသေရုံမျှ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း မေတ္တာပို့မျိုးကို ထိုအကျိုးရ၏ဟု မဆိုနိုင်ပါ။

မေတ္တာခံသူတို့ ရုပ်ပုံပါပေါ်အောင်ကြည့်၊ ရှေ့ တည့်တည့်ကထားပြီး မီးခိုးဝိုင်းသလို၊ ပင့်ကူမြွေ ပတ်သလို မေတ္တာရုပ်ဓာတ် မေတ္တာကလာပ်ခိုး၊ ကလာပ်ပုံတို့ကို တစ်ကိုယ်လုံး ရစ်ပတ်စေသည့် အပြင် ကိုယ်တွင်းသို့ ဝဲစုပ်သလို သက်ဝင်၍ သွားကြအောင် စိတ်အားသန်စွာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း နှင့် မေတ္တာခံသူတို့အား လေးစားရှိသေ ကျေကျေ နပ်နပ် မေတ္တာဓာတ်ခိုး၊ မေတ္တာဓာတ်မှုန်တို့ကို ဖြန့်ဖြူးခြင်း၊ သွတ်သွင်းခြင်း၊ သွန်းလောင်းခြင်း၊ ပို့သစေလွှတ်ခြင်းတို့မှ မပြုခဲ့သော လောကအကျိုး နောင်တမလွန်အကျိုးတို့ကို တကယ်ဒိဋ္ဌရ၏ဟု

မှတ်ရမည်ဟု ရေးသားထားသည်။ မေတ္တာပို့သူ၊ မေတ္တာပွားသူတို့ မေတ္တာပွားပုံ၊ မေတ္တာပို့ပုံ အခြင်း အရာကို ပြည့်စုံစွာ ရေးသားထားတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ကျမ်းဂန်အဆိုအမိန့်ကို ရေးသားဖွင့်ဆိုပြီး စိတ်ပညာဆရာတို့၏ ယူဆပုံ ကိုလည်း ဆက်လက်ရေးသားထားတော်မူ သည်။

မေတ္တာပို့ရာဝယ် စိတ်ပညာဆရာတို့ကား
အဘယ်သို့ ယူဆကြပါသေးသနည်း

ခရစ်နှစ် ၁၉၃၅-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် နံပါတ် ၂၇၊ စာမျက်နှာ ၇၂-၌ ဒဂုန်နတ်ရှင်အမည်ခံ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ စိတ်ပညာစာရေးဆရာက ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာများအတိုင်းပင် မေတ္တာဓာတ်ကို ဟဒယ ဝတ္ထု၌ ထည့်သောစိတ်ဖြင့် လွှတ်ရမည်၊ ပို့ရမည် ဟု ညွှန်ကြားပြီး နံပါတ် ၂၇-၌ပင် - “အနောက် တိုင်း ဆွီဒင်ပြည်သား ဆေးဆရာကြီး (ပါရာ ဆလ်ဆပ်)ဆိုသူက မေတ္တာလွှတ်လိုသောအခါ ဦးနှောက်၏အပိုင်းကြီး ငါးပိုင်းအနက် ရှေ့ပိုင်းဖြစ် သော နဖူး၏အလယ် နှာရောင်တည့်တည့်၌ တည်ရှိသော ဦးနှောက်၏နောက်ပိုင်း၊ နောက် စိတ်၌ရှိသောဌာနတွင် လွှတ်ရကြောင်း၊ လွှတ် လိုက်သော မေတ္တာဓာတ်ကိုခံယူသူမှာ ဦးနှောက် ၏နောက်ပိုင်း နောက်စိတ်၌ရှိသော ဌာနမှ ခံယူ ကြောင်းကို စုံစမ်းသိရှိရသည်ဆိုကြောင်း ဖတ်ရှု တွေ့မြင်ရသည်။

ထိုသို့ တွေ့ မြင်ရသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာအလို ဟဒယဝတ္ထုနှလုံးအိမ်မှ မေတ္တာဓာတ်ကို လွှတ် ၏။ ထိုလောကဓာတ် ဆေးဆရာကြီးအလို နဖူး ၏အလယ် နှာရောင်တည့်တည့်မှ မေတ္တာဓာတ်

ကို လွှတ်၏ဆိုသဖြင့် မေတ္တာဓာတ်လွှတ်ရာဌာန
ခြားသကဲ့သို့ ထိုမေတ္တာဓာတ်ခံယူသူမှာ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာအလို အတွင်းအပြင်မဆို တစ်ကိုယ်လုံး
ခံယူနိုင်ကြောင်း၊ ထိုဆေးဆရာကြီးက နောက်စိတ်
မှ ခံယူနိုင်ကြောင်း ဆိုသဖြင့် မေတ္တာခံရာဌာန
ခြားသကဲ့သို့ ၎င်းထင်မှတ်ရန်ရှိသော်လည်း
“ဘောပသာဒ၊ လောဟိတ၊ ဇီဝသည်းခြေသုက်၊
ကိုယ်လုံးနှံ့ဖြာ၊ တည်နေပါ။ ကျမ်းလာမှန်မယုတ်”
ဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာဆိုင်ရာ သမ္မော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
ကျမ်းလာ လင်္ကာဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ကုတ္တိရုပ်၊
ပုမ္မောရုပ်၊ ကာယဓာတ်မှန်ရုပ်၊ သွေးဇီဝိတရုပ်၊
သည်းခြေသုက်ဓာတ်တို့သည် တစ်ကိုယ်လုံး
အပ်ဖျားရာ မလွတ်အောင် တည်ရှိကြသည်။

ထိုသို့ တည်ရှိကြသဖြင့် မေတ္တာဓာတ်၊
မေတ္တာကလာပ်တို့သည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးရှိ မြူ
မှုန်ကလာပ်တို့နှင့် ပေါင်းစပ်ထိတွေ့သောအခါ
မေတ္တာခံသူသို့ ရောက်ခြင်း၊ မေတ္တာဓာတ်လွှတ်
သူ၏ စိတ်ထက်သန်မှုကလည်း မေတ္တာခံယူသူ
က ရုပ်ကိုမြင်စိတ်၊ အသံကိုကြားစိတ်၊ အနံ့ကို
သိသောစိတ်၊ အကြံကိုသိသောစိတ်တို့သည်

ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလျက်ရှိ
သော ဟိမဝန္တာ၌ နေထိုင်လျက်ရှိသူ တိဗက်
ရသေ့ရဟန်းတို့သည် အချင်းချင်း ဝေးလှစွာ
သောကျောင်းမှ စကားပြောခြင်း စသော ကိစ္စ
အရပ်ရပ်ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြသည် ဆိုသကဲ့သို့
လိုအပ်သော အကျိုးကို ပြီးမြောက်နိုင်လေရ
ကား ထူးခြားဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်ဟု မှတ်ရ
မည်ဟူ၍ ရေးသားထားတော်မူသည်။

မေတ္တာပို့သူ၊ မေတ္တာခံသူတို့၏ ကျင့်သုံးရ
မည့် အခြင်းအရာကို ကျမ်းဂန်အယူအဆ၊ စိတ်
ပညာဆရာတို့၏ အယူအဆကို ရေးသားထား
တော်မူသည်။ မေတ္တာပို့သူ၊ မေတ္တာခံသူတို့၏
သိသင့်သိထိုက်သောအရာဖြစ်၍ ကောက်နုတ်
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဌေးလွင် (ဆားလင်းကြီး)

[ဤဆောင်းပါးရှင် ဆရာဌေးလွင်(ဆားလင်းကြီး)မှာ
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်
တော်များရ ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စဝံသ(တောင်ပေါ်ကျောင်းတိုက်၊ ဆား
လင်းကြီး) ဖြစ်ပါသည်။ အယ်ဒီတာ]

မြတ်မင်္ဂလာ စာရှုသူများအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်
ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက
Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၀၀၅၀ နှင့် ၀၁ - ၉၉၁၁၀၆
သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ စာပတ်ပရိသတ်အမေး
မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
အဖြေ

မြတ်မင်္ဂလာစာပတ်ပရိသတ်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့သိလိုသော အချက်များရှိပါက မြတ်မင်္ဂလာစာပတ်အသိဒီတာအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် လိုရင်းတိုရှင်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုမာရက သိသင့်သိထိုက်၊ ဖြေသင့်ဖြေထိုက်သော အချက်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ဤအခန်းမှ လစဉ် ဖြေဆိုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

လူ့ဘဝနှင့် ရဟန္တာဖြစ်သူများ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊
သာသနာတော်၌ လူ့ဘဝနှင့် ရဟန္တာ
ဖြစ်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်သွားသောပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်
နှစ်ဦး ရှိပါသလဲဘုရား။

မင်္ဂလာဖြိုး(ဝက်လက်)။

ဖြေ။ ။ လူ့ဘဝနှင့် ရဟန္တာဖြစ်သူများမှာ-
(၁) ဥဂ္ဂသေနသူကြွယ်၊ (၂) သန္တတိအမတ်
ကြီး၊ (၃) ဝိတသောကလုလင်၊ (၄) ဒါရုစိ
ပရိဗိုဇ်၊ (၅) သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးတို့ဖြစ်သည်။

ဗာဟိယဒါရုစိရိယ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊
ဗာဟိယဒါရုစိရိယသည် လူ့ဘဝနှင့်
ရဟန္တာဖြစ်ပါလျက် ဘယ်အတွက်ကြောင့် တောဒဂ်ရ
ရဟန္တာမထေရ်မြတ်များစာရင်းတွင် မပါဝင်ရပါ
သလဲဘုရား။

ဝေဖြိုး (ဝက်လက်)။

ဖြေ။ ။ အကျဉ်းချုပ် ဒေသနာတော်
အဆုံး၌ မင်္ဂ၊ ဖိုလ်ရရေးအတွက် အားထုတ်
ရန် မလိုဘဲ လျင်မြန်စွာ အရဟတ္တဖိုလ်ရသွား
သောကြောင့် 'ခိပ္ပာဘိည' အရာ၌ 'တေဒဂ်'
ဘွဲ့ ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မပါဝင်ဟု ဆိုရ
မည်ထင်ပါသည်။

နဂါးများ ဇာတိရုပ်ပေါ်ချိန်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊
နဂါးများ လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်သည်ဆို
သည်ကို ကြားဖူးပါသည်ဘုရား။ လူယောင်ဖန်
ဆင်းချိန်တွင် နဂါးတို့ ဇာတိရုပ်ပေါ်နိုင်သည့်
အကြောင်းအရာများကို သိလိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလာသောင်း(ဝက်လက်)။

ဖြေ။ ။ (၁) ပဋိသန္ဓေနေရာအခါ၊ (၂)
အရေလဲရာအခါ၊ (၃) ဇာတ်တူနဂါးမနှင့် မေ
ထုန်မှိဝဲရာအခါ၊ (၄) လွတ်လွတ်လပ်လပ် အိပ်

ဖျော်ရာအခါ (၅) သေလွန်ရာအခါတို့၌ မူလ
ဝင်တို့ နဝါးဇာတိရုပ်အတိုင်း ဖြစ်လာပါသည်။
(ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။၃၀၄။)

* * *

ဘုရားဝတ္ထကမြေအတွင်း
ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ ဖိနပ်စီးခြင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

(က) အလောင်းစည်သူမင်း လက်ထက်
က တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီတော်၏
ဝတ္ထကမြေသည် သုံးကေခန့် ရှိခဲ့ပါသည်ဘုရား။
ယင်းသုံးကေခန့်ထဲမှ တစ်ကေခန့်ကို ရောင်းသူ
ကရောင်း၍ ဝယ်ယူသူက ဝယ်ယူကာ သံဃိက
မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ပြုလုပ်နေကြပါသည်ဘုရား။
ထိုသို့သော ကိစ္စများကို ပြုလုပ်သင့်၊ မသင့်နှင့်
အပြစ်ရှိ၊ မရှိကိုလည်း သိလိုပါသည်ဘုရား။

(ခ) တပည့်တော်တို့ ရွာအနီး၌ရှိသော
ရွေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူသည် ဉာဏ်တော်
၇-တောင်ခန့်ရှိပြီး ဘုရားဝတ္ထကမြေမှာ သွ-
ကေခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ထိုဝတ္ထကမြေတောင်
ဘက်ခြမ်းတွင် မူလတန်းကျောင်းဆောက်လုပ်
ခြင်း၊ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် သုသာန်ပြုလုပ်
ခြင်း၊ ဝတ္ထကမြေ အတွင်းဝယ် ဖိနပ်စီးခြင်းတို့
ပြုလုပ်နေကြပါသည်ဘုရား။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း
များကို ပြုသင့်၊ မပြုသင့် ဖြေကြားပေးတော်မူပါ
ဘုရား။

ဦးစေတနာ(ရေးဦး)

ဖြေ။ ။ စေတီယသန္တက (၅၉၈-၅၉၉)
တိပိ၊ ဓာန်။

(က) စေတီပိုင်ပစ္စည်းသည် ရဟန်းတော်
တို့စောင့်ရှောက်အပ်၊ လုံခြုံစေအပ်ရုံသာ ဖြစ်
၍ ငါပိုင်၊ ငါဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု မမြတ်နိုးအပ်၊
မသုံးဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်သည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၄

(ခ) အမှတ်မရှိ မည်သည့်ရဟန်းမဆို
စေတီပိုင်ပစ္စည်းကို ခိုးသူတို့ ခိုးယူနေသည်
ကို တွေ့ရှိလျှင် အနိုင်အထက် လုယက်၍ပင်
နေရာတကျ ပြန်လည်ထားပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

(ဂ) စေတီပိုင်ပစ္စည်းမှန်သမျှ အမြဲတမ်း
အစောင့်အရှောက်ရှိသော ပစ္စည်းမျိုးဖြစ်
သည်။ ခိုးယူလုယက်သူတို့သည် အဒိန္နာဒါန
ကံမှ မလွတ်ကြ။

(ဃ) စေတီကိစ္စအဝဝကို ပြုလုပ် ဆောင်
ရွက်လိုသော ရဟန်းသည်-

လူတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ အခမဲ့
ပြုလုပ်စေသင့်သည်။

အခမဲ့ပြုလုပ်ပေးမည့်သူမရှိလျှင် စေတီ
ပိုင်ပစ္စည်းဖြင့် အခပေး၍ ပြုလုပ်စေသင့်သည်။

စေတီပိုင်ပစ္စည်းမရှိလျှင် သံဃာကို ပန်
ကြား၍ သံဃာပစ္စည်းဖြင့် ပြုလုပ်စေသင့်
သည်။ စေတီပိုင် ပစ္စည်းဖြင့်ကား သံဃာကိစ္စ
ကို မပြုလုပ်စေသင့်။ စေတီကိစ္စကို ပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်နေသော ရဟန်းသည် ဆွမ်းခံရာမှ
လည်းကောင်း၊ သံဃာ့အထမှလည်းကောင်း
မျှတလောက်အောင် ဆွမ်းဘောဇဉ်မရလျှင်
မိမိ မျှတလောက်ရုံယူ၍ သုံးဆောင်ကောင်း
သည်။

စေတီတော် ဗုဒ္ဓသန္တကပစ္စည်းနှင့် ဆက်
စပ်၍ အထက်ပါအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်များရှိ
ပါသည်။

ယနေ့ခေတ် အခြေအနေအရဆိုလျှင်
ပုဂံ၊ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးမြို့များ၌ ဦးစေတနာ
လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ရှိနေပါသည်။ ပြု

လုပ်နေထိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စိတ်၊ စေတနာသာ ပဓာနဖြစ်ပါသည်။ အကုသိုလ် စိတ်ဖြင့်လုပ်လျှင် အပြစ်ရှိပါသည်။ ကုသိုလ် စိတ်ဖြင့် စေတီတော်ကြီး၏ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်နေလျှင်တော့ အပြစ်ရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲပါသည်။

* * *

ဒါနပြုရာဝယ်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်မသည် သံဃာတော်များနှင့် အပ်စပ်သည့်ပစ္စည်းမျိုးကို ဝယ်ယူလှူဒါန်းလေ့ ရှိပါသည်။ ထိုသို့လှူဒါန်းရာ၌ မည်သည့်ဆုမျှ မတောင်းပါ။ ဆုမတောင်းဘဲလှူသဖြင့် နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ ရနိုင်/မရနိုင် သိလိုပါသည်ဘုရား။

မမိုး၊ ဒလ။

ဖြေ။ ။ ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်းခြင်းသည် ကုသိုလ်ကတော့ ရပါသည်။ အမြဲထာဝရပွား များနေလျှင် စာဂါနုဿတိဘာဝနာကုသိုလ် ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားသောစိတ် မရှိ ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန်၏အထောက်အပံ့ မဖြစ် နိုင်ပါ။ အလောင်းတော်များသည် “ဤကောင်း မှုကြောင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရရန် အထောက် အပံ့ဖြစ်ပါစေ” ဟု ဆုတောင်းပြီး ကောင်းမှု ပြုသကဲ့သို့ သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း “နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါစေ” ဟု ဆုတောင်းဆုယူ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ ကုသိုလ်ပြုသည့်အခါ ရည်ရွယ်ချက်တော့ ရှိဖို့

ယခုလ ဤကဏ္ဍတွင်

- ✦ လူ့ဘဝနှင့် ရဟန္တာဖြစ်သူများ
- ✦ ဗာဟိယဒါရုစိရိယ
- ✦ နဂါးများ ဇာတိရုပ်ပေါ်ချိန်
- ✦ ဘုရားဝတ္ထကမြေအတွင်း ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ ဖိနပ်စီးခြင်း
- ✦ ဒါနပြုရာဝယ်
- ✦ သာဓုခေါ်ခြင်း
- ✦ ယသော်ရောနှင့် စန္ဒကိန္နရီ တို့ ပါဝင်သည်။

လိုပါသည်။ လှူစဉ်၌လည်း ဉာဏ်မယှဉ်ပါ က သာမန်ကုသိုလ်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ ကြောင့် ဉာဏ်ယှဉ်၍လှူပါ။ လိုသောဆု တောင်း၍ လှူပါဟု အကြံပြုလိုပါသည်။

* * *

သာဓုခေါ်ခြင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

တပည့်တော်သည် ရပ်မြင်သံကြား၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ် စသည်များ၌ အလှူပြုလုပ် ကြသည်များကို တွေ့လျှင် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓု ခေါ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ သာဓုခေါ်ခြင်းသည် ကုသိုလ်ရနိုင်ပါသလား။ အကယ်၍ ကုသိုလ်ရလျှင် အလှူရှင်တို့နှင့် ထပ်တူရနိုင်ပါသလား သိလို ပါသည်ဘုရား။

သင်းသင်းဝေ၊ ပန်းဘဲတန်း။

ဖြေ။ ။ အလှူရှင်က အမျှပေးဝေသည် ဖြစ်စေ၊ အမျှမပေးဝေသည်ဖြစ်စေ ဒါနကောင်း မှုကို သာဓုခေါ်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပါ

သသ်။ ကုသိုလ်ရပါသည်။ အလှူရှင်နှင့် အညီအမျှ ကုသိုလ်ရမရဆိုရာ၌ကား ကုသိုလ် ကံအကျိုးပေးသည့်အခါမှ အတိအကျ သိရ ပါလိမ့်မည်။

* * *

ယသော်ဓရာနှင့် စန္ဒကိန္နရီ

[မေး] ။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ပူဆွေးသောကရောက် နေသော ယသော်ဓရာဒေဝီအား သံဝေဂဉာဏ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော အဘိဏ္ဍာသုတ် အစရှိသော ဒေသနာတော်များကို ဟောတော်မမူဘဲ အဘယ် ကြောင့် စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောတော်မူပါ သနည်း။

ဦးဘသိန်း၊ တောင်ကုတ်။

[ဖြေ] ။ ။ အာသယာနုသယ (သတ္တဝါတို့ ၏အလို အနုသယကို သိတော်မူတတ်သည်) ဉာဏ်တော်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ (-သတ္တဝါ တို့၏ သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေရင့်ကျက်မှု ရှိ၊ မရှိကို သိတော်မူသည်) ဉာဏ်တော်အစရှိ သော ဒေသဗလဉာဏ်တော်များသည် အခြား သော သာဝကတို့၌ မရှိပါ။ ဘုရားရှင်၌သာ ရှိပါသည်။

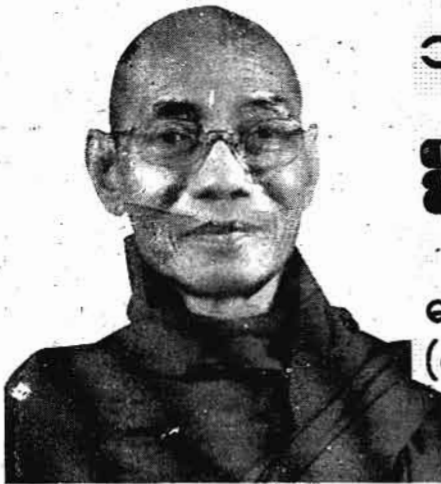
ထိုစဉ်အခါ၌ ယသော်ဓရာဒေဝီသည် သစ္စာလေးအင်တရားကို သိမြင်၍ အရိယာ ဖြစ်နိုင်သော သဒ္ဓါန္တရအစရှိသော ဣန္ဒြေ တရားတို့၌ ရင့်ကျက်မှုမရှိ၊ သာမန်အဆင့် သာ ရှိနေသေးသည်။ အဘိဏ္ဍာသုတ်အစရှိ သော ဒေသနာတော်ဖြင့် သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်

စေနိုင်သော အခြေအနေလည်း မရှိသေးပါ။ သောကဝေဒနာ သက်သာခွင့်ရစေရန်အတွက် စန္ဒကိန္နရီဇာတ်တော်ကိုသာ ဟောတော်မူပါ သည်။

ရဟန္တာဖြစ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်သောတရားတော်၊ သောတာပန် အရိယာဖြစ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သစ္စာသိမြင် ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်သောတရားတော်၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးစီးပွားကို ရရှိခံစားစေနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် အား သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်တော်အစရှိသော တရားတော်များ၊ တမလွန်လောက၌ ကောင်း ကျိုးခံစားနိုင်သော တရားတော်များကိုသာ ဟောတော်မူပါသည်။ အဆင့်မြင့် ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေနိုင် သော တရားတော်များကို ဟောတော်မမူဘဲ ယသော်ဓရာ၏ ခမည်းတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း အစရှိသော ဓမ္မရသကို မခံစားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အနီးအနား၌ ရောက်နေသော် လည်း မည်သည့်တရားကိုမှ အချိန်ကုန်ခံ၍ ဟောတော်မမူပါ။

ဝေနေယျ (- ဆုံးမထိုက်သော/ဆုံးမရ မည့်) ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသော ရက်များ၌ ိုည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ အဖူးအမြော် (အတွေ့) မခံဘဲ တစ်ပါးတည်း (ဖလသမာပတ်ဝင်စား ၍) ကိန်းအောင်းနေတော်မူပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်

သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်နေသဘောထား(၄)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ
(ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်)

(ယခင်လမှအဆက်)

ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ထဲက 'ဘူရိဒတ္တ' ဆိုတဲ့ နဂါးမင်းကြီးဇာတ်လမ်းကို ဖတ်ဖူးတဲ့သူတွေက တွေ့လိမ့်မယ်။ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်တဲ့အခါမှာ ဘုရားအလောင်းတွေက အဓိဋ္ဌာန်ထားလေ့ရှိတယ်။

လူပြည် လူလောကလာပြီး တောင်ပို့ပေါ်မှာ ခွေပြီးတော့ သီလဆောက်တည်တယ်။ သီလဆောက်တည်တယ်ဆိုတာ ကျင့်စရာကျင့်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုတာ၊ သူများအသက်သတ်တာ မလုပ်ဘူး၊ သူများဥစ္စာခိုးတာ မလုပ်ဘူးဆိုတာမျိုးပေါ့။ အဓိဋ္ဌာန်လိုက်တယ်။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူများအသက်ကို မသတ်ဘူး၊ ငါ့အသက်ကို လာသတ်ချင်သတ်ပါစေ၊ ငါ့ ကိုယ်ကျင့်တရားတော့ မပျက်စေရဘူး။ ဒီလိုမျိုး အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတော့မှ အသက်စွန့်ပြီး ဥပုသ်စောင့်တာ။ ဒါ သီလပရမတ္ထပါရမီခေါ်တယ်။ အလမ္မာယ်သမားနှင့် တွေ့တဲ့အခါ ကျတော့ ဘုရားအလောင်း ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းကို အလမ္မာယ်ပြဖို့အတွက် မန္တန်ရွတ် ဆေးဖျန်းပြီးတော့ အားပျော့အောင်ရိုက်နှက်ဖမ်းဆီး ခေါ်သွားတာတဲ့။ အဲဒီအချိန်မှာ သီလစောင့်ထား

သည့်အတွက်ကြောင့် မျက်စိကို စုံမှိတ်ထားတာ။ စိတ်ဆိုးပြီးကြည့်လိုက်ရင် နဂါးတွေရဲ့ တန်ခိုးတေဇော်ကြောင့် တစ်ဖက်သားက ဖွဲ့ပြာကျသွားမယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်အသက်ကိုစွန့်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားကို တန်ဖိုးထားတာ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားပဲ။

ဒီလို သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားနဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားက အများကြီးကွာတယ်။ များသောအားဖြင့် လူတွေက ငါ့ထိ မခံဘူး၊ ငါ့ပိုက်ဆံထိ မခံဘူး၊ ငါ့သားသမီးထိ မခံဘူးဆိုတဲ့သူက များတယ်လေ။ အဲ ကိုယ်ကျင့်တရားထိရင် မခံဘူးဆိုတဲ့သူက အင်မတန်ရှားတယ်။ တရားဓမ္မနှင့် ပတ်သက်လာလို့ရှိရင် ကိုယ်ကျင့်တရားကို လွယ်လွယ်ကူကူ စွန့်လွှတ်ကြတယ်။ သူတော်ကောင်းတွေကျတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ကျင့်တရားကို တန်ဖိုးထားပြီး အသက်ထက်မြတ်နိုးတယ်။ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တယ်။ ဒါ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်၊ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့အတွေးနဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေရဲ့အတွေးဟာ အများကြီးကွာတယ်။

အကောင်းမြင်ဝါဒ

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဘဝကို မကောင်းတဲ့စိတ်ဓာတ် မပေါ်ရလေအောင်၊ မကောင်းတဲ့အလုပ် မလုပ်မိရလေအောင် ဘယ်အရာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဘက်ကနေ ရှုမြင်တတ်တဲ့အရာ (optimism) တစ်ခု၊ အရာရာမှာ အကောင်းဘက်ကနေ ကြည့်တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ ဒေါသကို ထိန်းနိုင်တာ မှန်တယ်။ ကောင်းတဲ့ဘက်က လှည့်တွေးတာကိုး။

အဲဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ပုံဝတ္ထုလေးတစ်ခု ရေးထားတာရှိတယ်။ မီးရထားမောင်းသမား (engine driver) တစ်ယောက်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခု။ သူက ဘယ်တော့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဘက်ကပဲ တွေးတယ်၊ ပြောတယ်၊ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် အကောင်းဘက်ကပဲ ပြောတော့တာပဲ။ အဆိုးဘက်က ဘယ်တော့မှ မကြည့်ဘူး။ သူက အဲဒီလို အကောင်းဘက်က ပြောလေ့ပြောထရှိလို့ နာမည်ကြီးနေတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ မီးရထားတိုက်လို့ သူ့ခြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာအကြီးအကျယ်ရတယ်။ ဆေးရုံတက်တော့ ခြေထောက်တစ်ဖက် ဖြတ်ရမယ့်အနေအထားရောက်တယ်။

သူငယ်ချင်းတွေက လာမေးတယ်။ ဒီလူကတော့ ဘယ်တော့မှဆို အကောင်းဘက်ကချည်းပဲ ပြောလေ့ရှိတယ်။ ဥပမာဆိုပါစို့ ပိုက်ဆံပျောက်သွားရင်တောင် 'ငါ သိမ်းရသက်သာတာပေါ့' ဆိုတဲ့ လူစားမျိုး၊ ဘယ်လိုမကောင်းတာဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဘက်ကတွေးပြီး နေဇာတ်တဲ့လူတစ်ယောက်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါ အကောင်းဘက်ကတွေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်း

ဆိုရင် ဆေးရုံမှာ သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက် ဖြတ်ရတော့မယ်။ ဒီတစ်ခါ သူဘယ်လိုများ အကောင်းမြင်ဦးမလည်းဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေက မေးတယ်။ “ဒီတစ်ခါ မင်းခြေထောက်တစ်ဖက် ဖြတ်ရတော့မယ်၊ မင်း ဘယ်လိုများ အကောင်းပြောဦးမလဲ” လို့ဆိုတော့ သူက “သူငယ်ချင်းတို့ရေ၊ အရင်က ငါ ဖိနပ်နှစ်ဖက်ပယ်ရတယ်။ ဒီတစ်ခါ ငါ ဖိနပ်တစ်ဖက်ပဲ ပယ်ရတော့မယ်။ တစ်ဖက်ဖိုငါ သက်သာသွားပြီတဲ့။” သူက ဘယ်တော့မှ အဆိုးဘက်က မတွက်ဘူး။ အဲဒီလိုပဲ တချို့ကိစ္စတွေမှာ သူတော်ကောင်းတွေက တရားကိစ္စကိုပဲ တွေးပြီး မကောင်းတဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ကိုယ့်သန္တာန်မှာ ဖယ်ရှားပစ်လေ့ရှိတယ်။

မတ္တရာဆရာတော်

မတ္တရာ ဆရာတော်ဆိုတာ မင်းတုန်းမင်းကြီး လက်ထက်တုန်းက ရှိတယ်။ အရာရာမှာ အကောင်းဘက်ကတွေးပြီး သည်းခံလေ့ရှိတယ်။ သည်းခံတဲ့နေရာ၊ အကောင်းမြင်တဲ့နေရာမှာ နာမည်ကြီးလို့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးကို စမ်းကြတယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ ဆွမ်းကို ပျော့နေအောင် ချက်ထားတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက ဘာပြောတုန်းဆိုရင် “အေး၊ ဒီနေ့ ဆွမ်းက ပျော့နေတယ်၊ ဝါးရသက်သာတာပေါ့ကွယ်” တဲ့၊ အဲဒါနဲ့ ပျော့တာမပြောရင် မာရင်ဘာပြောမလဲဆိုပြီး ဆွမ်းကို မာမာချက်လိုက်တော့ “အေး၊ ဒီနေ့ဆွမ်းက မာမာတောင့်တောင့်လေး စားရတာပေါ့” လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ တစ်ရက်ကျတော့ ဆားလေးလေး ငန်ငန်ချက်ပြီးပေးတော့ “ဒီနေ့ ဆားငန်ငန်လေးနဲ့ ဆိုတော့ အစာပိုကြေတာပေါ့” လို့ ပြောတယ်။ ဆားငန်ရမလားဆိုပြီး စိတ်မဆိုးဘဲ ဆားငန်သန့်

အတွက်ကြောင့် အစာပိုကြေတာပေါ့တဲ့။ နောက် တစ်ရက်ကျတော့ ဆားမပါဘဲ ချက်ကျွေးတော့ “အေး ဒီနေ့ ရေငတ်သက်သာတာပေါ့” တဲ့ ပြော တယ်။

အဲဒီလို အကောင်းဘက်ကနေတွေးပြီးတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ထိန်းတာ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားတစ်ခုပဲ။ ဒေါသဖြစ်စရာ မရှိဘူးလေ။ နို့မို့ရင် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် ထမင်း ပျော့ ပျော့ရမလားဆိုပြီး ရန်ဖြစ်ကြ၊ မာ မာရ မလား၊ ဆားငန် ငန်ရမလား၊ ဆားပေါ့ ပေါ့ရ မလားဆိုပြီး ရန်ဖြစ်ကြတယ်။ အဆင်မပြေကြ ဘူး။ မတ္တရာဆရာတော်လိုမျိုး သဘောထား မယ်ဆိုရင် ဘာပြဿနာမှ တက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ အကောင်းဘက်ကနေ ရှုမြင်ပေးတဲ့ သဘော တရား။

အရှင်ပုဏ္ဏ

အေး အဲဒီသဘောမျိုးလုပ် ပုဒ်မြတ်စွာလက် ထက်တော်ကာလတုန်းက အရှင်ပုဏ္ဏဆိုတာ ရှိ တယ်။ တစ်နေ့တော့ မြတ်စွာဘုရားဆီလာပြီး “အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည့် ဆုံးမဩဝါဒတရားလေး ဟောပေးပါတဲ့” အရှင်ဘုရားဟောထားတဲ့အတိုင်း တပည့်တော် ဟာ အားတက်သရော ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ လိုက် နာကျင့်သုံးပါမယ်တဲ့” ဘုရားကိုလျှောက်တယ်။ ဒါနဲ့ မြတ်စွာဘုရားက ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ပုဒ် ပေး လိုက်တယ်။

အဲဒီကမ္မဋ္ဌာန်းက ဘာတုန်းဆိုရင် မျက်စိက နှစ်သက်စရာ၊ မြင်စရာအာရုံကို မြင်တဲ့အခါ၊ နား က သာယာစရာ၊ နှစ်သက်စရာ အသံကို ကြား

တဲ့အခါ၊ နှာခေါင်းက မွှေးကြိုင်ပြီးတော့ နှစ်သက် စရာအနံ့တို့ ရှူရှိုက်ရတဲ့အခါ၊ လျှာကလည်း အင်မတန်မှပဲ အရသာရှိတဲ့ အစာအာဟာရကို လျက်ရတဲ့အခါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း အင်မတန် မှ အထိအတွေ့ကောင်းတဲ့ အရာဝတ္ထုကို ထိ တွေ့ရတဲ့အခါ၊ စိတ်ထဲကလည်း ကြည်နူးစရာ ကောင်းတဲ့အရာမျိုးကို တွေ့ရတဲ့အခါမျိုးမှာတဲ့ မင်း လောဘမဖြစ်အောင် ထိန်းတဲ့။ ဒါက ကျင့် ရမယ့် ကျင့်ဝတ်တစ်ခုပဲ။ လောဘ မဖြစ်စေနဲ့။

အာရုံ ၅-ပါး၊ အာရုံ ၆-ပါး လူတိုင်းလူတိုင်း ဟာ အာရုံမုန်တိုင်းက ကိုယ့်စိတ်ကို အမြဲတမ်း လာတိုက်တယ်။ မုန်တိုင်းတိုက်ပြီဆိုရင် သာမန် အခုအခံမရှိဘူးဆိုရင် လူတွေရဲ့စိတ်ဟာ ပြိုလဲ သွားတယ်။

လောဘဖြစ်စရာအာရုံနဲ့တွေ့ရင် လောဘ ဖြစ်တယ်။ ဒါ ပြိုလဲသွားတာပဲ။ စိတ်က လှုပ်ရှား သွားတာပဲ။ ဒေါသဖြစ်စရာအာရုံနဲ့တွေ့ရင် ဒေါသဖြစ်တယ်။ မျက်စိက မြင်တာ၊ နားက ကြားတာ၊ နှာခေါင်းက အနံ့ရတာ၊ လျှာက အရ သာသိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ်က ထိတာ၊ စိတ်ကူးစိတ် သန်းထဲကရတာ၊ ဒါကို အကြောင်းပြုပြီး နှစ်သက် စရာအာရုံနဲ့တွေ့ရင် လောဘဖြစ်တယ်။ နှစ်သက် စရာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဒေါသဖြစ်တယ်။ အဲဒါ စိတ်ရဲ့လှုပ်ရှားမှု၊ အာရုံမုန်တိုင်းတွေရဲ့ အတိုက် ကို ခံရသည့်အတွက်ကြောင့် လူရဲ့စိတ်ဟာ ယိမ်း ထိုးနေတယ်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

တုံလှည့်စေတနာ

စည်သူထက် (မအူပင်တက္ကသိုလ်)

အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် ကျောင်းသားလေးတစ်ဦးသည် တက္ကသိုလ်စရိတ်အတွက် ရုန်းကန်နေရသည်။ သူသည် မိဘမဲ့ကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ငွေကြေးရရန် ခြေဦးလှည့်စရာ နေရာမရှိဖြစ်နေချိန်တွင် စိတ်ကူးကောင်းတစ်ခုကို ရရှိခဲ့သည်။ သူနှင့် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးသည် တက္ကသိုလ်ပရိဝုဏ်အတွင်း၌ ဂီတဖျော်ဖြေပွဲတစ်ခု ကျင်းပပြီး သူတို့၏ပညာရေးအတွက် ငွေကြေးစုဆောင်းရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့သည် ကျော်ကြားလှသော စန္ဒရားဆရာကြီး “အစ်ဂနေစီ ဂျေပက်ဒရူစကီး” ထံသို့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ ပက်ဒရူစကီး၏ မန်နေဂျာက သူတို့ကို စန္ဒရားလက်စွမ်းပြပွဲအတွက် အာမခံကြေး ဒေါ်လာနှစ်ထောင်တောင်းသည်။ သဘောတူညီချက် ရယူပြီးနောက်တွင် လူငယ်နှစ်ယောက်သည် ဂီတဖျော်ဖြေပွဲကို အောင်မြင်အောင် စတင်ကြိုးပမ်းကြသည်။

ထို့နောက် ထိုအရေးပါသောနေ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။ သို့သော် ကံမကောင်းစွာပင် သူတို့သည် လက်မှတ်များ အလုံအလောက် ရောင်းချနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ သူတို့စုဆောင်းရရှိသမျှ ငွေစုစုပေါင်းမှာ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ခြောက်ရာသာ

မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၀

အမေရိကန်သမ္မတ ဟားဘတ်ဟူးဗား
(၁၈၇၄-၁၉၆၄)

ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ပက်ဒရူစကီးထံသို့ သွားရောက်ပြီး သူတို့၏အကျပ်အတည်းကို ရှင်းပြကြသည်။ သူတို့သည် သူတို့ရရှိထားသော ဒေါ်လာ တစ်ထောင်ခြောက်ရာလုံး သူ့ကို ပေးအပ်သည့်အပြင် ကျန်ရှိသည့် ဒေါ်လာလေးရာအတွက် ချက်လက်မှတ်တစ်စောင် ဖြည့်စွက်ပေးသည်။ ချက်လက်မှတ်ကို အမြန်ဆုံး ငွေထုတ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကတိပေးကြသည်။

“မဟုတ်သေးဘူး၊ ဒီလိုလက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး”
ဟု ပက်ဒရူစကီးက ပြောသည်။ သူက ချက်
လက်မှတ်ကို ဆုတ်ဖြလိုက်ပြီး ဒေါ်လာတစ်
ထောင်ခြောက်ရာကို လူငယ်လေးနှစ်ယောက်
အား ပြန်ပေးသည်။

“ရော ဒီမှာ ဒေါ်လာတစ်ထောင်ခြောက်ရာ။
ဒီထဲကနေ မင်းတို့ကျသင့်တဲ့ ကုန်ကျစရိတ်တွေ
အကုန်လုံးကိုနုတ်ပါ။ တက္ကသိုလ်စရိတ်အတွက်
မင်းတို့လိုအပ်နေတဲ့ ငွေကိုလည်း ဖယ်ထားလိုက်
ဦး။ ကျန်တာကိုမှ ငါ့ကိုပေးပါ။”

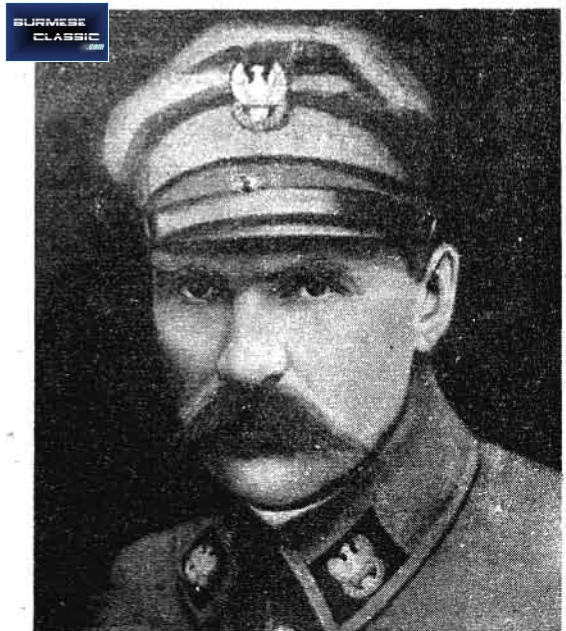
လူငယ်လေးနှစ်ယောက်သည် အံ့ဩသွား
သည့်အပြင် သူ့ကိုလည်း အလွန်ကျေးဇူးတင်မိ
ကြသည်။

ထိုလုပ်ရပ်သည် အကြင်နာတရားရှိသည့်
လုပ်ဆောင်မှုလေးတစ်ခုသာ ဖြစ်သော်လည်း
ထိုလုပ်ဆောင်မှုလေးကပင် ပက်ဒရူစကီးသည်
ကြီးမြတ်သော လူသားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ရှင်း
လင်းစွာ ဖော်ညွှန်းနေသည်။

သူ မသိသော လူနှစ်ဦးကို အဘယ်ကြောင့်
သူ ကူညီခဲ့ပါသနည်း။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး၏
ဘဝတွင် အလားတူအခြေအနေမျိုး တွေ့ကြုံရ
သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အများစုက
“ငါ သူတို့ကို ကူညီလိုက်ရင် ငါ့အတွက် ဘာ
တွေ အကျိုးဖြစ်လာမလဲ” ဟုသာ တွေးမိကြ
သည်။ အမှန်တကယ် ကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကမူ “ငါ သူတို့ကို ကူညီလိုက်မယ်ဆိုရင် သူတို့
အတွက် ဘာတွေအကျိုးဖြစ်သွားမလဲ” ဟု တွေး
ကြသည်။ သူတို့လုပ်ဆောင်ပေးသမျှသည်
အပြန်အလှန် ရရှိရန် မျှော်လင့်ချက်ကြောင့်

မဟုတ်ဘဲ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ဟု ယူဆ၍
လုပ်ဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင် ပက်ဒရူစကီးသည် ပိုလန်နိုင်ငံ
ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ထူးချွန်
သော ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း
ကံအကြောင်းမလှသဖြင့် ကမ္ဘာစစ်စတင်သော
အခါ ပိုလန်နိုင်ငံ ပျက်စီးခဲ့သည်။ သူ၏နိုင်ငံတွင်
ငတ်မွတ်နေသော လူပေါင်းတစ်သန်းငါးသိန်း
ကျော် ရှိနေပြီး ထိုလူများကို ကျွေးမွေးရန် ငွေ
မရှိပေ။ ပက်ဒရူစကီးသည် အကူအညီရရန်
ဘယ်ကို ဦးလှည့်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ နောက်
ဆုံးတွင် သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု စား
နပ်ရိက္ခာနှင့် သက်သာချောင်ချိရေး စီမံခန့်ခွဲမှု
ဌာနသို့ သွားရောက်အကူအညီတောင်းခံခဲ့
သည်။

ပိုလန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် ပက်ဒရူစကီး
(၁၈၆၇-၁၉၃၅)

သင့်ကျန်းမာရေး

အချိုရည်အသောက်များလျှင်
အစိုးပွလွယ်သည်
ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

တရုတ်တိုင်ပေ ကျန်းမာရေးဌာန၏ စစ်တမ်း တစ်ရပ်အရ ယနေ့လူငယ်များသည် အချိုရည် သောက်ခြင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်ဟု ဆို သည်။ အထက်တန်းကျောင်းသားနှင့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ၏ ၃/၇ သည် နေ့တိုင်းအချို ရည်သောက်လေ့ရှိသည်။ ကာယလှုပ်ရှား အား ကစားမလုပ်သူသည် ၂/၃ ရှိသည်။ ၃/၁၀

ထက်များသော ကျောင်းသူများသည် အပတ်စဉ် အားကစားလှုပ်ရှားမှု ၁၀-မိနစ်ခန့်ပင် မရှိချေ။ အစိုးပွရောဂါ ပညာရပ်အသင်း၏ အတွင်း ရေးမှ ဟွမ်ကျောက်စန်း ညွှန်ပြသည်မှာ လူ့ခန္ဓာ ကိုယ်၏ အစိုးသိပ်သည်းခြင်းသည် အသက် ၃၀-တွင် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း အသက်ကြီးရင့်သည်နှင့်အမျှ

ထိုဌာန၏ အကြီးအကဲမှာ နောင်တွင် အမေ ရိကန်သမ္မတဖြစ်လာမည့် 'ဟားဘတ်ဟူးဗား' ဆို သူ ဖြစ်သည်။ ဟူးဗားက ပက်ဒရူစကီး အကူ အညီတောင်းခံသည်ကို သဘောတူညီခဲ့ပြီး ငတ် မွတ်နေသည့် ပိုလန်ပြည်သူများကို ကျွေးမွေးရန် ဆန်တန်ချိန်ပေါင်းများစွာကို သင်္ဘောဖြင့် အလျင်အမြန် ပေးပို့သည်။

ကပ်ဒုက္ခတစ်ခုကို ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့ပေပြီ။ ပက် ဒရူစကီး စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ သူ သည် ဟူးဗားနှင့် သွားတွေ့ကာ ကိုယ်တိုင် ကျေးဇူးတင်စကားပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ပက်ဒရူစကီးက ဟူးဗားကို သူ၏မြင့်မြတ်သော ဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စပြောသောအခါ ဟူးဗားက အလျင်အမြန် ကြား ဖြတ်ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူး ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျား။ လူကြီးမင်းကတော့ မှတ်မိ မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်များစွာ တုန်းက ကျောင်းသားလူငယ်လေးနှစ်ယောက် ကို ကောလိပ်တက်နိုင်အောင် လူကြီးမင်း ကူညီ ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အဲဒီနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ပါခင်ဗျား။”

ကမ္ဘာကြီးက အံ့သြစရာနေရာတစ်ခုပါပေ။ သင်ပြသမျှ သင်ပြန်ရမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ သတည်း။

(၁၈၉၂-ခုနှစ်အချိန်က စတန်းဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါ သည်။)

စည်သူထက် (မအူပင်တက္ကသိုလ်)

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်မှ
"The World is a Wonderful Place"

တဖြည်းဖြည်း အရိုးဓာတ်များ လျော့နည်းသွား
စေမည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်များကို ငယ်ရွယ်စဉ်
ကတည်းက အရိုးကျစ်လျစ်ကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းစေ
ရန် ကယ်လ်စီယမ်ဓာတ်အများဆုံးပါဝင်သောနို့
ကို မိခင်နို့ဖြတ်ပြီးနောက်ပိုင်း ဆက်လက်တိုက်
ကျွေးသင့်သည်။

ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက အရိုးဓာတ်များ
သိပ်သည်းစေရန် ဟွမ်ကျောက်စန်းက နှိုးဆော်
ထားသည်။ သူ၏ ရှင်းလင်းနှိုးဆော်ချက်အရ လူ
ခန္ဓာကိုယ်သည် အသက် ၃၀-ကျော်လျှင် (၁)
ကယ်လ်စီယမ်ဓာတ်အသစ် စုပ်ယူပြီး အဟောင်း
စွန့်ထုတ်ခြင်း၊ (၂) အူလမ်းကြောင်း၏ ကယ်လ်
စီယမ်စုပ်ယူမှု အမြန်နှုန်းဖြစ်စေခြင်း၊ (၃) ဗီတာ
မင်ဒီဓာတ် ရယူခြင်း၊ (၄) လည်ပင်းအကျိတ်၏
စွမ်းဆောင်နိုင်မှု မတူညီခြင်း၊ (၅) အရိုးဓာတ်
၏ ဇီဝဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲမှု မမျှတခြင်း စသည့်
အကြောင်းများကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အရိုးဓာတ်
အရင်းအနှီးကို တိုးပွားစေရန် (သို့) မူလရှိသည့်
အတိုင်း ရှိစေရန် မစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ပေ။ ထို့
ကြောင့် အရိုးဓာတ်လျော့နည်းသော နှုန်းကိုသာ
နှေးကွေးအောင် လုပ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့အငွေ့ပွ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့၏ စစ်တမ်းညွှန်ပြ
ချက်အရ လူငယ်များ ငယ်ရွယ်စဉ် ကယ်လ်စီ
ယမ်ဓာတ်များ ဖြည့်စွက်ပြီး အားကစားလိုက်စား
လျှင် အရိုးဓာတ်တိုးပွားစေပြီး အရိုးများ ပိုမိုကျစ်
လျစ်သန်မာစေသည်။ ထို့ပြင် ကြွက်သားများ၏
အချိုးပြေပြစ်မှုကိုလည်း ပိုမိုကောင်းမွန်စေမည်။
ငယ်စဉ်အခါ အရိုးဓာတ်တစ်ဆ ပိုမိုသန်မာနိုင်

လျှင် ကြီးသောအခါ အရိုးပွခြင်း၊ အရိုးကျိုးခြင်း
ဘေးအန္တရာယ်မှ ၅-ဆလျော့နည်းနိုင်မည်ဟု ဆို
သည်။

ဟွမ်ကျောက်စန်း၏ အဆိုအရ အချို့ရည်
အသောက်များသည်အတွက် နွားနို့၊ ဒိန်ချဉ်
အသောက်နည်းပြီး ကယ်လ်စီယမ်ဓာတ်ရယူမှု
နည်းစေနိုင်သည်။ ထို့အပြင် သကြားဓာတ်ကို
အစာခြေသည့်ဖြစ်စဉ်တွင် ခန္ဓာကိုယ်မှ ကယ်လ်
စီယမ်ဓာတ်ကို လျော့သွားစေနိုင်သည်။ ထို့
ကြောင့် လူငယ်များကို နွားနို့များများသောက်
ခိုင်းပြီး ခေါင်းတစ်ရာသားအဖြစ် ငါးကလေးများ
များစားစေရမည်။ ပဲမျိုးစုံကိုလည်း စားစေရမည်။
အားကစားကို လိုက်စားခြင်းဖြင့်လည်း အရိုး
ဓာတ်များ သန်မာကျစ်လျစ်စေရန် တိုက်တွန်းနှိုး
ဆော်အပ်ပါသည်။

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အကိုး ။ ။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော ၂၈-၁၀-
၁၀ နေ့ထုတ် The Universal Daily News
သတင်းစာမှ။

ကြိုမသိရ ဤငါးဝ

- (၁) သက်တမ်းရှည်ရာ၊ ကြိုတင်ကာ သူငါမသိနိုင်။
- (၂) သေမည့်ရောဂါ၊ ကြိုတင်ကာ သူငါမသိနိုင်။
- (၃) သေမည့်ချိန်ခါ၊ ကြိုတင်ကာ သူငါမသိနိုင်။
- (၄) သင်္ချိုင်းနေရာ၊ ကြိုတင်ကာ သူငါမသိနိုင်။
- (၅) ဝတ်လားရာ၊ ကြိုတင်ကာ သူငါမသိနိုင်။

မာဂမီ (သာစည်)
သံဝေဂကဏ္ဍာစာအုပ်မှ

ဓမ္မရတနာ သုတ္တန်ဒေသနာ

အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ
(ဓမ္မဝိယဆရာတော်)

အာနန္ဒသုတ္တန်

ဤသုတ္တန်ကို သံဂါယနာတင်မထေရ်မြတ်
တို့ အဂ္ဂိတ္ထရနိကာယ် ပဉ္စကနိပါတ်ပါဠိတော်၌
သံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြသည်။ အခါတစ်ပါး
၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသမ္မိပြည် ယောသိ
တာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ထို
အခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့
ချမ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ၌ ထိုင်
နေလျက် မြတ်စွာဘုရားအား -

“အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်မျှသော အကြောင်း
ဖြင့် ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသည်ရှိသော်
ချမ်းသာစွာနေရပါသနည်း” ဟု လျှောက်၏။

“အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းသည် မိမိက စောင့်ထိန်း
မှုသီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း လွန်မြတ်
သော သီလကြောင့် မကဲ့ရဲ့တတ်။ အာနန္ဒာ၊ ဤ
မျှသောအကြောင်းဖြင့်လည်း ရဟန်းသည် သံဃာ
၌ နေသည်ရှိသော် ချမ်းသာစွာ နေရ၏” ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

“အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသည်
ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရသော အခြားအကြောင်း
လည်း ရှိပါသေးသလော” ဟု လျှောက်ပြန်၏။

“အာနန္ဒာ၊ ရှိသေး၏။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းသည်
မိမိက သီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း
သီလကြောင့် မကဲ့ရဲ့တတ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ
ရှုလေ့ရှိ၍ သူတစ်ပါးကိုမူကား ရှုလေ့မရှိ။ အာနန္ဒာ၊
ဤမျှသော အကြောင်းဖြင့်လည်း ရဟန်းသည်
သံဃာ၌ နေသည်ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရ၏”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တချို့ ဝိနည်းဓိုရ်ကိုယ်တော်များကို တွေ့ဖူး
သည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကတော့ အနေအထိုင်
ကောင်းပါသည်။ ဝိနည်းလေးစားကြသည်။ သို့
သော် သူတစ်ပါးအပြစ်ကိုတော့ တော်တော်မြင်
တတ်သည်။ သူတစ်ပါးအပြစ်ကို တော်တော်
ပြောသည်။ သူတစ်ပါးကို ငြုစုကဲ့ရဲ့သည်။ ရှုတ်ချ
ပြစ်တင်သည်။ သဘောထားသေးသိမ်သည်ကို
တွေ့ရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက် ဤအင်္ဂါရပ်
ကို ဟောထားခြင်းဖြစ်ပေမည်။

“အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသည်
ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရသော အခြားအကြောင်း
လည်း ရှိပါသေးသလော” ဟု လျှောက်ပြန်၏။

“အာနန္ဒာ၊ ရှိသေး၏။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းသည်
မိမိက သီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း

သီလကြောင့် မကဲ့ရဲ့တတ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ ရှုလေ့ရှိ၍ သူတစ်ပါးကိုမူကား ရှုလေ့မရှိ။ မထင်ရှား သူဖြစ်၍ ထိုမထင်ရှားခြင်းကြောင့်လည်း မပူပန်၊ မတောင့်တ။ အာနန္ဒာ၊ ဤမျှသောအကြောင်း ဖြင့်လည်း ရဟန်းသည် သံဃာ၌နေသည်ရှိ သော် ချမ်းသာစွာနေရ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

လောကီလူသားသတ္တဝါအများ (လူရောရှင် ပါ) အလေးထားသော လာဘသက္ကာရ သိ လောကဟူ၍ သဘောတရားသုံးပါးရှိ၏။ ယင်း သုံးပါးကို ပုထုဇဉ်အများ လိုလားကြ၊ တောင့်တ ကြ၊ ခုံမင်ကြ၊ တပ်မက်ကြ၊ ရအောင်ကြိုးစားကြ ၏။ ပုထုဇဉ် လူသားတို့သည် ယင်းသုံးပါးကိုပင် အောင်မြင်မှုဟု သတ်မှတ်ကြ၏။ အရိယာ သူတစ်စင်များကတော့ ယင်းသုံးပါးကို လွန်စွာ မှု ဖက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူကြ၏။ လာဘဟူသည် ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရရှိမှု၊ လာဘ်ပေါမှု၊ လာဘ် ရွှင်မှုဖြစ်၏။ သက္ကာရဟူသည် အထူးပြုလာဘ် လာဘ ပူဇော်ပသခံရမှုဖြစ်၏။ သက္ကာရဟူသည် ထင်္ခါကျော်ကြားမှုဖြစ်၏။

လောကီလူဘောင်ဝတ်ကြောင့်တို့အတွက် ကတော့ ဤသုံးပါးသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည် မှာ မှပါ၏။ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးက ရှိနေဖော့ ဤသုံးပါးရရှိဖို့အတွက် ကြိုးစားသည် မှာ လောကီအနေနှင့် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ မရှိချေ။ သံသရာငိုဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်လိုသဖြင့် ရှင် ရဟန်းပြုပါသည်ဟု ဝန်ခံကတိပြု၍ ရှင်ရဟန်းပြု လာသော ရှိရဟန်းတို့အတွက်မှာတော့ ဤ သုံးပါးကား အဓိကပန်းတိုင်မဟုတ်ပေ။ တောင် မြို့ဆရာတော်က “အရှင်ဘုရားတို့၊ ဂုဏ်လာဘ်

ကို ပန်းတိုင်မလုပ်နဲ့၊ ဂုဏ်လာဘ်ဟာ ပန်းတိုင် မဟုတ်ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ကသာ ပန်းတိုင်” ဟု ဆိုဆုံးမ ခဲ့လေသည်။ အများစုဆိုသော အများစုကြီးက ဂုဏ်လာဘ်ကိုသာ ပန်းတိုင်လုပ်၊ ဂုဏ်လာဘ် မှာသာ လမ်းဆုံးနေသောကြောင့် ဤသို့ ဆုံးမ တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

ဘုရားကလည်း “လာဘ သက္ကာရ သိလောက သို့ သွားရာလမ်းက တခြား၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာ လမ်းက တခြား၊ လမ်းနှစ်ခုကား ကျောချင်းကပ် လျက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်သွားလို သူသည် လာဘသက္ကာရ သိလောကကို ကျော ခိုင်းထားရမည်” ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ပစ္စက္ခသာသနာ လက်ရှိအနေအထားအရ လာဘ သက္ကာရ သိလောကသာ ပန်းတိုင်ဖြစ် နေ၏။ အောင်မြင်မှုကို လာဘ သက္ကာရ သိ လောကပေတံနှင့် တိုင်းတာကြ၏။ အထူးသဖြင့် အောင်မြင်မှုဟူသည် သက္ကာရ-ကျော်ကြားမှုပင် ဖြစ်၏။ ယခုခေတ် အကျော်အမော်ကိုယ်တော် လေးတွေကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျော်အောင် မော်အောင် တမင်ကြိုးစားအားထုတ်၍ ကျော် ကြားမှုကို ရယူထားကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျော် ကြားမှုနောက်ကို တစိုက်မတ်မတ် လိုက်နေကြ ၏။ သူတို့အားထုတ်မှုအစုစုသည် ကျော်ဖို့ မော် ဖို့သာ ဖြစ်၏။

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်တို့လို ပရဟိတလုပ် ငန်းကြီးတွေ ထီးထီးမားမား ရုပ်လုံးဖော်နိုင်သဖြင့် ကျော်ကြားမှု၊ အောင်မြင်မှုကို မည်သို့မျှမဆိုလို၊ ဤကား အလုပ်မှန်ကန်မှုကြောင့် အောင်မြင်မှု အစစ်ဖြစ်၏။ အလုပ်မှန်ကန်အောင်မြင်သဖြင့်

ကျော်ကြားမှုက နောက်က ကပ်ပါလာခြင်းဖြစ်
၏။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ တကယ့်အလုပ်ကို တကယ်
လုပ်တာမဟုတ်ပါဘဲနှင့် နှမ်းဖြူးရုံသာလုပ်ပြီး
ကျော်ကြားမှုကို တမင်လုပ်ယူသဖြင့် ကျော်ကြား
နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း တွေ့နေရ၏။ သူတို့
သည် နေရာယူတတ်၏။ ထင်ပေါ်အောင် လုပ်
တတ်၏။ တကယ့်ခြေခြေမြစ်မြစ် အလုပ်ကတော့
မည်မည်ရရပြစ်ရာ ဘာမျှမရှိ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဘဝ
တကယ်ချမ်းသာ၊ မချမ်းသာ သူတို့သာ အသိ
ဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

“အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသည်
ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရသော အခြားအကြောင်း
လည်း ရှိပါသေးသလော”ဟု လျှောက်ပြန်၏။

“အာနန္ဒာ၊ ရှိသေး၏။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းသည်
မိမိက သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း
သီလကြောင့် မကဲ့ရဲ့တတ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ
ရှုလေ့ရှိ၍ သူတစ်ပါးကိုမူကား ရှုလေ့မရှိ။ မထင်
ရှားသူဖြစ်၍ ထိုမထင်ရှားခြင်းကြောင့်လည်း
မပူပန် မတောင့်တ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာ
စွာနေကြောင်းဖြစ်သည့် လွန်မြတ်သောစိတ်၌
ဖြစ်သော ရူပါဝစရဇ္ဈာန်လေးပါးတို့ကို အလိုရှိတိုင်း
ရ၏။ မငြိုမငြင်ရ၏။ မပင်မပန်းရ၏။ အာနန္ဒာ၊
ဤမျှသောအကြောင်းဖြင့်လည်း ရဟန်းသည်
သံဃာ၌နေသည်ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရ၏”
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

“အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသည်
ရှိသော် ချမ်းသာစွာနေရသော အခြားအကြောင်း
လည်း ရှိပါသေးသလော”ဟု လျှောက်ပြန်၏။

“အာနန္ဒာ၊ ရှိသေး၏။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းသည်
မိမိက သီလနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း
သီလကြောင့် မကဲ့ရဲ့တတ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ
ရှုလေ့ရှိ၍ သူတစ်ပါးကိုမူကား ရှုလေ့မရှိ။ မထင်
ရှားသူဖြစ်၍ ထိုမထင်ရှားခြင်းကြောင့်လည်း မပူ
ပန် မတောင့်တ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာ
နေကြောင်းဖြစ်သည့် လွန်မြတ်သော စိတ်၌ဖြစ်
သော ရူပါဝစရဇ္ဈာန်လေးပါးတို့ကို အလိုရှိတိုင်း
ရ၏။ မငြိုမငြင် ရ၏။ မပင်မပန်းရ၏။ အာသဝေါ
တရားတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့် အာသဝေါတရား
ကင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် လွန်မြောက်
သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို ယခုဘဝ၌ပင် ထူး
သောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုလျက်
ရောက်၍နေ၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤမျှသောအကြောင်း
ဖြင့်လည်း ရဟန်းသည် သံဃာ၌ နေသငှရှိ
သော် ချမ်းသာစွာ နေရ၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

“အာနန္ဒာ၊ ဤချမ်းသာစွာ နေရခြင်းက
သာ၍လွန်ကဲ သာ၍ထူးမြတ်သော အခြားသာ
ချမ်းသာစွာနေရခြင်းမျိုးသည် မရှိတော့ပြီ။ ဤ
ငါဆို၏” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ

* * *

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်ည်မလွဲ

မန်းမော်ဆရာတော်ကြီး

ဒေါက်တာ အရှင်ကုမာရာဘိဝံသ(၇)

(အခန်းဆက် ထေရုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမှအဆက်)

ပဌာန်းတရားတော်

ထို့နောက် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်၏ အနောက်မြောက်ဘက် အတောင် ၄၀(၁၀-လံ) ကွာဝေးသောအရပ်၌ နတ်တို့ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာယရရွှေအိမ်သို့ ကြွတော်မူ၍ ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူသည်။ နယုန်လဆန်း ၇-ရက်နေ့မှ ၁၃-ရက်နေ့အထိ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဆင်ခြင်တော်မူလျက် ၇-ရက်တိတိ သီတင်းသုံး စံနေတော်မူသည်။ ဤရတနာယရရွှေအိမ်၌ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသည်။ ဤသို့ သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူရာ၌ ရှေးဦး ၆-ကျမ်းဖြစ်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီ၊ ဝိဘင်း၊ ဓာတုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ယမိုက်ကျမ်းတို့ကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်ပေါ်ကွန့်မြူးခြင်း မရှိသေးချေ။

ခက်ခဲ နက်နဲ ကျယ်ဝန်း

ပဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါတွင်ကား ဘုရားရှင်၏ကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်တို့သည် ထွက်

ဆဋ္ဌမတိဝိဇ္ဇကဓရ ရေစကြိုဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဝါယာမိနာဘိဝံသ

ပေါ်ကွန့်မြူးလာလေတော့သည်။ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်တို့သည် ဤပဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးကို ဆင်ခြင်ရာမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ မူရင်း ပဌာန်းတရားတော်သည် ခက်ခဲနက်နဲသည်သာမက ကျယ်ဝန်းလှသည်။ ပုံနှိပ်ပါက မဂ္ဂဇင်းဆိုင်ရာအရွယ်ဖြင့်ဆိုလျှင် စာမျက်နှာ ၂၆၈၆-ရှိသည်။ ပစ္စယနိဒ္ဒေသမှာမူ စာမျက်နှာ ၁၀-မျက်နှာခန့်ရှိမည်။

သတ္တမ တိပိဋကဓရ
မော်ကျွန်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ သီလက္ခန္ဓာဘိဝံသ

အဋ္ဌမ တိပိဋကဓရ
မြင်းမူဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဝံသပါလာလင်္ကာရ

နဝမ တိပိဋကဓရ
မြင်းခြံဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာရ

ပဌာန်းတရားတော်နှင့် ဗန်းမော်ဆရာတော်

ဤသို့ ခက်ခဲနက်နဲ၍ အတုမရှိသော ဉာဏ်တော်ကြီးကို ပေါ်ထွက်စေသည့် ပဌာန်းတရားတော်ကို အရှင်ကုမာရာဘိဝံသသည် အထူးတတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သည်။ ထိုစဉ်က မင်းကွန်းတိပိဋကဓရဆရာတော်ကြီးသည် နောက်ထပ်၍ တိပိဋကဓရဆရာတော်များ ပေါ်ထွက်လာရန် တိပိဋကနိကာယကျောင်းတိုက်ကို မင်းကွန်း၌ တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ ဉာဏ်ထက်မြက်သော ရဟန်းတော်များကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသည်။ သို့ရာတွင် ပဌာန်းတရားတော်ကို ဗန်းမော်ဆရာတော် မပို့ချမီ အထိ တစ်ပါးမှ ပေါ်ထွက်မလာသေးပေ။ သင်တန်းသားအများစုမှာ ပဌာန်းတရားတော်ကို သင်ယူရာ၌ ခက်ခဲနက်နဲလွန်းသဖြင့် မအောင်မြင်ဖြစ်နေကြောင်း သင်တန်းသား ရဟန်းတော်များက အရှင်ကုမာရာဘိဝံသကို လျှောက်ထားကြသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၈

သို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီးအား အရှင်ကုမာရာဘိဝံသက “အရှင်ဘုရား၊ ဆရာတော်ရဲ့တပည့်တွေ ပဌာန်းတရားသင်ယူရာမှာ မအောင်မြင်ဖြစ်နေတာ တပည့်တော် ကြားသိရပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် သူတို့ကို သင်ကြားပို့ချပေးလိုပါတယ်ဘုရား။”

“ဖြစ်ပါ့မလား ဘုရား။”

“ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ဆရာတွေဆီက သင်ယူခဲ့တာ အစအဆုံး အခေါက်ပေါင်းများစွာ ရှိခဲ့ပါပြီဘုရား။”

“ကဲ ဒါဖြင့် အရှင်ကုမာရလည်း တပည့်တော်ရဲ့ စာသင်သားတပည့်တွေကို ပဌာန်းပို့ချပေးပါဘုရား။”

ဤသို့ဖြင့် အရှင်ကုမာရာဘိဝံသသည် တိပိဋကဓရ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုမည့် စာသင်သားများကို ပဌာန်းပို့ချပေးသည်။

ဒသမ တိပိဋကဓရ
စွန်းလွန်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ သုန္ဒရ

ကောဒသမ တိပိဋကဓရ
ရမ္ဘာတိဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒပါလ

ဒွါဒသမ တိပိဋကဓရ
စစ်ကိုင်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တ အဘိဇာတာဘိဝံသ

တိပိဋကဓရ ၇-ပါး၏ဆရာ

အရှင်ကုမာရာဘိဝံသက “တပည့်တော် ပထမဦးဆုံး ဦးဝါယာမိန္ဒတစ်ပါးတည်း ပို့ချတယ်။ တစ်ပါးတည်း အောင်တယ်နော်။ နောက် ဒုတိယ ဦးသီလက္ခန္ဓနဲ့ ဦးဝံသပါလနှစ်ပါးကို ပို့ချတယ်။ နှစ်ပါးလုံး အောင်တယ်။ နောက် တတိယ ဦးဂန္ထမာတဲ၊ သူ့ကို တစ်ပါးတည်းပို့ချတယ်။ သူလည်း အောင်သွားတယ်။ နောက် စတုတ္ထကြတော့ တပည့်တော် ရန်ကုန်ထေရဝါဒ တက္ကသိုလ်ရောက်လာပြီး အဲဒီအခါကျတော့ ဦးဣန္ဒပါလနဲ့ ဘောက်ထော်စွန်းလွန်းက ဦးသုန္ဒရ တို့နှစ်ပါး လာတက်ကြတယ်။ သူတို့လည်း နှစ်ပါးလုံးအောင်တယ်။

“ဘုန်းဘုန်းတပည့် တိပိဋကဓရ ၆-ပါးရှိပါတယ်။ အခု နောက်ထပ်အောင်တာကတော့ စစ်ကိုင်းတောင်နိမ့်၊ သုဗောဓာရုံက ဦးအဘိဇာတတဲ၊ သူလည်း တိပိဋကအောင်သွားပါပြီ။ ၇-ပါးပေါ့နော်။ ကြွားချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပဌာန်း

အကျိုးပေးတယ်လို့ ပြောချင်တာပါ။ ပဌာန်း အကျိုးပေးလို့ ဗန်းမော်တိုက်ကြီးလည်း ကောင်းသွားတယ်” ဟု အရှင်ဣန္ဒပါလအား ဖွင့်ဟမိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ဗန်းမော်ဆရာတော်ထံတွင် ပဌာန်းသင်ယူခဲ့ပြီး တိပိဋကဓရ ရရှိသော ဆရာတော်များ အနက်မှ ၁၁-ပါးမြောက် တိပိဋကဓရဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒပါလက “စာရေးသူသည် ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးထံမှ ပဌာန်းစာဝါ နည်းခံသင်ယူမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဌာန်း၏အကျိုးကျေးဇူးကို နာကြားခွင့်ရခဲ့ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း တိပိဋကဓရဘွဲ့ထူးကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ရယူနိုင်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် လွန်အံ့မထင်ပါ” ဟူ၍ ‘အားကိုးထိုက်ပေ ဆရာထေရ်’ ဟူသော ဆောင်းပါးတွင် ဖွင့်ဟရေးသားခဲ့လေသည်။

ပဌာန်းဒေသနာတော်၏ တန်ဖိုး

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်၊ ရဟန်းများကိုလည်းကောင်း၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များကို

တရားဟောရာတွင်လည်းကောင်း ပဌာန်းဒေသနာတော်၏ တန်ခိုးကြီးပုံ၊ ပဌာန်းကျမ်းကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသူများ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးပုံတို့ကိုလည်းကောင်း မကြာခဏ ဟောကြားတော်မူတတ်သည်။

သီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်စိကြ၏ လျှောက်ကြားချက်ကို မိမိယူဆချက်ပါ ဖြည့်စွက်ပြီး ပဌာန်းမှန်မှန်ရွတ်သဖြင့် ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးနေသော ဗန်းမော်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို အောင်မြင်စွာ ပြုပြင်တည်ဆောက် နိုင်ပုံကိုလည်း ပြောပြတတ်သည်။

“တပည့်တော် ပဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိတော်ကို အချိန်မှန်မှန် ပီပီသသ အသံကျယ်ကျယ်ရွတ်ပြီး နတ်တွေကို အမျှပေးဝေခဲ့တယ်။ ၃-နှစ်လောက်ကြာတော့ ပဌာန်းရွတ်တဲ့အချိန်တွေမှာ မွေးကြိုင်တဲ့ရန်တွေ ရလာတယ် ကိုယ်တော်တို့။ ည ၇-နာရီအချိန် တပည့်တော် ပဌာန်းရွတ်နေတဲ့တစ်နေ့မှာ ဒကာကြီးတစ်ယောက် ကျောင်းရောက်လာတယ်။ ရောက်လာပြီးတော့ တပည့်တော်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းက အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ လျှောက်တယ်။”

“ဆရာတော် မွေးလှချည့်လားဘုရား၊ ရေမွှေးတွေ ဆွတ်ထားတာလားတဲ့။ ဟာ-မဟုတ်ရပါဘူး၊ ဘုန်းကြီး ရေမွှေးမသုံးပါဘူး” ဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး ဆရာတော်၊ ရေမွှေးပုလင်းမှောက်ကျ၊ ဖိတ်ကျနေပြီ ထင်တယ်။ မွှေးလွန်းပါတယ်” လို့ လျှောက်ထားတယ်။

“အမှန်က အဲဒါ ရေမွှေးပုလင်းဖိတ်ကျတာ မဟုတ်ဘူး ကိုယ်တော်၊ နတ်တွေလာလို့ မွှေး

ဟာ။ နတ်ပြဟွာတွေက တပည့်တော် ပဌာန်းရွတ်တော့ ပဌာန်းတရားနာဖို့ လာကြတယ်။ နတ်ပြဟွာတွေလာတော့ မွှေးတာပေါ့။”

ပဌာန်းဆိုတာ အဲဒီလိုတန်ခိုးရှိတာ ကိုယ်တော်၊ လိုချင်တာ ရတယ်။ ကားလိုချင်ရင် ကားရတယ်။ တပည့်တော်လည်း ပဌာန်းရွတ်လို့ ဒကာတစ်ဦးလှူလို့ ကားတစ်စီးရထားတယ်။ ကျောင်းလိုချင်ရင် ကျောင်းရတယ်။

ပဌာန်းနှင့် ငွေကြာရံဆရာတော်

“ရန်ကုန် ငွေကြာရံဆရာတော်ကြီး ငွေကြာရံစာသင်တိုက်ကို တည်ထောင်တုန်းက ကျောင်းအဆောက်အဦ မပြည့်စုံဘူးတဲ့။ တပည့်တော်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ စာသင်သားသံဃာတွေက တိုးတိုးလာတယ်။ ကျောင်းအဆောက်အဦက မပြည့်စုံဘူး” လို့ မိန့်တယ်။

“ဒီတော့ တပည့်တော်က ဒီလိုလျှောက်လိုက်တယ်။ ကျောင်းအဆောက်အဦတွေ ရချင်ရင် ပဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိတော်ကို တစ်ရက်မှာ ၂၄-ခေါက်စီ၊ ၂၄-ရက် ဆက်တိုက်ရွတ်ပြီး နတ်တွေကို အမျှဝေပါ။ အဆောက်အဦတွေ ရလာပါလိမ့်မည်ဘုရား” လို့ လျှောက်တယ်။ ဆရာတော်ကလည်း တပည့်တော် လျှောက်တဲ့အတိုင်း ပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိတော်ကို တစ်နေ့ ၂၄-ခေါက်စီ ၂၄-ရက်ဆက်တိုက် ရွတ်တယ်။ မကြာခင် ငွေကြာရံကျောင်းတိုက်မှာ အဆောက်အဦတွေ ၂-ထပ်၊ ၃-ထပ်ကျောင်းကြီးတွေ တိုးလာသတဲ့။”

“အဲဒါ ဦးပဉ္စင်းတို့လည်း လိုချင်တာရှိရင် ပဌာန်းရွတ်ကြပါ။ ပဌာန်းပို့ချသင်ကြားတဲ့

ကျောင်းမှာ ပစ္စည်းလေးပါး မရှားဘူးကိုယ်
တော်” ဟု မိန့်လျက် ပဌာန်းပို့ချသင်ကြားမှုကို
ပြုပါတော့သည်။

ပဌာန်းစာဝါ ပြီးဆုံးသည့်နေ့မှာလည်း
ပဌာန်း၏တန်ခိုးကြီးပုံကို ဤသို့ မိန့်ပြန်ပါသည်။
“ဦးပဉ္စင်းတို့၊ ဒီနေ့ ပဌာန်းစာဝါပြီးဆုံးတဲ့နေ့မှာ
ပဌာန်းရဲ့တန်ခိုးကြီးပုံကို အမှတ်တရအနေနဲ့
ကိုယ်တွေ့ပြောပြပါမယ်။”

နတ်ဗြဟ္မာများနှင့် ဗန်းမော်ဆရာတော်

“တပည့်တော် တစ်နေ့မှာ ည ပဌာန်းရွတ်ပြီး
လို့ နတ်ဗြဟ္မာတွေကို အမျှဝေပြီးတဲ့အချိန်
ဗန်းမော်တိုက်က ဆရာတော်ရဲ့အဆောင်၊
အခန်းထဲမှာပဲ နတ်ဗြဟ္မာများကို ဒီလိုတိုင်တည်
လိုက်တယ်။ နတ်ဗြဟ္မာများ ရှိတယ်ဆိုတာ
ကြားသာကြားဖူးတယ်၊ တစ်ခါမှလည်း မမြင်ဘူး
ပါ။ နတ်ဗြဟ္မာများကို မြင်ချင်ပါတယ်။ ပြုသမျှ
ကုသလကိုလည်း အမျှပေးဝေပါတယ်လို့ တိုင်
တည်လိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ ဗြုန်းဆို အဝတ်အစား
တွေ ဖိတ်ဖိတ်တောက် ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ နတ်
သားတစ်ယောက်နဲ့ နတ်သမီးတစ်ယောက် ပေါ်
လာပြီး တပည့်တော်ရှေ့မှာ လက်အုပ်ချီ မတ်
တတ်ရပ်နေကြတာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးတယ်။ နတ်
သားက ဗြဟ္မာဖြစ်ဖို့များပါတယ်။ အပြင်မှာ ပုံထု
လုပ်ထားတဲ့ နတ်သား၊ နတ်သမီးတွေထက်ပိုပြီး
ခမ်းနားလှပတင့်တယ်တယ်။ ငါမြင်ချင်တဲ့ နတ်
ဗြဟ္မာတွေကိုလည်း မြင်ရပြီ၊ ပြန်လို့ရပြီလို့ပြော
တော့ ပျောက်သွားကြတာ ကိုယ်တော်” ဟု နတ်
ဗြဟ္မာတွေကို ကိုယ်တွေ့မြင်ရပုံကို မိန့်တော်မူပြီး
လျှင် ဆက်လက်ပြီးတော့ ဤသို့ မိန့်ပြန်ပါသည်။

တစ္ဆေသရဲများ

“တပည့်တော်၊ မိုးမိတ်ကုန်းမြေ တိ-နိမှာ
စာချစဉ်တုန်းကလည်း ညညဆို အမြဲပဌာန်းရွတ်
ပြီး အမျှဝေခဲ့တယ်။ တစ်ညမှာတော့ တပည့်
တော် သတိရတာနဲ့ ပဌာန်းရွတ်အမျှဝေပြီးတဲ့
အခါ “ငါ တစ္ဆေ သရဲတွေရှိတယ်လို့သာ ကြား
ဖူးတာ။ ကိုယ်တွေ့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေးဘူး။
တစ္ဆေ သရဲတွေရှိတယ်ဆိုရင် ငါမြင်ချင်တယ်၊
ပြကြပါ” လို့ တိုင်တည်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ စူးစူး
ဝါးဝါး အပုပ်နဲ့တွေ့ ရလာတယ်။ ခွေးအူသံတွေ
ကလည်း ဆူညံနေတာပဲ။ အဲဒီအပုပ်နဲ့ရခြင်း
သည်ပင်လျှင် တစ္ဆေသရဲတွေ လာတာပဲလို့ စိတ်
ထဲက သိလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ငါမြင်တွေ့ချင်နေတဲ့
တစ္ဆေသရဲတွေကိုလည်း ဒီအပုပ်နဲ့ပဲ တွေ့ရပြီလို့
ပြောလို့ရတယ်။ သူတို့ကို ‘ကဲ ပြန်ကြပေတော့၊
ပြုသမျှ ကုသလကို အမျှပေးဝေပါတယ်’ လို့
ပြောလိုက်တော့ အဲဒီအပုပ်နဲ့တွေ့ ပျောက်သွား
ကြတယ်တဲ့” ဟု ဆရာတော်ကြီးက တစ္ဆေသရဲ
များကို မြင်တွေ့ရပုံကိုလည်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

“ဦးပဉ္စင်းတို့၊ ပဌာန်းဆိုတာ အဲဒီလို မြင်ချင်
တာကိုလည်း မြင်တွေ့ရတယ်။ အင်မတန်
တန်ခိုးကြီးတာ” ဟု ဆရာတော်ကြီးက အားရ
ပါးရ မိန့်ပါသည်။ မိမိတို့လည်း ဆရာတော်ကြီး
ကို အံ့ဩငေးမောစွာ ကြည့်နေမိကြပါသည်”
ဟူ၍ အရှင်ဣန္ဒုပါလက ရေးသားဖော်ပြခဲ့
သည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဝေ

ကံကံ၏အကျိုး

လက်တွေ့ လက်ငင်းအကျိုး

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော်မြို့နယ် ၏ အရှေ့ဘက်တွင် xxxxxရွာ တည်ရှိပါသည်။ ထိုxxxxxရွာတွင် နေထိုင်သော ဦးxxxသည် ကြက်မွေးမြူရေးဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေသူဖြစ်သည်။ သူသည် အိမ်ထောင်စကျပည့် အသက် ၂၀-ကျော်အရွယ်မှ အသက် ၆၀-အထိ နှစ်ပေါင်း ၄၀-ကျော် ကြက်မွေးမြူရေးဖြင့်သာ စီးပွားရှာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကြက်မွေးမြူရေးလုပ်ကိုင်သော ဦးxxxသည် ပန်းတနော်မြို့ရှိ ကြက်ဒိုင်သို့ တစ်လတစ်ကြိမ် ပုံမှန်သွားရောက် ရောင်းချသည်။ ရောင်းချရာတွင် ကြက်များကို အလေးချိန်စီးရန်အတွက် ကြက်စာ ကို အဝကျွေးထားပါသည်။ ထို့နောက် ကျောက် စရစ်များကို ကြက်လည်ချောင်းအတွင်းသို့ ထိုး သွင်းပါသည်။ မဆံ့မပြဲ ထိုးသွင်းသည့်အချိန် ကြောင့် ကြက်များမှာ လည်ချောင်းကွဲ၍ အသံပင် မထွက် နိုင်ကြတော့ပေ။

ထိုသို့ ပြုလုပ်သောကြောင့် ဦးxxxသည် အသက် ၆၂-နှစ်ခန့်တွင် လည်ချောင်းမှ အကျိတ် တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ နိုးနိုးအကျိတ်ဟု ယူဆ၍ ပေါ့ပေါ့ဆဆပင် နေခဲ့သည်။ တဖြည်းဖြည်း အချိန် ကြာလာသောအခါ ရေသောက်၍ပင် မရတော့ ချေ။ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်ပြသည့် အခါ လည်ချောင်းကင်ဆာဟု ဆရာဝန်များက ပြောပါသည်။ ထို့နောက် ဦးxxxသည် လည်ချောင်း ကင်ဆာဝေဒနာကို နှစ်လခန့် အပြင်းအထန် ခံစား ရပြီး ကွယ်လွန်သွားလေသည်။ လက်တွေ့လက် ငင်း အကျိုးပေးသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

မောင်ထွန်းမြင့်အေး (ပန်ဘာနော်)

အံ့ဩဖွယ် သရဏာဂုံအစွမ်း

သာစည်မြို့သား ကိုကျော်လွင်သည် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရင်းက ထားဝယ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ထားဝယ်သူ မစန်းကြည်နှင့် ဖူးစာဆုံသည်။ ပညာအခြေခံ နည်းပါးသော ကိုကျော်လွင်မှာ အလုပ်လုပ်မည်ဆိုတော့ ကြုံရာကျပန်းအလုပ်ပဲ လုပ်ရသည်။ တော်ပေသေးသည်။ ကိုကျော်လွင်က လက်သမားပညာ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်လေတော့ အဆင်ပြေသည်ဟု ဆိုရမည်။ ကိုကျော်လွင်သည် လက်သမားအလုပ်လုပ်ရာတွင် တိကျသည်။ သေသပ်သည်။ သို့ပေမင့် အလုပ်လုပ်တာတော့ နှေးကွေးသည်။ တော်ပါသေးသည်။ ထမင်းစားဖို့အတွက် ဒီလက်သမားပညာလေး တတ်ထားပေလို့ပဲ။ သည်ပညာသာ မတတ်လျှင် မစန်းကြည်တို့မိသားစု စားဝတ်နေရေး ကသီလင်တဖြစ်မည်မှာ အမှန်ပင်။

ဇနီးဖြစ်သူ မစန်းကြည်ကလည်း တတ်သမျှ မှတ်သမျှနှင့် မနက်ဈေးရောင်း၊ နေ့လယ်ဈေးရောင်း လုပ်ရှာပါသေးသည်။

မစန်းကြည်တို့ ခြံဝင်းထဲတွင် သီးပင်၊ စားပင်များ အတော်စုံလင်သည်။ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ မာလကာ၊ ခူးရင်း၊ အုန်း စသည့်အပင်များက ရာသီအလိုက် မှန်မှန်စားသုံးရသည်။ စားလို့မကုန်၍ ပိုလျှံသည်များကို ထားဝယ်၊ ရှမ်းမလည်ဆွဲဈေးထဲတွင် သွားရောင်းရသည်။

တစ်နေ့ ၂၀၀၃-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၈-ရက်။ ထိုနေ့ကို မှတ်မိပါသေးသည်။ နေ့လယ် ၁၂-နာရီခန့် ရှိမည်ထင်သည်။ မစန်းကြည်တို့ ခြံအနောက်ဘက်ရှိ အုန်းပင်နှင့်နီးသော ချုံပုတ်ထဲမှ မြွေတစ်ကောင် ထွက်လာသည်။ ထိုမြွေထွက်လာသည်ကို ကိုကျော်

လွင် တွေ့လိုက်သည်။ တွေ့သည်နှင့် ကိုကျော်လွင်သည် ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အနီးအနားတွင် ရှိသော တုတ်တိုတစ်ချောင်းနှင့် ရိုက်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း မြွေကိုမထိပါ။ ထိုအချိန်မှာပဲ ပထမမြွေထွက်လာသည့် ချုံပုတ်ထဲမှ မြွေဆယ်ကောင်ခန့် ထွက်လာပြန်သည်။

ပထမတွင် ကိုကျော်လွင်သည် မြွေများက သူ့ကိုတွေ့၍ လန့်ပြေးသည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါမြွေများသည် အဝေးသို့ ပြေးထွက်မသွားဘဲ သူထံသို့သာ ဦးတည်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ကိုကျော်လွင်သည် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားတော့သည်။ မြွေများမှာ ခေါင်းလန်းနီအမျိုးအစား မြွေများဖြစ်သည်။ ပါးပျဉ်းခွက်ကြီးများထောင်လျက် သူထံသို့ ဒေါသတကြီး လာနေကြပြီ။ မြွေများ၏ ဦးခေါင်းနားတွင် လက်တစ်ဆစ်ခန့် အနီရောင်ဖျော့ဖျော့အကွက်များ ပါရှိသည်။ မြွေလုံးပတ်မှာ ၅-လက်မခန့်ရှိ၍ အရှည်နှစ်ပေကျော် သုံးပေနီးပါးခန့် ရှိသည်။

အသက်မသေသူ ၇-ယောက်

ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ပြီး သမ္ဗုဒ္ဓ ဂါထာရွတ်ဆိုခြင်းကြောင့် လူ ၇-ယောက် အသက် ဘေးမှ လွတ်မြောက်လာကြသည်မှာ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှသည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဗန်းမောက်မြို့နယ်၊ ကျောက်အိုင်ရွာသားများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ပြီး ရတနာသုံးပါးကို ရိုသေကိုးရှိုင်းကြပါ သည်။ အလှူအတန်း ရက်ရောပြီး တစ်ဦးကို တစ်ဦး ကူညီရိုင်းပင်းမှုများ ရှိသည်။ ထိုဒေသရှိ လူမျိုးများမှာ ရှမ်း၊ ကဗူး တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုဒေသတွင် ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ အလှူ ပွဲကြီးများ ပြုလုပ်ရာတွင် မန္တလေးဇာတ်ပွဲကြီးများငှား ၍ ထမင်းရည်ချောင်းစီး လှူကြ၊ တန်းကြပါသည်။

ကျောက်အိုင်ရွာနံဘေးရှိ တောင်ချောင်း ချောင်းတွင် ရွှေတွင်းလုပ်ငန်း လုပ်သူများရှိကြပါ သည်။ ထိုရွာရှိ ကိုမြတ်စိုးသည် တောင်ချောင်း ချောင်းတွင် ရွှေလုပ်ငန်းလာလုပ်သော ဗန်းမော်မြို့ မှ လောပန်းညီမ မခင်လေးနှင့် နှစ်ဖက်မိဘများ သဘောတူကြသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်ရန် စီစဉ်ကြပါ သည်။ ယောက်ျားလေးဘက်မှ ဆွေမျိုးများက မိန်းကလေးနေသော ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော် မြို့သို့ မင်္ဂလာဆောင်ရန် လိုက်ပါသွားကြသည်။ ထိုလိုက်ပါသူများမှာ ကိုမြတ်စိုးအပါအဝင် ယောက်ျားလေး ၅-ယောက်နှင့် မခင်လေးအပါ အဝင် မိန်းကလေးနှစ်ယောက် စုစုပေါင်း ၇- ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုကျော်လွင်၏ လက်ထဲတွင် အားကိုးစရာဟူ ၍ ဘာလက်နက်မျှ မရှိတော့ပေ။ နောက်ဆုံး ကြံ ရာမရရှိနေစဉ်မှာပင် ကိုကျော်လွင်သည် အလင်း ရောင်တစ်ခု လက်ခနဲ ဝင်းပလာသည်။ ထိုအလင်း ရောင်မှာ ရတနာသုံးပါးဂါထာတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ကိုကျော်လွင်သည် ထိုဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို ရင်း ခြံအရှေ့ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားသည်။ ထို့ နောက် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ပြေးသည်။

“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟု ကိုကျော်လွင် ဘယ် နှစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုမိမှန်းမသိ။ ၁၀-မိနစ်ခန့်ကြာ သောအခါမှ သူ့လာခဲ့ရာလမ်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့် သောအခါ မြွေများ လုံးဝ မရှိတော့ပေ။

သူ့ရင်ထဲမှာတော့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေဆဲ၊ ခုန်နေဆဲပင်။ မစန်းကြည်က “ကိုကျော်လွင်ရယ်၊

ဘာပြုလို့ မြွေကို ရိုက်လိုက်တာလဲ။ မထိလို့တော် သေးတယ်။ မြွေက ရှင်ကို ဘာလုပ်လို့လဲ။ နောက် နောင် မြွေကိုတွေ့ရင် ရှောင်ပါ။ မေတ္တာပို့ပါ။ မသတ်ပါနဲ့။ သူ့ဟာသူ တစ်ခါတလေ အစာရှာ ထွက်တာပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မူတာမှ မဟုတ်ဘဲ။”

ထိုအချိန်မှစ၍ မစန်းကြည်တို့ခြံထဲတွင် မြွေကို လုံးဝ မတွေ့ရတော့ပေ။ မစန်းကြည်ကလည်း ခြံ ထဲတွင် အသီးအရွက်များ ခူးဆွတ်သောအခါ “သတ္တဝါအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာပါစေ” ဟု အမြဲမေတ္တာပို့ပါသည်။

ထို့နောက် ကိုကျော်လွင်တစ်ယောက် ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်ကို ပိုမို၍ ယုံကြည်လာပါတော့သည်။

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဗန်းမော်မြို့တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ မင်္ဂလာ ဆောင်ပြီးသည်နှင့် မိမိတို့နေရပ်သို့ ပြန်လာကြပါ သည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉- ရက်နေ့တွင် ဗန်းမော်ဆိပ်ကမ်း၌ ရှပ်ပြေးမော် တော်စီးရန် စီစဉ်ကြပါသည်။ ရှပ်ပြေးမော်တော် မစီးမီ အဖွဲ့ထဲပါသောလူကြီးတစ်ဦးက “ရှပ်ပြေးက လှပြည့်တယ်။ ရတနာသုံးပါးနဲ့ ဘုရားစာများရွတ် ဆိုဖို့ မမေ့ကြနဲ့”ဟု သတိပေးပါသည်။ သတိပေး သည့်အတိုင်း သမ္ဗုဒ္ဓနှင့် ဘုရားစာများကို စိတ်ထဲ ၌ ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

ယောက်ျား ၅-ယောက်မှာ ရှပ်ပြေးဦးပိုင်း နားတွင် နေရာရပြီး မိန်းကလေးများမှာ ရှပ်ပြေး အလယ်တွင် နေရာရပါသည်။

၇-ယောက်အဖွဲ့လိုက်ပါလာသော ရှပ်ပြေး သည် စတင်ထွက်ခွါချိန်တွင်ပင် စက်အခန့်မသင့် ၍ ဗန်းမော်ဆိပ်ကမ်း၌ တဖြည်းဖြည်း နစ်မြုပ် နေပါသည်။ လူဦးရေ ၁၀၀-ကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု သိရပါသည်။

❖ ကောင်းမှုလုပ်သူ ကောင်းကျိုးရ၏။

❖ မကောင်းမှုလုပ်သူ မကောင်းကျိုးရ၏။

❖ အကြင်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး၏။

❖ ထိုအသီးကို သုံးဆောင်ရ၏။

(ဗုဒ္ဓ)

ထို ၇-ယောက်အဖွဲ့သည် ကြောက်အားလန့် အားနှင့် ဘုရားတပြီး မိမိတို့ရရှိသော ဘုရားစာ များကို ရွတ်ဆိုနေကြပါသည်။ ထိုသို့နစ်မြုပ်နေစဉ် ယောက်ျား ၅-ယောက်မှာ အခြားသော ရှပ်ပြေး ပေါ်သို့ ခတ်ခဲစွာကူးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့အတူ သတို့သမီးဖြစ်သူ မခင်လေးမှာ လည်း မျောပါနေသော ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ငုပ် ချည်ပေါ်ချည်နှင့် ရှပ်ပြေးနှင့်ဝေးရာ ပေ ၅၀- ခန့်သို့ မျောပါနေပါသည်။ ထိုသို့မျောပါနေစဉ် ကယ်ဆယ်ရေးများက ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။ မခင်လေး ၏ အဖော်အမျိုးသမီးကလေးလည်း ရေဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။

မိမိတို့ လိုက်ပါသူများအားလုံး လူစုမိသော အခါ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရှပ်ပြေးပေါ် လိုက်ပါကြသော အချို့လူများသေဆုံးကြသော် လည်း ၇-ယောက်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံးမှာ အသက်ရှင် ခွင့် ရခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့ ကြီးမားသော အသက်အန္တရာယ်နှင့် ကြုံရသော်လည်း အသက် ဘေးမှ လွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် သမ္ဗုဒ္ဓဂါထာကို ရွတ်ဆိုခြင်း ကြောင့်ဟု ယုံကြည်ယူဆကြပါသည်။

မွေးမွေး(အင်းတော်-တာပေါ)

ကံကြီးထွက်သူ

စာရေးသူတို့နေထိုင်သော မြို့သာရွာတွင်
ဒေါ်ညိုတို့သားအမိ နေထိုင်ကြပါသည်။ ဒေါ်ညို
၏သားအမည်မှာ မောင်မြဖြစ်သည်။ ဒေါ်ညိုသည်
ဖုတ်ဆိုးလေး မောင်မြကို အလွန်ချစ်သည်။

မောင်မြသည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အလွန်လိမ္မာ
သည်။ မိခင်မုဆိုးမကိုလည်း ရှာဖွေကျွေးမွေးသည်။
ထိုအခါ လူအများက မောင်မြကို အလွန်လိမ္မာ
သောသား၊ မိဘကို အလွန်သိတတ်သောသားဟု
ချီးမွမ်းကြသည်။ ဒေါ်ညို မုဆိုးမပေမယ့် မျက်နှာ
မငယ်ရပါ။ မိခင်အတွက် လိုလေသေးမရှိအောင်
မောင်မြက ပြုစုပေးသည်။

သို့ပေမယ့် မောင်မြကို ရပ်ကွက်ထဲကလူများ
ချီးမွမ်းစောသွားသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
မောင်မြ အသက် ၂၅-နှစ်ကျော်သောအခါ အပေါင်း
အသင်း စုံလာသည်။ အရက်သောက်တတ်၊ ဖဲရိုက်
တတ်လာသည်။ သူ့ရှာဖွေ၍ ရရှိသော ငွေများကို

တစ်ခါတလေမှသာ မိခင်ကိုပေးတော့သည်။ ပိုက်ဆံ
ရလျှင် အကုန်လုံးနီးပါး သုံးဖြုန်းပစ်တတ်သည်။

ငယ်စဉ်က လိမ္မာသောမောင်မြသည် အရက်
မူးလာသောအခါ မိခင်ကိုပင် ဆဲတတ်၊ အော်ငေါက်
နေတတ်သည်။ ကြာလာသောအခါ ဒေါ်ညို စိတ်
ဆင်းရဲရတော့သည်။ သို့သော် မောင်မြဘယ်
လောက်ပင်ဆိုးဆိုး မိဘတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အပြစ်
မမြင်ရက်ပေ။ အမြဲတမ်းခွင့်လွှတ်လျက်ပင် ဖြစ်
သည်။

သားဖြစ်သူကို မိဘက ဘယ်လောက်ပင် ခွင့်
လွှတ်သော်လည်း ကံကြမ္မာကတော့ ခွင့်မလွှတ်ပေ။
မိခင်ကို အမြဲမပြတ် ဆဲဆိုနေတတ်သော မောင်မြ
အား လောကကြီးက ဒဏ်ခတ်ပါတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် အရက်မူးနေသော မောင်မြ တစ်
ယောက် မိခင်နှင့်ရန်ဖြစ်ပြီး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့်
ခြံစည်းရိုးတိုင်ကို ထင်းလုပ်ရန် ဆွဲနုတ်လိုက်သည်။
ဒေါသနှင့် ဆွဲနုတ်လိုက်သော စည်းရိုးတိုင်သည်
အားလွန်၍ မောင်မြ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးကို ထိုး
ဖောက်သွားသည်။

မောင်မြသည် ဆရာဝန်များနှင့် ပြဿ၊ ကုသ
ပါသော်လည်း မျက်လုံးကွဲသွားသဖြင့် ဘယ်ဘက်
မျက်စိကွယ်သွားပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ မိဘ
ကို စော်ကားသောကြောင့်ဟု ယုံကြည်မိပါ
သည်။

(အဖြစ်မှန်ကို အမည်များပြောင်းထားပါသည်။)

လင်းထက်

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ဘဝလံလရာ

ရန်အောင်

ဤဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ရင်းမှာ ဆရာတော် အရှင်ဥက္ကမသာရ (နယ်ခြား တောင်)၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်ရေးသားသည့် စာပေများကို မလွတ်တမ်းဖတ်ပါသည်။ ဆရာ တော်ရေးသည့် အကြောင်းအရာတို့မှာ စိတ်ဝင် စားဖွယ်၊ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်တို့ချည်း ဖြစ်သည်သာ မက စာပေအရေးအသားလည်း လွန်စွာကောင်း သည့်ဆရာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ရေးသည့် စာများ အဘယ်မျှ ကောင်းသည်ကို ထင်ရှားသည့် သာဓကတစ်ရပ် ပြရန်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ပုံနှိပ်တိုက်တစ် တိုက်တွင် စာပြင်ဆရာ လုပ်ခဲ့ဖူးရာ ထိုပုံနှိပ်တိုက် တွင် လုံးချင်းဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ် ရိုက်နှိပ်သဖြင့် ကျွန် တော် ပရပြင်ပေးရပါသည်။

ထိုဝတ္ထုကို ရေးသူမှာ နာမည်ကြီးကလောင် ရှင်တစ်ဦး၏ အမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝတ္ထုပါ အကြောင်းအရာနှင့် အရေးအသားတို့ကို ကြည့် ခြင်းအားဖြင့် ထိုဝတ္ထုကို ဆရာတော် ဦးဥက္ကမ သာရ ရေးခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု ကျွန်တော် တွေးထင် သိရှိပါသည်။ စာနု-စာယဉ် ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေးသည်ဟု အမည်မခံ

ဘဲ ကလောင်ရှင်တစ်ဦး၏ အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေ ခြင်းဖြစ်ရာ ထိုဝတ္ထုသည် အမျိုးသားစာပေဆု ရရှိပါသည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်သည် ဆရာ တော်၏ စာပေများကို အမြတ်တနိုး ဖတ်ခဲ့သူဖြစ် ရာ ၂၃-၇-၈၃ နေ့တွင် စာစောင်အဟောင်းတစ် အုပ်တွင် ဆရာတော်ရေးသည့် ဆောင်းပါးထူး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကပ္ပိယကြီး ဦးကြောင် ဖွတ်ဖြစ်ရပုံ

‘လူဝင်စား’ ဆိုသည်မှာ ဘဝတစ်ခုခုမှ လူ ဘဝသို့ ပြန်ရောက်လာကြရာ သူတို့၏ နီးစပ်

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှ စ၍ လစဉ်မှန်မှန် ထုတ်ဝေလာသည်မှာ ယခုနှစ်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၂၈-နှစ်ကျော်ရှိသွားပါပြီ။ ယနေ့ မျိုးဆက်သစ် စာဖတ်သူများ ဖတ်ရှုနိုင်ရန် ရှေးဦးစွာထုတ်ဝေခဲ့သော မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ထဲမှ သင့်နီးရာရာ ဆောင်းပါး အချို့ကို ‘ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဏ္ဍ’ မှ လစဉ်ရှာဖွေ ထုတ်နုတ်တင်ပြသွားပါမည်။ ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူ ရှင်များကို ဉာဏ်ပူဇော်ခဌေ ထပ်မံပေးပို့လိုပါသဖြင့် အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ လိပ်စာပေးပို့ ဆက်သွယ်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်

သော ဘဝအကြောင်း ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပြောပြတတ်သူများကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်း၌နေသော ကပ္ပိယအဘိုးကြီး ဦးကြောင်၏ ဘဝသုံးမျိုးကို ဖော်ပြပါမည်။

ဦးကြောင်သည် ဤအရှင် (ဦးဥတ္တမသာရ) ကျောင်းသားဘဝတုန်းက တကဲသာရွာ၊ အရှေ့ကျောင်းဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီး ဦးရေဝတကျောင်းမှ ကပ္ပိယကြီးဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ မှတ်မိသည်။

တကဲသာရွာသည် ဤအရှင်၏ဇာတိ ငွေတွင်းကုန်းရွာ၏တောင်ဘက် တစ်မိုင်ကွာ၌ရှိသော ရှေးဟောင်းရွာကြီးဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးရေဝတသည် ဤအရှင်၏အဘိုးဖြစ်၍ မကြာခဏ သွားရောက်ဆည်းကပ်ရမြဲဖြစ်သည်။

ကပ္ပိယကြီး ဦးကြောင်သည် သက်ရွယ်ကြီးရင့်ချိန်တွင် ဇနီးကွယ်လွန်၊ သားသမီးလည်းမရှိ၍ တစ်ကိုယ်တည်းဘဝဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်း၌ လာရောက်ကာ ကပ္ပိယလုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၈

ထူးသည်မှာကား အိ၍ကွယ်လွန်သွားပြီး နောက်ဘဝတွင် ထိုရွာအနီးရှိ ကျောင်းအိုကြီးတောအုပ်ထဲ၌ ဖွတ်ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖွတ်ဖြစ်နေစဉ် တစ်နေ့သ၌ တကဲသာရွာမှ ဖိုးထူးဆိုသူ မိုက်ကန်းကန်းလူရွယ်တစ်ယောက်၏ လက်ချက်ဖြင့် သေရပြီး ထိုတကဲသာရွာ၌ပင် လူပြန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူ၏အမည်မှာ မောင်ပွင့်ဖြစ်သည်။ ဖွတ်ဘဝမှ လာခဲ့သော မောင်ပွင့်သည် ယခုအခါတွင် အသက် ၃၀-ကျော်အရွယ် သားသမီးတွေနှင့် အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်နေပြန်လေပြီ။

ကပ္ပိယကြီး ဦးကြောင်ဘဝက အဖြစ်အပျက်များနှင့် ဖွတ်ဘဝက အဖြစ်အပျက်များကို မောင်ပွင့်သည် သေချာကျနစွာ ပြန်ပြောနိုင်လေသည်။

နွားဘဝမှ လူဖြစ်လာသူ

နွားဘဝမှ လူဘဝရောက်လာသူတစ်ဦးကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ခဲ့ရ၏။ ဤအရှင် (ဦးဥတ္တမသာရ)၏ ဇာတိရွာ ငွေတွင်းကုန်းနှင့် ၃-မိုင်ခန့်

အကွာရှိ အင်ပင်ရွာ၌ ဤအရှင်၏ အစ်ကိုကြီး ဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ဦးဘိုးရီ၏အိမ်တွင် အလွန်ပါးနပ်၍ အကင်းပါးလှသော ခိုင်းနွားကောင်းကြီးတစ်ကောင် ရှိခဲ့ဖူး၏။ နွားညိုကြီးဖြစ်သဖြင့် သူ့အမည်ကို ညိုကြီးဟု မှည့်ခေါ်ကြ၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလ၏ နောက်ပိုင်း၌ ညိုကြီး သေသွားရာ နွားလိမ္မာကြီးဖြစ်၍ အားလုံးက ချစ်ခင်ကြသည်။ နှမြောဝမ်းနည်းကြသည်။ သို့ရာတွင် ညိုကြီးသည် ဘဝတစ်ခုအတွက် သိမ်းပြီး ဘဝသစ်တစ်ခု အတွက်ထွက်လာခဲ့ပြန်၍ ဝမ်းသာကြရသည်။

အင်ပင်ရွာ၏အနီး တောင်ကုန်းရွာ၌ လူဝင်စားဖြစ်လာကြောင်း သိကြရ၍ ဝမ်းသာကြရပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ကုန်းရွာမှ ဦးရွှေ ဒေါ်တောသိမ်းတို့၏ သားဖြစ်ရာ သူ၏အမည်မှာ မောင်တောကြည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ညိုကြီး နွားဘဝမှ လူဖြစ်လာပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းအောင် ထူးခြားသော အမူအကျင့်ကြောင့် လူအများ အံ့သြကြရသည်။

သူ ကလေးဘဝ ငယ်စဉ်အချိန်တွင် သူ့ရှေးဘဝက နေခဲ့ဖူးသော နွားအမူအကျင့်ကို နှစ်သက်နေကြောင်း သိရ၍ မိဘများက လိုက်လျောကြရသည်။

သူ၏စိတ်ကြိုက် သူ့ကျေနပ်စေရန် လက်တစ်ဖက်ကို ကြိုးကလေးဖြင့် ချည်ပေးထားရသည်။ လေးဖက်ထောက်၍ နွားကဲ့သို့ ဝပ်နေတတ်သည်။ ထို့ပြင် မြက်နုကလေးများကို နုတ်၍ ခွက်၌ထည့်ကာ သူ့ရှေ့တွင် ချပေးထားရသည်။ မြက်ကိုတော့ မစား၊ နမ်း၍ နမ်း၍ နေ

တတ်သည်။ သူ့နေသော အိမ်ရှေ့လမ်းပေါ်၌ နွားအုပ်ကြီးများ ဖြတ်သန်းသွားသည်ကိုမြင်ရလျှင် သူက တရူးရူးအသံထွက်၍ မာန်ဖီနေတတ်သည်။

စကားပြောတတ်ချိန်တွင် နွားဘဝတုန်းက သူ့တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကြောင်းရာဖြစ်ရပ်များကို ပြောပြတတ်ပုံမှာလည်း ထူးခြားလှသောကြောင့် အံ့သြကြရသည်။

သူ နွားဖြစ်စဉ် စစ်ကာလအတွင်း၌ ဗိုလ်ကြီးထံကျ၍ လူအများက ဝိုင်းဝန်းကယ်တင်ရပုံကို ပြောပြရာတွင် လူနာမည်များကိုပါ မှန်ကန်အောင် ပြောပြနိုင်သဖြင့် အထူးအံ့သြကြရသည်။ နွားရှင်ဦးဘိုးရီတို့ပင် သူပြောသလောက် စုံစေ့အောင် မမှတ်မိတော့ချေ။ နွားဖြစ်သော်လည်း မှတ်ဉာဏ်ကောင်းပုံကို အံ့သြမဆုံး ဖြစ်ကြရသည်။

နွားဘဝတုန်းက သူ့ကို ထိန်းကျောင်းခဲ့ရသော ဒေါ်တင်ရှိ (ဦးဘိုးရီ၏ သမီးကြီး)ကိုလည်း “နင်က ငါ့ကို ရိုက်ခဲ့တာတွေ ငါ မမေ့ပါဘူးဟယ်” ဟု ပြောရာ ဒေါ်တင်ရှိက “နင်က နွားဆိုတော့ ရိုက်မောင်းရတဲ့အခါလည်း ရှိတာပေါ့” ဟု ပြုံး၍ ဖြေရ၏။

နွားဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဘဝမခြားဘဲ လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာသဖြင့် အမူအကျင့် ဝါသနာစရိုက်တွေ ဆက်လက်၍ ပါလာတတ်ပုံမှာ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်ကလည်း ရှိခဲ့ဖူး၏။

နွားဘဝမှ လူ့ဘဝရောက်လာ၍ သာသနာတော်တွင်းသို့ ဝင်လာသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ညအခါတွင် နွားများကဲ့သို့ စားမြုံ့ပြန်နေတတ်၍ ရဟန်းများက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြရာတွင် “နွားဘဝမှ လာခဲ့သော ရဟန်းဖြစ်၍ အနာပတ္တိ အပြစ်မရှိ ခွင့်ပြုကြောင်း” ဝိနည်းပါဠိတော်၌ ပါရှိ၏။

ကပ္ပိယကြီး ငှက်ဖြစ်သွားပုံ

ဤအရှင် (ဦးဥတ္တမသာရ)၏ကျောင်း၌ ကပ္ပိယအဖြစ် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်သွားသော အဘိုးကြီးသည် အသက် ၈၅-နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်သွား၏။

ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ၂-နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဤအရှင်၏ ကျောင်းသင်္ခမ်းအနီး၌ ငှက်လေးဖြစ်၍ နေပုံကို သိသာထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရ၏။

ထိုငှက်ကလေးသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းပင် ဤအရှင်အား ရင်းနှီးချစ်ခင်လှသော အမူအရာဖြင့် အနီးသို့ လာရောက်ခစားပြတတ်လွန်းသဖြင့်

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၀

“နင် ကပ္ပိယကြီး မဟုတ်လား” ဟုမေးရာ ကျည်ကျည်ကျာကျာ အသံပြုသည်မှာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြောသကဲ့သို့ပင် ထင်မှတ်ရ၏။

နောင်အခါများတွင် “ကပ္ပိယကြီးရေ၊ လာဟေ့” ဟု ဘုန်းကြီးက အသံပြုလိုက်လျှင် တစ်နေရာရာမှ ပျံ၍ ရောက်လာတတ်သည်။

သူသည် ငှက်ကလေးအဖြစ် အကြိမ်ကြိမ် ပြောင်း၍ ဖြစ်နေရရာပုံမှာ သနားစရာ တွေ့မြင်ရ၏။ သူ၏ ထူးခြားချက်ကို တွေ့မြင်ရသော နေ့များတွင် မှတ်တမ်းရေးထားမိသည်။

ဘဝသံသရာ

ဆရာတော် အရှင်ဥတ္တမသာရသည် ဘဝအထွေထွေ ကူးပြောင်းပုံကို အထက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြသည့်အပြင် တရားဓမ္မ ဟောပြောရေးသားသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ဘဝသံသရာဟူသောစကားသည် ဘဝတွေအဆက်မပြတ် ရှည်လျားများပြားလှပုံကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သူမဆို သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ ရှည်လျားများပြားလှသော ဘဝ၊ ဘဝတွေကိုယ်စီ ကျင်လည်နေကြရခြင်းကို ‘ဘဝသံသရာ’ ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

“သူတို့လည်း ဘဝသံသရာထဲ မျောနေကြရတယ်၊ ငါလည်း ဘဝသံသရာထဲ မျောနေရသပဲ” ဟု အမြင်ရှင်းအောင် စိတ်က သိထားရမည်။ ယင်းသို့ တစ်ကြိမ်သိမြင်ပြီးလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာ သိမြင်နေအောင် ရှုကြည့်ဆင်ခြင်နေရမည်။ ဆင်ခြင်ပေးရမည်။ ရှုကြည့်ဖန်၊ ဆင်ခြင်ဖန်များ လာခဲ့သော် ကောင်းကျိုးရလာမည်။ ထူးသောအမြင် ပေါက်လာမည်။ မိမိကိုယ်တိုင် သံသရာ

ကန့်တော့ခြင်း

အင်္ဂလန်တွင် ရောက်နေသည်မှာ အနှစ်ငါးဆယ်ကျော်ကြာပြီဖြစ်၍ မြန်မာစကားများပင် မေ့နေပြီဟုဆိုသော မော်လမြိုင်သား အသက် ၇၀-ကျော်အဘိုးကြီး။ သူသည် များစွာ စိတ်ထိခိုက်တုန်လှုပ်ကာ မျက်ရည်အသွယ်သွယ် ကျဆင်းလျက် “ဒါ တို့မြန်မာယဉ်ကျေးမှုကွ” ဟု ထ၍ အော်လေတော့သည်။

သည်။ မောင်အငယ်၏အမည်မှာ ဦးရွှေငိုဖြစ်သည်။ ကိုစိန်တိုး နှစ်ခါလည်အရွယ်ခန့်တွင် ဦးရွှေငို အိမ်ကထွက်သွားသည်။

၁၂၁။ ဤ ကျင့်လည်နေရပုံကို သဘာဝကျကျ မြင်တတ်
လာမည်။ မြင်ဖန်များလာသောအခါ မိမိကိုယ်
တိုင် မျှောနေရသောဘဝသံသရာကို ငြီးငွေ့လာ
လိမ့်မည်။

ဘဝသံသရာကို ငြီးငွေ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်စန့်များ
လာခဲ့သော် ထွက်ရပ်ပေါက်တော့မည်မှတ်။

“အထ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ဒုက္ခေ၊ ဧသ မဂ္ဂေါ ဝိသုဒ္ဓိယာ” ဖြစ်လာတော့မည်။ ဘုရားဟော ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်တွင် အထ၊ ထိုသို့ သင်္ခါရတရားတို့သည် ဘာမျှ အမြဲမရှိကြဘူးဟူ၍ သိမြင်လာခဲ့သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဧသ-ဧသော၊ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည်။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်သော။ (တစ်နည်း)

ဖြောင့်မှန်သော။ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
အကျင့်တရားတည်း။”

ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ ပျောက်ပျက်ချုပ်ငြိမ်းသွား
နေကြသည်ချည်းပဲဟု ရှုကြည့်၍၊ သိမြင်၍
ငြီးငွေ့ခြင်းဖြစ်ရသကဲ့သို့ သံသရာ လည်နေကြ
ရသော ဘဝအထွေထွေကို ပိုကြည့်၍ သိမြင်၍
ငြီးငွေ့လာသောအခါ ဘဝအထွေထွေ ကျင်
လည်ရခြင်း၏ ဆင်းရဲကိုသိ၏။ သိ၍ ငြီးငွေ့ရွံ့
မုန်း၏။ ထိုအခါသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
လမ်းစပေါ်ခြင်းတည်း။ ဤကား ဘဝအထွေထွေ
ကို အဆုံးသတ်နိုင်သော လမ်းကောင်းတည်း။

ရန်အောင်

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ခဇ္ဇင်-ခုနစ်၊ သြဇာလ)

၆၁ * ခြောက်မင်္ဂလာ

ဦးရွှေငိုသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်မီက နိုင်ငံခြားကုန်သဘောတမ်းဖြင့် လိုက်ပါသွားသည်။ ဦးရွှေငိုသည် ကျောင်းပညာရှစ်တန်းဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူသည် စွန့်စားလုပ်ကိုင်လိုစိတ် ရှိသည်။ စကားအလွန်များသည်။ အင်္ဂလိပ်စကား၊ ကုလားစကားကို လည်လည်ပတ်ပတ် ပြောဆိုတတ်သည်။ အသားဖြူဖြူ နှာတံပေါ်၍ ဥရောပတိုက်သား မျက်နှာပေါက်ဆင်သည်။ သူသည် နိုင်ငံခြားသဘောသားများဖြင့် အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကာ တိတ်တဆိတ် နိုင်ငံခြားသဘောဖြင့် လိုက်ပါသွားခြင်းဖြစ်သည်။

စစ်မဖြစ်မီက ဂလပ်စဂို၊ လီဗာပူလ် စသောမြို့များမှ သူ့အစ်မထံသို့ စာရေးသည်။ စစ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင်မူ အဆက်အသွယ်မရှိတော့သဖြင့် ကွယ်လွန်ပြီဟု ယူဆကြရတော့သည်။

သို့သော် အချို့ဆွေမျိုးများက “ဒီကောင်သံယောဇဉ်ပြတ်တယ်။ တမင် အဆက်ဖြတ်နေတာ။ ရှိချင်ရှိဦးမယ်” ဟု ပြောကြသည်။

ကိုစိန်တိုးသည် သူ၏ဦးလေး ဦးရွှေငိုနှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ဤနည်း ကြားဖူးနားဝ ရှိနေပါသည်။

ကိုစိန်တိုးသည် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ စိုက်ပျိုးရေးဘွဲ့ ရသည်။ သူ၏ဦးလေးက ကိုစိန်တိုးအား တိုင်းပြည်ချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် မြှင့်တင်ပေးသည်။ ဥဇုကမ္ဘ နိဝါတ ပီယဝါစာ ဟူသော အကျင့်သုံးပါးကို ဖြည့်ဆည်းကျင့်ကြံ အားထုတ်စေသည်။

စိုက်ပျိုးရေးဘွဲ့ ရပြီးသောအခါ သက်ဆိုင်ရာဌာနအကြီးအကဲထံသို့ ပို့အပ်ပေးသည်။

ကိုစိန်တိုးသည် စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ “ပိုးမွှားဗေဒပညာ” အတွက် အင်္ဂလန်သို့ ပညာသင်စေလွှတ်ခံရသည်။

ဦးလေးရှာပုံတော်

ကိုစိန်တိုးသည် အင်္ဂလန်တွင် လိုအပ်သော ပညာရရှိစေရန် မပြတ်မလပ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သည်။

ဤသည့်ကြားမှ ဦးလေးရှာပုံတော်ဖွင့်ရသည်။ အဆက်အသွယ် ရှာသည်။ အင်္ဂလန်တစ်ကျွန်းလုံးတွင် မြန်မာလူမျိုးရှိကြသမျှ စာရင်းပြုစု၍ လိပ်စာများ စုဆောင်းသည်။ မိမိအားရက်တွင် ရှာပုံတော်ခရီးစဉ် သတ်မှတ်ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် သုံးနှစ်ကာလအတွင်း အင်္ဂလန်အနှံ့ ဦးလေးရှာပုံတော် ခရီးဆန်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ လိပ်စာအတိုင်း စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့ရာ အိမ်နံပါတ်၊ လမ်းနံပါတ်အမှန်တွေ့ရသည်။ ခရီးဦးကြိုသော အမျိုးသမီးကလေးအား “လိပ်စာပါပုဂ္ဂိုလ်သည် မြန်မာလူမျိုး ဖြစ်ပါသလား၊ မိမိမြန်မာပြည်ကဖြစ်ရာ တွေ့လိုကြောင်း” ပြောသည်။ အမျိုးသမီးကလေး ပြန်ဝင်သွားပြီးနောက် ဝင်ခွင့်ပြုသည်။ ချက်ချင်းပင် အသက်ခုနစ်ဆယ်ခန့် ခေါင်းဖြူ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က အိမ်ဝမှ ထွက်ပြီး ကြိုဆိုနေသည်။ ထိုစဉ်ပင် ကိုစိန်တိုးသည် သူ၏ဦးလေး မဟုတ်ကြောင်း သိရှိလိုက်ပါသည်။ အိမ်တွင်းဝင်၍ သူလာရသည့်အကြောင်း၊ သူသည် အားရက်တွင် ဦးလေးရှာနေကြောင်း ပြောပြသည်။ အဘိုးကြီးသည် ဇာတိ မော်လမြိုင်

ဘက်ကဖြစ်ပြီး အငြိမ်းစားဆရာဝန်ကြီးဟု ပြောသည်။ အသက် ၇၀-ကျော်လောက်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

သို့သော် သူသည် အင်္ဂလန်ရောက်နေသည်မှာ အနှစ်ငါးဆယ်ကျော်နေပြီဖြစ်၏။ အင်္ဂလန်သို့နှင့် အိမ်ထောင်ကျကာ သားသမီး မြေးများပင် ရရှိနေပြီ။ မြန်မာစကားများလည်း မေ့နေပြီ။ သူ့ကို အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြောပါရန် တောင်းပန်သည်။ မိနစ်လေးဆယ်ခန့် စကားပြောပြီးလျှင် ကိုစိန်တိုးက ပြန်ခွင့်ပြုပါဟု ခွင့်တောင်းပြီးလျှင် ကုလားထိုင်မှထ၍ ကြမ်းပြင်တွင်ထိုင်ကာ အဘိုးကြီးအား ရှိခိုးဦးချ ဂါရဝပြုသည်။ ကိုစိန်တိုးသည် ဦးချကန်တော့ရာမှ မော့ကြည့်လိုက်သောအခါ အဘိုးကြီးသည် တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြစ်ကာ မျက်ရည်အသွယ်သွယ် ကျဆင်းလျက် ရှိုက်ကြီးတင်ငိုယိုပါတော့သည်။ ယခင်က အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးနှင့် ကိုစိန်တိုးတို့နှစ်ဦးသာ ဧည့်ခန်းတွင်ရှိသည်။ အဘိုးကြီးငိုသံကြောင့် အိမ်တွင်းရှိ မိသားစုတစ်ပြုံကြီး ထွက်လာကာ အမျိုးသမီးများက အဘိုးကြီးအား တွဲမကြသည်။ ဘာဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း စိုးရိမ်တကြီး မေးကြ၏။

ကိုစိန်တိုးသည် ကြမ်းပြင်တွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက်ပင် အံ့အားသင့်ကာ အဘိုးကြီးနှင့် မိသားစုတို့ကို ကြည့်နေပါ၏။ မိသားစုစုံညီရှေ့တွင် အဘိုးကြီးက ကိုစိန်တိုးအား တစ်ကြိမ်လုပ်ပြပါဦးဟု တောင်းပန်၏။ ကိုစိန်တိုးသည် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့ပြရပြန်၏။

မြန်မာစကား မေ့နေပြီဟု ပြောခဲ့သော အဘိုးကြီး၏နှုတ်က “ဒါ တို့မြန်မာယဉ်ကျေးမှုကွ” ဟု ထ၍ အော်ဟစ်လေတော့သည်။

ကိုစိန်တိုးသည် အဘိုးကြီး၏ မိသားစုများအား သူလာရသည့် အကြောင်းအကျိုးမှစ၍ ရှင်းလင်းပြောဆိုနှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

ယဉ်ကျေးမှု ဘယ်ကရ

“ယဉ်ကျေးမှုအစ ဘာသာရေးက” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဘာသာရေးသည် ယဉ်ကျေးမှုကို ဖွံ့ဖြိုးစေသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုစကားအရ ဘာသာရေးသည် ယဉ်ကျေးမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။ ဘာသာမှပေးသော ယဉ်ကျေးမှုသာမရှိပါက ကမ္ဘာလူသားတို့သည် ပရမ်းပတာ ဆိုးသွမ်းပျက်စီး နစ်မွန်းကြပေလိမ့်မည်။ “ပါပသို့ရမတိ မနော” စကားအရ လူသတ္တဝါတို့၏ စိတ်အစဉ်သည် မကောင်းမှု၌သာလျှင် နှစ်ခြိုက်ပျော်ရွှင်ခြင်း ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ မကောင်းမှုဒုစရိုက်ကို ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်မှု မရှိပါက ဤကမ္ဘာကြီးသည် စောက်ထိုးမှောက်ခုံ ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်သွားမည်။ ကမ္ဘာဦးလူသား အရိုင်းအစိုင်းဘဝသို့ ပြန်လည်နိမ့်ကျသွားပေမည်။

ဘာသာယဉ်ကျေးမှုက ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲပေးသဖြင့် လူသားတို့သည် တိုးတက်သော အသိဉာဏ်များ ရရှိကြသည်။ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံပညာများ ပွင့်လင်း၍ ကမ္ဘာတိုးတက်မှုအဖုံဖုံတို့ကို ကြိုးပမ်းစွမ်းဆောင်နေကြရပေသည်။

ဘာသာယဉ်ကျေးမှုနှင့် ကင်းကွာပါက လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သမျှ ကောင်းရအကောင်းကျိုးအရာမထင်။ မကောင်းမှုဆိုးကျိုးများသာ ပေါ်ထွန်းစေပါမည်။

ဘာသာယဉ်ကျေးမှု၏ အခြေခံဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းတို့၏ လက်သုံးဖြစ်သော နိဝါတ၊ နိမာနဖြင့် ရှိခိုးဦးချ ဂါရဝပြုခြင်းသည် မြန်မာအ

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ပိုက်နာရောဂါ သက်သာစေသော

ဆေးရွှမ်းကောင်း

ဒေါက်တာဝေဝေမြင့်

ကျွန်မ ဆရာဝန်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ၁၀-နှစ်ကျော် ပေပြီ။ ဤဆေးနည်းဖြင့် မည်သည့်လူနာကိုမျှ မကုသခဲ့ဖူးပေ။

ကျွန်မထံတွင် ညီမလေးအရင်းကဲ့သို့ ချစ်ခင် ရသော လူနာတစ်ဦးရှိပါသည်။ သူ့တွင် ပိုက် အောင့်ရောဂါ (အစာအိမ်ရောဂါ) မှာ လွန်ခဲ့သည့် ၁၀-နှစ်ခန့်မှစ၍ စွဲကပ်နေခဲ့ပါသည်။ ခဏခဏ ပိုက်အောင့်တတ်သည်။ ခဏခဏ ဆေးရုံတင် ရသည်။ ဝေဒနာပြင်းထန်သည့်အချိန်တွင် အိပ်

ပျော်သွားစေရန်အတွက် နောက်ဆုံးပေါ် အင်္ဂလိပ် ဆေးမျိုးစုံ၊ အိပ်ဆေး၊ စိတ်ငြိမ်ဆေးမျိုးစုံကပင် သူ့ကို မှေးစက်အောင် မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။

သူ ပိုက်အောင့်သည့်အချိန်များတွင် ကျွန်မ သည် တတ်စွမ်းသမျှ ကြိုးစား၍ ကုသပေးပါ သည်။ အကောင်းဆုံးဆေးများကို ထိုးပေးပါ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မိုးစင်စင်လင်းသွားသည်။ တစ်မှေးမှ မမှေးလိုက်ရပါ။

၂။ အတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ စိတ်ဓာတ်ကို တုန်လှုပ် စေသည်မှာ အသေးအမွှား အညတရဖြစ်ရပ် သာဖြစ်သည်။ စွင်စစ်အားဖြင့် ကမ္ဘာကိုပင် တုန် လှုပ်စေနိုင်သော အံ့မခန်း အကျိုးဆက်များဖြစ် ပေါ်နိုင်ပါသည်။

မြန်မာတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ဘာသာ ယဉ်ကျေးမှု ခံယူချက် နိဝါတ၊ နိမာန လက်ကိုင် ပြုလျက် ရှိခိုးဦးချ ဂါရဝတရားကို မမေ့မလျော့ ကျင့်သုံးသဖြင့် နိုင်ငံခြားသားများ၏ လေးစားမှု ခံယူရရှိပုံကို ပူးတွဲတင်ပြပါသည်။

နိစ္စ၊ အမြဲ၊ ဂုဗ္ဗပစာယိနော၊ အသက်အားဖြင့် ကြီးသောသူ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုလေ့ရှိသော။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရှိခိုးခြင်းအလေ့ရှိသောသူအား။ အာယု စ၊

အသက်ရှည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊ ချမ်း သာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကောင်းကျိုးတရားတို့သည်။ ဝဗုန္တိ၊ ပွားများကုန် ၏။

အမိအဖတိုင်းက သားသမီးများအား ရှိခိုး ဦးချ ဂါရဝပြုမှုကို လေ့ကျင့်သွန်သင်ကြပါကုန်။

(ကွယ်လွန်သူ တူသားကလေး ဦးစိန်တိုး၊ ဒု-အထွေထွေ မန်နေဂျာ၊ ရေဆင်းတက္ကသိုလ်အား ရည်မှန်းပါသည်။)

ပန်းတောင်း ဧမောင်

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)

တစ်နေ့တွင် သူက ကျွန်မကို ပြောလာပါသည်။ စာတစ်ပုဒ်ဖတ်ရကြောင်း၊ ၎င်းစာထဲ၌ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတွင် ခင်ပွန်းသည်မှာ အမဲသားအလွန်ကြိုက်ကြောင်း၊ ဇနီးသည်က ဘုရားတရားအလွန်ကြည်ညိုပြီး သားကြီးငါးကြီးမစား။ ခင်ပွန်းသည်အား မည်သို့မျှ ပြော၍မရသဖြင့် အမဲသားဟင်းကို ချက်ကျွေးရကြောင်း၊ တစ်နေ့တွင် ခင်ပွန်းသည်သည် အမဲသားဟင်းကို အားပါးတရစားပြီးနောက် ညဘက်တွင် မရွှေနိုင်၊ မကယ်နိုင် ဗိုက်အောင့်သည့် ဝေဒနာ ခံစားရကြောင်း၊ ထိုအခါ ဇနီးသည်က ငါးပါးသီလခံယူပြီး နောက်တွင် အမဲသားမစားတော့ရန် ခင်ပွန်းသည်ထံမှ ကတိတောင်းလျက် ဗိုက်ပေါ်တွင် လက်တင်ပြီးလျှင် ‘ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်’ ရွတ်ပေးကြောင်း၊ မကြာမီ ခင်ပွန်းသည် ညည်းညူနေရာမှ တဖြည်းဖြည်း အသံလျော့သွားပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကို စိတ်ဝင်စားကာ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် (ပါဠိ၊ မြန်မာ)ကို ရှာဖွေဖတ်ရှုပြီး ကျက်မှတ်ရပါတော့သည်။ ပြီးလျှင် နားကြပ်နှင့် ဆေးထိုးအပ်ကို ဘေးချပြီး အဆိုပါ ညီမကဲ့သို့ ချစ်ခင်ရသော လူနာ ဗိုက်အောင့်သည့်အခါ သူ့ဗိုက်ပေါ်တွင် လက်တင်၍ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ရွတ်ပေးပါသည်။ ဤတွင် အိပ်ဆေးများဖြင့် အိပ်ပျော်ရန် မစွမ်းနိုင်သော သူ့ဗိုက်အောင့်ရောဂါမှာ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို သုံးလေးခေါက်ရွတ်လိုက်သည်နှင့် အိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။ ကျွန်မလည်း ကျွန်မ၏ ဆေးစွမ်းကောင်းအတွက် ဝီတိဖြစ်ရပါသည်။ ကျွန်မသည် ဆေးခန်းထိုင်သည့်အခါတွင် လူနာကြည့်နေသည့် တစ်ချိန်လုံး မေတ္တာသုတ်ကိုလည်း အမြဲလိုလို စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဆိုနေလေ့ရှိပါသည်။ တန်ဖိုးမပြတ်

နိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိသည်ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသည်။

ဗိုက်နာသက်သာစေသည့် ထူးခြားသော ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်သည် အခြားရောဂါများကိုလည်း သက်သာစေခြင်း၊ ပျောက်ကင်းစေခြင်း အကျိုးထူးများနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ပရိတ်ကြီးစာအုပ်များတွင် ရှာဖွေဖတ်ရှု ကျက်မှတ်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာပြန်အနက်ကိုသိမှ ပို၍ အကျိုးသက်ရောက်နိုင်သဖြင့် မြန်မာပြန်အနက်ကိုလည်း ဖတ်ရှုမှတ်သားသင့်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အပိုဒ် (၁၀)တွင် -
 ‘သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
 တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော၊
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊

သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ” ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။

မြန်မာပြန်အနက်မှာ “တစ်ရံရောအခါ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း အနာရောဂါ ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်ခံရသဖြင့် အရှင်စုန္ဒမထေရ်အား ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂတရားတော်မြတ်ကိုသာလျှင် နှိုးဆော်စွာရွတ်ဆိုစေ၍ နာတော်မူသည်ရှိသော် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်တော်မူသောကြောင့် ထိုခဏမှာပင် အနာရောဂါမှ ထမြောက်ကင်းကွာချမ်းသာတော်မူလေ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်း ဆင်းရဲလွတ်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာစကားလည်း ပါရှိသော တရားတော်သုတ်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ဒိဌအကျိုးကျေးဇူး ခံစားနိုင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ဖြင့်ယှဉ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဒေါက်တာဝေဝေမြင့်

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ)

မြတ်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ

မင်းစောထက်

မဟာလောကမာရဇိန်ကျောက်စာ
ကမ္ဘာရှေးဟောင်း
အမွေအနှစ်စာရင်းဝင်ပြီ

ကမ္ဘာအကြီးဆုံးစာအုပ်အဖြစ် လူသိများ
ထင်ရှားသည့် မဟာလောကမာရဇိန် သို့မဟုတ်

ကုသိုလ်တော်ဘုရားကျောက်စာများကို ကမ္ဘာ
ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်အဖြစ် ကုလသမဂ္ဂပညာ
ရေးသိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့ (ယူနက်စကို)က
သတ်မှတ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

အဆိုပါကျောက်စာများတွင် ကျောက်စာ
ချပ်ပေါင်း ၇၂၉-ချပ်ရှိပြီး ဗုဒ္ဓပိဋကတ်တော်များ

ကမ္ဘာရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်စာရင်းဝင် မဟာလောကမာရဇိန်ကျောက်စာ

ကို ကျောက်ထက်အကွာရာတင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကျောက်စာများကို ဝဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းကြီးက စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကျောက်စာများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအကြား လူသိများထင်ရှားသည့် ကျောက်စာများပင် ဖြစ်သည်။

ယင်း မဟာလောကမာရဇိန်ကျောက်စာများကို ယူနက်စကိုအဖွဲ့ကြီးက နိုင်ငံပေါင်း ၅၄-နိုင်ငံမှ ကမ္ဘာ့ရွေးဟောင်းအမွေအနှစ်အဖြစ် လျှောက်ထားမှုပေါင်း ၈၄-ခုအနက်မှ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၂၃-၆-၂၀၁၃)
* * *

အံ့ဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှု

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပါရီမြို့မှ မဒမ်ယူဂျိုဂွေးရီရေး (၁၉၀၃-ခုနှစ်)သည် မီးဖိုချောင်တွင် အလုပ်လုပ်နေစဉ် သူဝတ်ထားသောလက်စွပ် ကျပျောက်သွားသည်။ ထို့နောက် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သူသည် ဈေးမှ ငါးတစ်ကောင်ဝယ်ခဲ့သည်။ ထိုငါးကို ချက်ပြုတ်ရန် လှီးဖြတ်နေစဉ် ငါး၏ ဝမ်းထဲ၌ မမျှော်လင့်ဘဲ သူပျောက်ဆုံးသွားသော လက်စွပ်ကို ပြန်လည်တွေ့ရှိရသည်။

ဖြစ်ရပ်မှန်မှာ ယခင်က သူသည် မီးဖိုချောင်အတွင်း၌ လက်ဆေးကြောနေစဉ် လက်စွပ်သည် ကျွတ်ကာ ရေပိုက်မှတစ်ဆင့် မြစ်ထဲသို့

ရောက်သွားသည်။ ထိုလက်စွပ်ကို ငါးတစ်ကောင်က မျိုချလိုက်သည်။ ထိုမျိုချသောငါးကို တံငါသည်က ဖမ်းမိပြီး ဈေးတွင် ရောင်းချခဲ့သည်။ ထိုငါးကို သူက ဝယ်ဖြစ်သွားပြီး ထိုငါးဝမ်းမှ လက်စွပ်ကို ပြန်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာတွင် အံ့ဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှုဟူ၍ မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြကြသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe It or Not.

* * *

ဒဏ်ရာရသော မိကျောင်းကြီးကို ကြိုးဖြင့်တုပ်၍
ခေါ်ဆောင်လာစဉ်။

[ခက်ခက်ခဲခဲ အသက်ကယ်သူများ]

ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ပဲလ်ရီလိတ်ဒေသရှိ မွေးမြူရေး
ခြံတစ်ခုအတွင်း၌ မိကျောင်းနှစ်ကောင်သည်
တစ်ကောင်ကိုတစ်ကောင် ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ကြ
သည်။ တစ်ကောင်မှာ အနိုင်ရရှိပြီး ကျန်တစ်
ကောင်မှာ မေးရိုးတွင် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရရှိ၍
သေလုမြောပါးဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် အမျိုးသမီး
တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန် ဗီးထရပ်က ခက်ခဲစွာဖြင့်
မိကျောင်းကြီး၏ ဒဏ်ရာကို အသက်စွန့်၍ ခွဲစိတ်
ကုသရာ ကောင်းစွာအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ပုံတွင် ဒဏ်ရာရသော မိကျောင်းကြီးကို ကြိုး
တုပ်ယူလာပုံနှင့် မိကျောင်းကြီး၏ ပါးစပ်အတွင်း
သို့ ဆရာဝန်ကို ရန်မပြုနိုင်ရန် သစ်သားချောင်း
ကြီးထည့်သွင်း၍ ခွဲစိတ်ကုသနေပုံကို မြင်နိုင်
သည်။ မိကျောင်းကြီး၏ မေးရိုးမှာ အလျား ၁၂-
ပေရှိသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe It or Not (2009)

* * *

မိကျောင်းကြီး၏ ပါးစပ်အတွင်း သစ်သားချောင်းကြီး ထည့်သွင်း၍ ခွဲစိတ်ကုသနေစဉ်။

ဗုဒ္ဓဂယာ၌ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပွား

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာရှိ မဟာဗောဓိဘုရားကျောင်းအတွင်း ဗုံးပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နေရာကို တွေ့ရစဉ်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗုဒ္ဓဂယာ၌ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၇-ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းက ဗုံးပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပွားသည်။ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် ရဟန်းသံဃာတော် နှစ်ပါးနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး ဒဏ်ရာများရရှိခဲ့သည်။

ထိုနေ့ နံနက် ၅-နာရီခွဲခန့်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အထွတ်အမြတ်ထားရာ မဟာဗောဓိစေတီတော်ဝင်းအတွင်းရှိ မဟာဗောဓိညောင်ပင်အောက်တွင် ဗုဒ္ဓတစ်လုံး၊ ရတနာယရသတ္တာဟတွင် ဗုံးတစ်လုံး၊ အနိမိသ သတ္တာဟတွင် ဗုံးတစ်လုံး ပေါက်ကွဲခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဂျပန်ဘုရားကြီး ကမာကူရဆင်းတုတော်ကြီးအနီးတွင် ဗုံးတစ်လုံး၊ တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် ဗုံးနှစ်လုံး၊ စုစုပေါင်း ဗုံး ၇-လုံးပေါက်ကွဲခဲ့သည်။ ကမာကူရဆင်းတုတော်အနီးတွင် မပေါက်ကွဲသည့် အခြားဗုံးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိရကြောင်းလည်း သိရသည်။

ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မဟာဗောဓိညောင်ပင်အောက်တွင် ပဌာန်းရွတ်ဆိုနေသည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံရောက် မြန်မာစာသင်သားရဟန်းတော် ဦးဝိလာသဂ္ဂလင်္ကာရ (သက်တော် ၂၇-နှစ်၊ ဝါတော် ၇-ဝါ)၏ ညာလက်မောင်းနှင့် မျက်နှာတို့တွင် ဗုံးစထိမှန်၍ ဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အသက်အန္တရာယ် မစိုးရိမ်ရပေ။ ဦးဝိလာသဂ္ဂလင်္ကာရသည် ပါရဂူဘွဲ့အတွက် စာတမ်းပြုစုနေသည့် ရဟန်းတော်ဖြစ်သည်။

ဗုံးစထိမှန်၍ ဒဏ်ရာရရှိသူများထဲတွင် တိဗက်အမျိုးသားတစ်ဦးလည်း ပါဝင်သည်။ ဒဏ်ရာရရှိသူများအား ဗုဒ္ဓဂယာဆေးရုံမှတစ်ဆင့် ပတ္တနားဆေးရုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ကုသပေးလျက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

ယခုကာလသည် ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူးရာသီမဟုတ်သေးပေ။ နှစ်စဉ် စက်တင်ဘာလမှ ဧပြီလအတွင်းသာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဘုရားဖူးများ ဗုဒ္ဓ

ဝယာသို့ သွားရောက်ကြကြောင်း၊ ယခုအချိန်
တွင် မိမိတို့အစီအစဉ်ဖြင့်သာ ဗုဒ္ဓဝယာသို့ သွား
ရောက်ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ

(၈-၇-၂၀၁၃/၉-၇-၂၀၁၃)

* * *

ရာကျော်အဘိုးအိုနှင့်

ဒိုးပစ်အားကစား

ကနေဒါနိုင်ငံမှ အသက်ရာကျော်ရှိသူ စတီး
ဖင်ဂစ်တစ်သည် ယနေ့တိုင် ကားလင်း(Curling)
အားကစားနည်းကို ကစားဆဲဖြစ်သည်။ ကား

လင်း ကစားနည်းဆိုသည်မှာ ရေခဲပြင်ပေါ်တွင်
ကျောက်ပြားဝိုင်း ဒိုးပစ်ကစားနည်းဖြစ်သည်။

အဘိုးအို စတီးဖင်ဂစ်တစ်သည် ၁၉၁၀-
ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇-ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်
ရာ ယခုအခါ အသက် ၁၀၃-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။
သူသည် ထိုကစားနည်းကို အသက် ၄၃-နှစ်အရွယ်
မှစ၍ အမြဲမပြတ် ကစားလာသည်မှာ ယနေ့
တိုင်ဖြစ်သည်။

အကိုး ။ ။ Guinness World Records (2012)

* * *

ယနေ့တိုင် ရေခဲပြင်ကျောက်ပြားဝိုင်း ဒိုးပစ်ကစားနေသော အဘိုးအို စတီးဖင်ဂစ်တစ်

ပခင်၏မေတ္တာ

စကော့တလန်ဘုရင် တက်ယမြောက်ရောဘတ် (၁၃၄၀-၁၄၃၆)လက်ထက်တွင် အင်္ဂလန်ပြည်နှင့် စကော့တလန်ပြည်တို့ စစ်ဖြစ်ကြသည်။ ဘုရင်ရောဘတ်၏သားသည် စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်နေရာမှ အင်္ဂလိပ်တို့၏ သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်ရောဘတ်သည် သားအတွက် စိတ်ထိခိုက်ကာ ထမင်းမစား၊ ရေမသောက်ဘဲ

နေသွားရာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားရှာသည်။ မကွယ်လွန်မီ သူသည် သက်ဆိုင်ရာတို့အား သူ၏အုတ်ဂူတွင် စာတန်းတစ်ခု ရေးထိုးပေးရန် မှာကြားခဲ့သည်။ သူ၏မှာကြားချက်အရ သက်ဆိုင်ရာတို့ကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ရေးထိုးပေးခဲ့သည်။

“ဤနေရာ၌ စကော့တလန်ပြည်တွင် အဆိုးရွားဆုံးနှင့် စိတ်မချမ်းသာဆုံးဘုရင် သေဆုံးလေ့ျောင်းလျက်ရှိသည်။”

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe It or Not.

* * *

ဆိုးဂူလမ်လိုက်ဂူအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရှုပ်ပွားဆင်းတုတော်

ဆိုးဂူလမ်လိုက်ဂူကြီးအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရှုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ

တောင်ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံတွင် တိုဟန်တောင်သည် ထင်ရှားသည်။ ယင်းသည် ၁၈၅၃-ပေအမြင့်ရှိသည်။ ထိုတောင်ထိပ်တွင် ဆိုးဂူလမ်အမည်ရှိ လိုက်ဂူကြီးရှိသည်။

ထိုလိုက်ဂူကြီးထဲတွင် ကျောက်နံရံကို ထွင်းထုထားသော တင်ပလ္လင်ခွေထိုင်တော်မူဟန် ဗုဒ္ဓရှုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ ရှိသည်။ ထို့ပြင် အခြားရှုပ်တုများလည်း ရှိသည်။ ကျောက်နံရံကို ထွင်းထုထားသော ဗုဒ္ဓရှုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကို ပူးတွဲဖော်ပြပါအတိုင်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

အကိုး ■ ■ Wonders Of Our Asia (1984)

မင်းဇောထက်

၇၁ * မြတ်မင်္ဂလာ

**ပေါက်မြို့နယ်၊ သရက်လေးပင်ကျေးရွာ
လျှပ်စစ်မီးအလှူ**

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပခုက္ကူခရိုင်၊ ပေါက်မြို့နယ်၊ သပုတ်စု အုပ်စု၊ သရက်လေးပင်ကျေးရွာလေးသည် အိမ်ခြေ ၆၀-ကျော်မျှရှိသည်။ ၁၇-၈-၂၀၁၂-နေ့တွင် ထိုရွာလေး၌ လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင်တို့ဖြင့် အလင်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီ။ လျှပ်စစ်မီးအလှူရှင်မှာ သရက်လေးပင်ရွာဇာတိ၊ ပခုက္ကူမြို့ရောက် (ဦးရွှေဂုဏ်+ဒေါ်ကြည်) (အောင်သပြေပွဲရုံ)တို့၏သား၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ အုန်းချောကျေးရွာနေ ဦးအောင်မြင့်ထွေး+ဒေါ်ချစ်၊ သမီး မမေမြင့်မိုရ် မိသားစုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးအောင်မြင့်ထွေး+ဒေါ်ချစ် မိသားစုတို့သည် မိမိတို့၏ မိခင်၊ ဖခင်တို့၏ရွာတွင် မီးအလင်းရောင် လှူဒါန်းနိုင်ရေးအတွက် ချွေတာစုဆောင်းကာ ဝယ်ယူလှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်းမှုကို သရက်လေးပင်ကျေးရွာတစ်ရွာလုံးမှ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်ကြ၍ ကြားသိရသူအပေါင်းကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ပေးပို့သူ-သောင်းလှ(ပေါက်/မြေ)

ကန့်ဘလူမြို့

ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်း

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ကန့်ဘလူမြို့တွင် 'မြတ်ဗုဒ္ဓရောင်ခြည်' သာသနာ့အကျိုးတော်ဆောင်အသင်းက ကြီးမှူး၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းကို မဟာရွှေစည်ကြီးမိမိမာန်တွင် ၁-၃-၂၀၁၃ နေ့၌ စတင်ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

'မြတ်ဗုဒ္ဓရောင်ခြည်' အသင်းသည် မန္တလေးမြို့၊ ရေတံခွန်တောင် သစ္စာဝေဒဂူ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ မဂ္ဂင်ဓမ္မရိပ်သာမှ ဆရာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ၁-၃-၂၀၁၃ နေ့မှ ၁၀-၃-၂၀၁၃-နေ့ထိ ၁၀-ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သင်တန်းသား ၁၈၀၀-ကျော် တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ - နေနိုင် (ကန့်ဘလူ)

ရန်ကုန်မြို့

မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ် ရွှေရတု

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ နတ်မောက်လမ်းရှိ မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်၏ နှစ် ၅၀-ပြည့် ရွှေရတုသဘင်အခမ်းအနားကို ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၅-၁၆-၁၇-နေ့များတွင် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

၂၉-၁၀-၂၀၁၂ နေ့တွင် မိုးကုတ်မြို့မှ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ မီးမခသော မျက်လုံးတော်၊ ဓာတ်တော်ဓမ္မတော်များကို အဖွဲ့ချုပ်သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ပါသည်။ ၃-၁၁-၂၀၁၂-နေ့တွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ခန္ဓာဝန်ချ ဉာဏ်တော်ပူဇော်ပွဲနှင့် ဘုံကထိန်ပွဲတော်ကျင်းပပြီး ကမ္မည်းကျောက်စာမော်ကွန်း စိုက်ထူဖွင့်လှစ်ပါသည်။

၁၅-၁၁-၂၀၁၂-နေ့တွင် နှစ် ၅၀-ပြည့် ရွှေရတုသဘင်အခမ်းအနားနှင့် ဆဌမအကြိမ် ဓမ္မသဘင်အစည်းအဝေးများ ကျင်းပပါသည်။ ၁၇-၁၁-၂၀၁၂-နေ့တွင် နှစ် ၅၀-ပြည့် ရွှေရတုသဘင်အောင်ပွဲ ကျင်းပခြင်းနှင့် ဆွမ်းဆန်စိမ်းများ လောင်းလှူခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ - ရာဇာဝင်း (သင်းမာ)

**ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ထန်းကုန်းကျေးရွာ
လူငယ်အားမာန် ပရဟိတအဖွဲ့**

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက်ပိုင်း)၊ ထန်းကုန်းကျေးရွာ၌ ကိုရဲလင်းထွန်းဦးဆောင်သော လူငယ်အားမာန် ပရဟိတအဖွဲ့ဝင်အသင်းသား၊ အသင်းသူ ၅၈-ဦးတို့သည် ၁၇-၃-၂၀၁၃-နေ့၊ နံနက် ၉-နာရီက ရွှေတောင်မြို့၊ ရွှေနတ်တောင်ဘုရား ရင်ပြင်နှင့် စောင်းတန်းလေးသွယ်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ဘုရားတောင်တော်ခြေရင်းရှိ ချုံနွယ်များအား ရှင်းလင်းခြင်း၊ စေတီတော်ဝန်းကျင်ရှိ ရေတွင်းအချို့ကို ရေတွင်းဆယ်ခြင်း စသော လုပ်အားဒါနအလှူကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါသည်။ လုပ်အားပေးအဖွဲ့ဝင်များကို ရွှေနတ်တောင်စေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားဂေါပကအဖွဲ့နှင့် ပိန္နဲကုန်းကျောင်းဆရာတော်တို့က ကြွေးမွေးဧည့်ခံခဲ့ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ - မချိုးဖြူ (ရွှေတောင်)

ကောလင်းမြို့၊

အောင်ချမ်းသာဓာတ်ပေါင်းစု ရွှေစေတီ ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကောလင်းမြို့နယ် သရက်ခုံအုပ်စု၊ အင်ကြောစဉ်-ညောင်ပင်သာကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ထားကိုးကွယ်လျက်ရှိသော အောင်ချမ်းသာဓာတ်ပေါင်းစု ဆုတောင်းပြည့်ရွှေစေတီတော်မြတ်၏ ၁၂-ကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်တော်နှင့် ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူပွဲကို ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၀၊ ၁၁-နေ့များတွင် ကျင်းပပါသည်။ ကောလင်းမြို့နယ်၊ မင်းကုန်းကျေးရွာ၊ သာသနမဂ္ဂကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဩဘာသက အဝေရာဓမ္မာရုံကြီးတွင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားမြတ်ကို ဟောကြားတော်မူပြီး ညပိုင်းတွင် မန္တလေးမြို့၊ ကြယ်စင်လင်းဇာတ်ပွဲဖြင့် ဧည့်ခံကြောင်း သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ - ကိုကိုညိမ်း (ကောလင်း)

ပုဂံလောကနန္ဒာ စွယ်တော်ရှင်စေတီ

ရွှေသင်္ကန်းအလှူတော်

ပုဂံရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ၊ သီရိပစ္စယာအရပ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသော လောကနန္ဒာ စွယ်တော်ရှင်စွယ်တော်မြတ်စေတီတော်ကြီးအား လုံးတော်ပြည့် ရွှေ

လောကနန္ဒာ စွယ်တော်ရှင်စေတီတော်

သင်္ကန်းအသစ် ပြန်လည်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။ နှစ်လက်မပတ်လည် အရွက် ၁၀၀-ပါ ရွှေဆိုင်း ၇၇၇၀-ကပ်လှူပူဇော်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ပါဝင်လှူဒါန်းလိုပါက ရွှေဆိုင်း (အရွက် ၁၀၀)ပါ တစ်ဆိုင်းလျှင် ၃၅၀၀/-ဖြင့် လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပေးပို့သူ - သန်းဝင်းရှိန်

မိတ္ထီလာမြို့ ဘိုးဘွားရိပ်သာ

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက်

ငွေပဒေသာပင်စိုက်ထူလှူဒါန်းပွဲ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ မေလ ၂၄-ရက်နေ့ နံနက် ၇-နာရီအချိန်တွင် မိတ္ထီလာမြို့ ဘိုးဘွားရိပ်သာဓမ္မာရုံကြီး၌ လစဉ်ကြွေးအလှူရှင်များ၏ ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် ငွေပဒေသာပင်သိန်း ၃၀-လှူဒါန်းပွဲ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ - ထိလာဘသီး

မြတ်မင်္ဂလာ စာအုပ်စင်

ခုနစ်ဆူဗုဒ္ဓဝင် ဝဏ္ဏသိရီ

ဗုဒ္ဓ၏ လောကကြွေးမုံ၊ ညီတော်အာနန္ဒာ၏ တစ်သက်တာမှတ်တမ်း (ငါးတွဲ)၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏သားတော် ရာဟုလာ၊ ထေရီထေရာ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ စသော ဘာသာရေးစာအုပ်ကောင်းများကို ပြုစုခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓစာပေ စာရေးဆရာကြီး ဝဏ္ဏသိရီ၏ စာအုပ်သစ်ဖြစ်သည်။ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၊ သီဝီမြတ်စွာဘုရား၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား၊ ကကုသန္ဓမြတ်စွာဘုရား၊ ကောဏာဂမနမြတ်စွာဘုရား၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားတို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်များကို ပြုစုတင်ပြထားသော ဘာသာရေးစာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်ကို ပြုစုရာတွင် ဘုရားရှင်ခုနစ်ဆူတို့နှင့်ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာအချက်အလက်များ ပြည့်စုံစွာပါရှိနေသော မဟာပဒါနသုတ္တန်ပါဠိတော်၊ ထိုပါဠိတော်၏ အဖွင့်အဌကထာ၊ ထိုအဌကထာကိုပင် ထပ်ဆင့်ဖွင့်ဆိုသောဋီကာ၊ ဤအဆင့်သုံးဆင့်သော ပိဋကတ်ကျမ်းကြီးများထဲမှ အကြောင်းအရာအချက်အလက်များကို လက်လှမ်းမီသမျှ ထုတ်ယူ၍ ပြုစုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စကားဦးတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဘုရားခုနစ်ဆူဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာတို့ကို ဖတ်ရှုကြည်ညိုကာ မနောကံဖြင့် ပူဇော်ရုံမျှမက ဝစီကံမြောက်၊ ကာယကံမြောက် ပူဇော်လိုသူတို့အတွက် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩကာသခုနစ်ဆူဘုရားရှိခိုးကြီး၊ ခုနစ်ဆူ

အန္တရာယ်ကင်း အကျဉ်းချုပ်ပါဠိနိဿယ၊ ခုနစ်ဆူအန္တရာယ်ကင်းစက် အကျယ်ပါဠိ နိဿယများနှင့် တကွ ကျေးဇူးရှင် သပြေကန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အာဇာနည်ယပရိတ်တော်လာ ဂါထာခြောက်ပုဒ်တို့၏နိဿယတို့ကိုလည်း ပြည့်စုံစွာဖော်ပြပါရှိသည်။

“ယခင် ကမ္ဘာဟောင်းပျက်စီးသွားပြီးနောက် ယခုလက်ရှိကမ္ဘာ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ရန် အချိန်တန်သောအခါ ကမ္ဘာပြုမိုးကြီး ရွာချ၏။ တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်စွာရွာချနေသောမိုးကြီးကြောင့် ယခင် ကမ္ဘာပျက်စဉ်တုန်းက အတူလိုက်၍ မပျက်စီးဘဲ ကျန်နေသည့် ဗြဟ္မာ့ဘုံထိအောင် တစ်ခဲနက် ရေပြင်ကြီး ဖုံးလွှမ်းသွား၏။ ထို့နောက် ထိုရေပြင်ကြီး တစ်စတစ်စ ခြောက်ခန်းလာသောအခါ ကမ္ဘာပျက်တုန်းက ပါသွားသည့် ဗြဟ္မာ့ဘုံများနှင့် နတ်ဘုံများ ပေါ်ပေါက်လာကြလေ၏။

ထို့နောက် ရေပြင်ကြီး ဆက်လက်လျှောကျလာ၍ လူ့ဘုံလောက တည်ရာဌာနသို့ ရောက်သောအခါ ရေစစ်ထဲကရေကို လေပေါက်မှပိတ်၍ ချုပ်ထားလိုက်ဘိသကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ လျှောကျတော့ဘဲ ရပ်တန့်နေ၏။ ထိုရေပြင်ကြီးပေါ်မှာပင် ဤကမ္ဘာမြေကြီး ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာ၏။”

(စာမည်း) (စာ-၈၇)

- စာမူခွင့်ပြုချက် - ၆၀၀၁၄၄၀၃၁၁
- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ခင်မာချို (ပန်းဝေစေစာပေ)
- ၃၆၀၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်။
- ဖြန့်ချိရေး - အလင်းသစ်စာပေ၊ အခန်း-၄၀၄၊
- တိုက်-၆၊ ညောင်တန်းအိမ်ရာ၊
- ဖုန်း - ၂၀၄၀၉၇ (လှိုင်းခွေ ၂၅၄)၊
- ၀၉ ၈၇၀၃၈၄၈

ဦးမင်္ဂလာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် သတင်းလွှာ

ရွှေတိဂုံအရက်ဆွမ်းတော်ပွဲအလှူ

(ယခင်လမှအသက်)

(၆) ဝမ်းစဗိုးဆန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ၃၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်တင်မေစိုး၊ ၃၀၀၀/-၊ (၈) ဦးနေလင်း+ဒေါ်ခင်ဆွေဝင်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) မလင်နွယ်နွယ်ဝင်း၊ မမေဖူး၊ မသဲဆု ညီအစ်မတစ်စု၊ ၇၅၀၀/-၊ (၁၀) ဦးတင်ဦး+ဒေါ်ကောက်၊ ဦးထွန်းကြယ်မင်း+ဒေါ်မြင့်မြင့်အေး၊ ဦးထွန်းထွန်းလင်း+ဒေါ်စန္ဒာဝင်း၊ မောင်ရဲထွဋ်ကျော်၊ မောင်ကျော်ခန့်ဇော်၊ မြင်တော်သာကျန်းမာရေး မိသားစု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၁၁) အမျိုးသမီး ကောင်းမှု၊ ၁၄၀၀၀/-၊

ဝိပဿနာတရားစခန်းအလှူ

(၁) မိခင်ကြီး ဒေါ်သောင်းရွှေနှင့် သား ကိုလှဝင်းအား ရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊

မေတ္တာပွားအလှူ

(၁) ဦးတင်မိုး+ဒေါ်ရင်မြ မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) (၇၆၆၊ ၇၆၇၊ ၇၆၈၊ ၇၆၉)ကြိမ်မြောက်များ မေတ္တာကျင့်စဉ်အလှူ၊ ၆၂၅၀၀/-၊ (၃) (ဦးဇော်ဝင်း) ၆-နှစ်ပြည့်အား ရည်စူး၍ ဒေါ်အေးအေးမူ၊ သား-ဝေယံထက်၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၄) ဦးဟိန်ဝင်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅) ဒေါ်ခင်အေးမြင့်၊ သမီး-ဒေါက်တာယုမွန်မြင့်၊ ပန်းဘဲတန်း၊ ၂၂၀၀၀/-၊

သွေးလှူဒါန်းပွဲအလှူ

(၁) ဒေါ်ရီရီမာ၊ မနန္ဒာဝင်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) ဦးမြင့် (ဓာတုဗေဒ)၊ တာမွေ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃) ကိုနောင်နောင်အောင် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) ဒေါ်နီနီခိုင် (လက်ထောက်ကထိက၊ ဓာတုဗေဒဌာန)၊ တပ်မတော်ဆေးတက္ကသိုလ်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅) ဦးသိန်းမောင်+ဒေါ်ပါးပါး၊ စန္ဒီ

ပရဆေး မိသားစု၊ ကုန်ဈေးတန်းလမ်း၊ ၄၀၀၀၀/-၊ (၆) ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၇) ဦးခင်မောင်ဝင်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၈) ဒေါ်ခင်နွဲ့ရီအား ရည်စူး၍ ဒေါ်ကြည်ကြည်သန်း မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၉) ဦးဟိန်ဝင်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၀) အမျိုးသားသွေးဌာန၊ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၁၁) ဦးစိုးတင်+ဒေါ်ခင်ခင်ဆင့် မိသားစု၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ကိုဝင်းဦး+မနှင်းဝေဖြိုး၊ သမီး-မပြည့်စူးချယ် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၃) ဦးမောင်မောင်မြင့်+ဒေါ်ခင်စောဦး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၄) မောင်မြတ်ကို မိသားစု၊ စမ်းချောင်း၊ ၅၀၀၀/-၊

ရွှေရတု ၃-ထပ်ဆောင်အလှူ

(၁) ဦးဟိန်ဝင်း မိသားစု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၂) မမြတ်နိုးဝသန် (၂)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့အလှူ၊ ၁၅၀၀၀/-၊

ဘက်စုံအလှူ

(၁) ဦးသန်းထွန်း+ဒေါ်ခင်လေးငယ်၊ သမီး-မခင်ခင်ကြီး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဦးတင်အောင်+ဒေါ်တင်မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၂၀၀၀/-၊ (၃) ဦးမြသိန်း+ဒေါ်အုန်းကြည်၊ သမီး-မလှမျိုးမြတ် မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄) (ဦးလှထွန်း)+ဒေါ်အုန်းရီ မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅) ကိုကျော်နိုင်+မစိန်စိန်လှ၊ သား-ရဲကိုကို မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၆) မမာလာချို၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားလမ်း၊ ၅၀၀၀/-၊

အလှူငွေနှင့်စာများကို အောက်ပါလိပ်စာဖြင့်သာ ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးအောင်မွန် CJ-၁၂၈၄၁၄

ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်

ဖုန်း-၃၀၀၅၅၀

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၏ ၆-၄-၁၃ နေ့မှ ၁၂-၅-၁၃ နေ့အထိ လှူဒါန်းမှုများ စုစုပေါင်း ၁၇၅၀၀၀/-
၁။ မြတ်ရတနာပရိယတ္တိစာသင်တိုက် (ဘ-က)၊

ရွှေဝီနိုင်ညာလမ်း၊ ၁၅-ရပ်ကွက်၊ တ/ဥ ၇၅၀၀၀/-
၂။ အသက် ၉၀-ကျော်ဘိုးဘွား ၁၀-ဦး ၁၀၀၀၀၀/-

- ၁။ ဒေါ်တင်စိန် (၉၁) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၂။ ဒေါ်ကျင်ပို (၉၃) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၃။ ဒေါ်ခင်လှ (၉၃) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၄။ ဒေါ်လုံးတင် (၉၀) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၅။ ဒေါ်ကျင်ယုံ (၉၃) နှစ် မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၆။ ဒေါ်တင်လှ (၉၆) နှစ် မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၇။ ဒေါ်တင်ညွန့် (၉၆) နှစ် မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၈။ ဒေါ်ဝိုင်း (၁၀၀) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၉။ ဒေါ်သန်းရွှေ (၉၃) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၁၀။ ဒေါ်လှညွန့် (၉၀) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၅-ဦးအတွက် သီးခြားအလှူရှင် မောင်သက်နိုင်ဝင်း (၁၇)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူ၊ ဂမုန်းပွင့်ကွန်ဒို၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်။ (၅၀၀၀၀/-)

- ၁။ ဒေါ်သိန်းရွှေ (၉၈) နှစ် အင်းစိန်မြို့နယ်
- ၂။ ဦးခေမာစာရ (၉၀) နှစ် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်
- ၃။ ဒေါ်အေးမြင့် (၁၀၀)နှစ် တ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၄။ ဒေါ်အုံးကြည် (၉၁) နှစ် ဝါးခယ်မမြို့နယ်
- ၅။ ဒေါ်သိန်းရွှေ (၉၈) နှစ် မင်းလှမြို့နယ်

အသက် ၉၀-ကျော် ဘိုးဘွား ၃-ဦးအတွက် သီးခြားအလှူရှင် ဦးမျိုးအောင်၊ အမှတ်-၈၂၊ လမ်းမတော်၊ ၁၃-လမ်း။ (၃၀၀၀၀/-)

မြတ်မင်္ဂလာ * ၇၆

- ၁။ ဒေါ်အေးရီ (၉၃)နှစ် တ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၂။ ဒေါ်သန်းကြည် (၉၀)နှစ် တ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်
- ၃။ ဒေါ်စိန်တင် (၉၂) တ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်

ပင်မအလှူ (ယခင်လမှအဆက်)

(၃၃) ဦးမျိုးနိုင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မာ မိသားစု၊ ကြည်မြင်တိုင်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၄) ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၅) ဦးသောင်းလွင်+ဒေါ်စောကြည် မိသားစု၊ မြေဦးကုန်း၊ ၃၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးနှင့် ရန်ကုန်စီးပွားရေး တက္ကသိုလ်(၁၉၆၅-၆၆)ခုနှစ် ပထမဆုံးဘွဲ့ရကျောင်းသူ/သားများ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးနှင့် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်) ၁၉၆၆-၆၇ ခုနှစ်၊ ဘွဲ့ရကျောင်းသား/သူများ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးတို့အား အမျိုးထား၍ ဦးကျော်တိုးထွန်း(သြစတြေးလျ)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄) ဟောင်ကောင်နိုင်ငံရှိ MV.OMAR(II) သင်္ဘောမှ မြန်မာသင်္ဘောသားများကောင်းမှု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၅) ဒေါ်အမာစိန်၊ ရွှေပြည်သာ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၆) မိဘများကိုအမျိုးထား၍ ဦးခင်မောင်ကြီး+ဒေါ်သန်းသန်းအေး၊ သမီး-ခင်ဆွေစု၊ ခင်သန္တာ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါက်တာအောင်သူ+ဒေါ်ရွှေအေး မိသားစု၊ ကျောက်ကုန်း၊ ၅၀၀၀/-၊

ပင်မအလှူ

(၁) ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးနှင့် ရန်ကုန်စီးပွားရေး တက္ကသိုလ် (၁၉၆၅-၆၆)ခုနှစ်၊ ပထမဆုံးဘွဲ့ရကျောင်း

သား/သူများ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၂) ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးနှင့် ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် (၁၉၆၆-၆၇)ဘွဲ့ရ ကျောင်းသား/သူများ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၃) ဒေါက်တာသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုးတို့အား အမှူးထား၍ ဦးကျော်တိုးထွန်း(ဩစတြေးလျ)၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၄) လိန်ကုန်းအရှေ့ကျောင်းဆရာတော်ဦးကောသလ္လ၊ လိန်ကုန်းကျေးရွာ၊ ၄၀၀၀ဝိ/-၊ (၅) ဦးချစ်ကြိုင်+ဒေါ်တင်တင်အေးမိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၆) ဦးကျော်စံရ+ဒေါ်သောင်းအေး မိသားစု၊ ပျဉ်းမနား၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၇) ဦးမိုးလွင်ဦး+ဒေါ်သက်နှင်းဆွေ၊ သား-မောင်မိုးသက်အောင်၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၈) ဦးသောင်းလွင်+ဒေါ်စောကြည် မိသားစု၊ မြေနီကုန်း(မြေနီခြံ)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၉) ဦးဝင်းအောင်၊ ၈၇

ဒေါ်ခင်လဲ့ဝင်း မိသားစု၊ အင်းစိန်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၈) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၉) ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၀) ဦးစောနိုင်+ဒေါ်မူမူလှ မိသားစု၊ ၄၀၀ဝိ/-၊ (၂၁) ဦးသန်းလွင်+ဒေါ်ခင်မိဝင်း မိသားစု၊ လွိုင်သာယာ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၂၂) ဦးစိန်သောင်း+ဒေါ်ရီရီခင် မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၃) ဦးမောင်စိုး+ဒေါ်မိုးစံ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၄) ဦးစံမြ+ဒေါ်တင်ဌေး မိသားစု၊ ပင်လောင်း၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၅) ဦးလှအောင်+ဒေါ်တင်သန်း မိသားစု၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၆) ဦးညက်မြင့်+ဒေါ်သန်းသန်းဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၂၇) ဦးဝင်းတင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်ဝင်း မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၂၈)

ရေရှားပါးသော ဒလမြို့နယ်သို့ မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့က ဓနကွပ် ၃-သိန်းစိုး ရေအလှူဒါနပြုစဉ် (၂၀၁၃)

မြို့နယ်၊ ၃၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၀) ဦးမောင်မောင်ကျော်+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ သမီး-ငြိမ်းမြတ်သူ၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၁) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်ဌေးဌေးရီ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၂) ဦးဇော်မိုး+ဒေါ်အေးအေးမျိုး မိသားစု၊ လှဝေဥယျာဉ်မြို့တော်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၁၃) ဒေါက်တာဦးမျိုးမင်း+ဒေါက်တာဒေါ်ခင်မျိုးဟန် မိသားစု၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၁၄) ဦးလှအုန်း+ဒေါ်သီတာထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၆၂၀ဝိ/-၊ (၁၅) ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ လှည်းတန်း၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၁၆) ဦးစိုးလှ+ဒေါ်ခင်ဝင်းမြင့်၊ ၆၀၀ဝိ/-၊ (၁၇) ဦးစောထွဋ်+

ဦးကျော်ဌေး+ဒေါ်တင်တင်မော် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၂၉) ဦးခင်မောင်+ဒေါ်ကြည်ထွေး မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၀) ဦးသန်းဝင်း+ဒေါ်မေလွင်ရည်၊ တောင်ကုတ်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၁) ဦးကျော်ကျော်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မာ မိသားစု၊ ကမာရွတ်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၂) ဦးဝင်းရွှေ+ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၃) ဦးမျိုးနိုင်+ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၃၄) ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀ဝိ/-၊

ကမ္ဘာ့နာရီယသံယာဇာတိများဦးဆောင်သော

လယ်တီသရာဇာတိများကြီး၏တပည့်

အနာဂါမိဆရာသမဂ္ဂကြီး ဝိဝဿနာအဖွဲ့ချုပ် (သနီလျဇ်)

အုတ်စိုရပ်ကွက်၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း၊ သနီလျဇ်မြို့၊ အစုန်းဝှမ်း - ၂၀၄၃၂

၇-ရက်တရားစခန်းအလှူ

(ယခင်လမှအသက်)

(၁၀) မိခင်ကြီး ခေါ်မေသန်း ၃-နှစ်ပြည့်အား ရည်စူး၍
ဦးတင်ဝင်း+ခေါ်ဝင်းစိန်၊ သားသမီးမြေးတစ်စု၊ ၁၅၀၀၀/-၊
(၁၁) ဦးသောင်းစိန်+ခေါ်မေသန်းအား ရည်စူး၍ ဦးကျော်
စိုးမိုး+မေနှာလင်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၂) ဦးသူရိယ၊
အင်းစိန်၊ ကံဦးကျောင်း၊ ၂၀၀၀/-၊ (၁၃) ခေါ်အေးအေး
သိန်း (ယောဂီ-၆၄)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၄) ခေါ်သင်းသင်းကြည်
(ယောဂီ-၆၇)၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၁၅) ခေါ်ဌေးကြည် (ယောဂီ-
၇၂)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၆) ဦးညွန့်မြင့်(ယောဂီ-၈)၊ ၃၀၀၀/-၊
(၁၇) ဦးတင်ရွှေ (ယောဂီ-၆)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၈) ခေါ်ထွန်းရီ
(ယောဂီ-၄၃)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၉) ဦးတင်လတ်+ခေါ်နွယ်
နွယ်အေး၊ သား-ကောင်းမြတ်ဟိန်း၊ ခိုင်ထက်ရည်သော်+
မြတ်ကောင်းခန့်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၀) ဦးသီလာစာရ သံတွဲ၊
၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) ခေါ်စောလှမြူ (ယောဂီ-၄၂)၊ ၃၀၀၀/-၊
(၂၂) ဦးညွန့်ဝင်း (ယောဂီ- ၁၀)၊ ၄၀၀၀/-၊ (၂၃) ခေါ်အေးအေးချို (ယောဂီ-၅၇)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၄) ခေါ်စန္ဒာ
(ယောဂီ-၅၈)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၅) ခေါ်ကြည်ခင် (ယောဂီ-
၅၁)၊ ၂၀၀၀/-၊ (၂၆) ဦးငြိမ်း (ဗူးတာဝန်ခံ)၊ ၁၅၀၀၀/-၊
(၂၇) ကွယ်လွန်သူများဖြစ်သည့် ဖခင် ဦးဆွေတင်၊ အစ်မ-
ခေါ်မြစန်းသွယ်၊ အစ်ကို-ဦးမောင်မောင်လွင်တို့အား ရည်
စူး၍ ဦးလွင်စိုး+ ခေါ်ရီရီဝင်း၊ ခေါ်ဆွေဆွေ၊ ခေါ်ခင်မူမူ၊
၃၀၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးမောင်မောင်အုန်း+ခေါ်သီရီသိမ်း
(တွဲဖက်အတွင်းရေးမှူး)၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂၉) ခေါ်ခင်ဝင်း
သော် (အမှုဆောင်)၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၃၀) ဦးအုန်းကြည်
(ယောဂီ-၄၁)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၁) ခေါ်ရင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၂)
ဦးလှသန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၃) ခေါ်စန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၄)
ဦးဝိမလကို အမှူးထား၍ ခေါ်ထွေးနု၊ သာကေတ၊
၁၀၀၀၀၀/-၊ (၃၅) ခေါ်အေးအေးချို (ယောဂီ-၅၈)၊

၅၀၀၀/-၊ (၃၆) ဦးဥတ္တရ ၂၀၀၀/-၊ (၃၇) ခေါ်ခင်မြအေး
(ယောဂီ-၅၁)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၈) ခေါ်စန်းမြင့် (ယောဂီ-
၅၂)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၉) ခေါ်နန်းခမ်းမှတ် (ယောဂီ-၅၅)၊
၉၀၀၀၀/-၊ (၄၀) ခေါ်ဖွားစုံ သားသမီး တစ်စု၊ ခေါ်ခင်ခင်
သန်း (ယောဂီ-၅၀)၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၄၁) ခေါ်ကြူကြူခိုင်
(ယောဂီ-၅၃)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄၂) ခေါ်ကြည်ကြည်အေး
(ယောဂီ-၄၂)၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၃) ခေါ်ထွန်းရီ (ယောဂီ-
၄၁)၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၄၄) ခေါ်ဣန္ဒာရီ၊ ခေါ်သူမနစာရီ၊
၅၀၀၀/-၊ (၄၅) ခေါ်ဌေးဌေးတင်(ယောဂီ-၄၃)၊ ၁၀၀၀၀/-၊
(၄၆) အရှေ့ပိုင်းတက္ကသိုလ် ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ၃၀၀၀၀/-၊
(၄၇) ဦးခင်မောင်ဇော်+ခေါ်သူဇာညွန့် (ယောဂီ-၄၈)၊
၁၀၀၀၀/-၊ (၄၈) ခေါ်တင်နန်းမြ(ယောဂီ-၄၉)၊ ၃၀၀၀/-၊
(၄၉) ဦးအောင်မြင့်+ခေါ်တင်တင်ထွေး မိသားစု၊
၁၀၀၀၀/-၊ (၅၀) ဦးစောသိန်း (ယောဂီ-၅)၊ ၃၀၀၀/-၊
(၅၁) ခေါ်တင်တင်ဝင်း (ယောဂီ-၄၇)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၂)
ခေါ်စန္ဒာဝတီ (ကမ္ဘာ့နန်းနန်းပြ)၊ မလေးယာသီရိ ကျောက်
တန်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၃) အဖွဲ့ချုပ်အမှုဆောင် ဦးမောင်မောင်
အုန်း+ခေါ်သီရီသိမ်း(တွဲဖက်)၊ ၆၀၀၀၀/-၊ (၅၄) သက်
လွတ်မေမေလေးကို အမှူးထား၍ ခေါ်ကြူကြူခိုင်
(ယောဂီ-၅၃) မိသားစု၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၅၅) ခေါ်နန်းစိန်စိန်
ထွန်း၊ လားရှိုး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅၆) မလင်မာငြိမ်း၊ မောင်ဝင်း
သူ၊ လွိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅၇) ခေါ်ကြည်ကြည်အေး၊ ခေါ်သီတာ၊
ခေါ်ခင်ခင်သန်း၊ ခေါ်စန်းမြင့်၊ ခေါ်ထွန်းရီ၊ ၂၀၀၀၀/-၊
(၅၈) ဦးလင်းလဝန်း (ယောဂီ-၁၆)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅၉)
သူရလွင်၊ အာကာကျော်၊ လူရီ၊ သူရိန်ဝင်း၊ ၃၀၀၀/-၊
(၆၀) ဆရာမ ခေါ်ထွေးထွေး၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၆၁) ဦးဌေးဝင်း
(မောင်ရွှန်းသစ်)+ခေါ်ယဉ်အိ(မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေ)၊
၆၀၀၀၀/-၊ (၆၂) ဦးစံလင်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၃)
ခေါ်ခင်မေသန်း ၄၇-နှစ်မြောက် မွေးနေ့၊ ၁၀၀၀၀/-၊

(၆၄) ဦးဇော်တိက(အလယ်တောရ) ၅၀၀ဝိ/-၊ (၆၅) ဖခင်
ဦးဘိုရင်ကြီး+မိခင်ဒေါ်သိန်းတင်၊ ဇနီး-ဒေါ်ခင်ညွန့်ရည်
သား-ဦးကောလိယ၊ ဦးလှသွင်(ယောဂီ-၄)၊ ၁၅၀၀ဝိ/-၊
(၆၆) နှစ်ဖက်သော မိဘများ ကို အမှူးထား၍ ကိုကျော်
မင်းသိန်း+မင်းမင်းသွယ် (ယောဂီ-၄၇)၊ ၃၀၀၀ဝိ/-၊
(၆၇) ကိုကျော်မင်းသိန်း+ မင်းမင်းသွယ် (ယောဂီ-၄၇)၊
၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၆၈) ကွယ်လွန်သူ ဦးလှဝင်းကို ရည်စူး၍
ဒေါ်ခင်စောကြည် (ယောဂီ-၄၆)၊ ၃၀၀၀ဝိ/-၊ (၆၉) ဒေါ်
ခင်စောကြည် (ယောဂီ-၄၆)၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၇၀) ဒေါ်အေး
အေးချို (ယောဂီ-၄၈)၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၇၁) ဦးညက်မြင့်
(ယောဂီ-၃)၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၇၂) ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွားတို့အား
အမှူးထား၍ နုချမ်းမြေ့အောင် ၅-နှစ်မြောက်မွေးနေ့၊
၃၀၀၀ဝိ/-၊ (၇၃) နှစ်ဖက်သော မိဘများကို အမှူးထား၍
မခင်လပြည့်၊ ဝဏ္ဏကျော်ကျော်၊ ၁၅၀၀ဝိ/-၊ (၇၄)
ဒေါ်စောကြည် (ယောဂီ-၅၁)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၇၅) မသန္တာ
ငြိမ်း (ယောဂီ-၅၀)၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၇၆) ဦးစိုးလွင်+ဒေါ်မမ
ကြီး၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၇၇) မနှင်းဝတ်ရည်မြင့် မိသားစု၊
၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၇၈) ဒေါ်ကြည်ခင် (ယောဂီ-၄၉)၊ ၂၀၀ဝိ/-၊
(၇၉) ဒေါ်ဇော်ဝင်း၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၈၀) ဒေါ်ကြည်ကြည်
ဝင်းအားရည်စူး၍ မောင်ခွဲမင်းပိုင်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၈၁) ဦးရွှေ

ကြိုင်+ဒေါ်ကြိုင် ရည်စူး၍ မအေးအေးထက်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊
(၈၂) ဦးတင်အောင်+ဒေါ်သန်းအေး (ယောဂီ-၄၅)၊
၃၀၀ဝိ/-၊ (၈၃) ဦးစောဝင်း (ယောဂီ-၅၂)၊ ၁၀၀ဝိ/-၊
(၈၄) ဦးတင်လှ+ ဒေါ်ကြင်ပုံ၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၈၅) ဒေါ်ဌေး
ဌေးကြိုင်၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၈၆) ဦးမြင့်အောင်+ဒေါ်ဝင်းမာ၊
သမီး-ပတ္တမြား မိသားစု၊ ၉၀၀ဝိ/-၊ (၈၇) ဒေါ်ကုသလ
ဝတီ၊ ၂၀၀ဝိ/-၊ (၈၈) ဒေါက်တာဦးသက်မှူး+ဒေါ်စန်း
စန်း၊ ၄၅၀ဝိ/-၊ (၈၉) ဒေါ်သန်းသန်းရီ (ယောဂီ-၄၆)၊
မမြတ်ဆုတိုက်(ယောဂီ- ၄၇)၊ ၄၅၀ဝိ/-၊ (၉၀) ဦးညွန့်ဝင်း
(ယောဂီ-၄)၊ ၃၀၀ဝိ/-၊ (၉၁) ဦးစိန်မောင်တင် (ယောဂီ-
၅)၊ ၁၅၀ဝိ/-၊ (၉၂) ဒေါ်လွင်လွင်မိုး (ယောဂီ-၅၅)၊
၄၅၀ဝိ/-၊ (၉၃) ဦးဇော်တိက၊ ဗဟန်း၊ ၅၀၀ဝိ/-၊ (၉၄)
ဦးစိန်မြင့်+ဒေါ်မာလာဦး၊ သမီး-ဆောင်းအိမ်မှူးခင်၊ သာ
ကေတ၊ ၁၀၀၀ဝိ/-၊ (၉၅) ဒေါ်မြင့်မြင့်သိန်း၊ သံလွင်လမ်း၊
၁၀၅၀ဝိ/-၊ (၉၆) ဒေါ်ယုယုခိုင်၊ သား-မောင်ကျော်
ထွဋ်ခိုင်(ယောဂီ-၅၇)၊ သမီး-သီရိထွဋ်ခိုင်၊ ၃၀၀ဝိ/-၊
(၉၇) ဦးတင်မြင့် (တွဲမှူး)နှင့် ဒေါ်ကြည်အေး၊ ဦးတင်ဝင်း၊
၅၀၀ဝိ/-၊ (၉၈) မိခင်ကြီး ဒေါ်မြင့်စိုး (ယောဂီ-၄၁)အား
အမှူးထား၍ ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မင်းမင်းနွယ် သား-မောင်ဥက္ကာ
မောင်၊ ၄၅၀ဝိ/-၊
(ရွှေလဆက်ရန်)

ဓမ္မသုခကျောင်းတိုက် ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်းအမှတ်တရ

သံတွဲမြို့နယ်၊ ကြာညိုကျေးရွာ
ဓမ္မသုခကျောင်းတိုက်
ဝိပဿနာ ၇-ရက်တရားစခန်း

သံတွဲမြို့နယ်၊ ကြာညိုကျေးရွာ၊ ဓမ္မသုခကျောင်းတိုက်
၌ တတိယအကြိမ်မြောက် သံဃာတော်များဦးဆောင်သော
လယ်တိမ္မအနာဂါမိဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာ ၇-ရက်

တရားစခန်းကို ၅-၃-၂၀၁၃-နေ့မှ ၁၃-၃-၂၀၁၃-နေ့အထိ
ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ တမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဦးဆောင်ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဝဏ္ဏိတ(မောင်းထောင်)၊ ဘဒ္ဒန္တတိက္ခသာရ (ပျော်
ဘွယ်)နှင့် တမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာမ ဒေါ်ခင်ချိုချိုခိုင်
(ပုသိမ်)တို့က တရားပြသခဲ့ပါသည်။ တရားစခန်းပင်
ယောဂီ ၇၅-ဦး ဝင်ရောက်တရားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ - မပညာ(အနိန္ဒာ)

ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီ

(Pagoda enshrined in Loving memory of Our parents & grand parents)

တည်ဆောက်နေဆဲ ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီ

ဘိုးဘွားမိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသ ပူဇော်သောအနေဖြင့် ကမ္ဘာတွင်သာမက မြန်မာ နိုင်ငံတွင်မရှိသေးသော ဘိုးဘွားမိဘများ အထိမ်း အမှတ်ပြု ဘိုးဘွားမိဘများ လွမ်းစေတီကို ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ခရိုင်၊ ကန်ကြီး ထောင့်မြို့နယ်ရှိ ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၌ စတင်တည်ထားနေပါသည်။

တည်ထားရာ၌ အောက်ခြေမှ ပန်းတည် ခုံအထိ ပြီးမြောက်ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ထိုအတွက် အလှူရှင်များ၏ အလှူငွေသိန်းပေါင်း ၁၀၀- နီးပါး သုံးစွဲပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ တည်ဆောက်နိုင်ရန် အလှူ ငွေများ အထူးလိုအပ်လျက်ရှိပါသဖြင့် ဘိုးဘွား မိဘများကို လွမ်းဆွတ်တသသူတိုင်း လှူဒါန်းနိုင် ပါသည်။

အလှူငွေများကို (၁) ဆရာတော် အရှင် ဉာဏဓဇ (ရွှေဘိုသန္တိသုခကျောင်းတိုက်၊ ကန်ကြီး

ထောင့်မြို့နယ်၊ ဖုန်း-၀၄၂၄၅၀၂၇)၊ (၂) ဆရာ ကြီးမင်းယုဝေ (ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆) (၃) ဆရာဦးမျိုးသွင် (ကန်ကြီးထောင့်မြို့)၊ (ဖုန်း- ၀၉-၄၂၀၇၆၂၂၃၃) (၄) ပုသိမ်လှကြည် (၄၉၊ တာဝတိံသာလမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉၄၂၂၄၅ ၀၁၆၅)၊ (၅) ဆရာမဒေါ်စိန်ပုံ(ငြိမ်း) (အ.ထ.က၊ ကန်ကြီးထောင့်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၈၇၇၂၀၄၇)တို့ထံ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အလှူရှင်များ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၁၈၁) နှစ်ဖက်သော မိဘများကို အဖူးထား၍ ဦးသိန်း ငွေ(လောတ)+(ဒေါ်ခင်စိစိ) မိသားစု၊ အမှတ်-၂၉/၇၉၅၊ အောင်သစ္စာ (၁)လမ်း၊ ၂၉-ရပ်ကွက်၊ ဓမ္မမြို့သစ်မြောက် ဝိုင်းမြို့နယ်၊ ၂၀၀၀၀၀/-၊ (၁၈၂) ဖခင် ဦးမောင်ငွေ+ မိခင် ဒေါ်ညွန့်တို့အားရည်စူး၍ သမီး-ဒေါ်လှလှအေး၊ အရွေ့၀၈ကျွန်းသာ (၂)လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊

(ရှေ့လဆက်ရန်)

BURMESE CLASSIC